

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

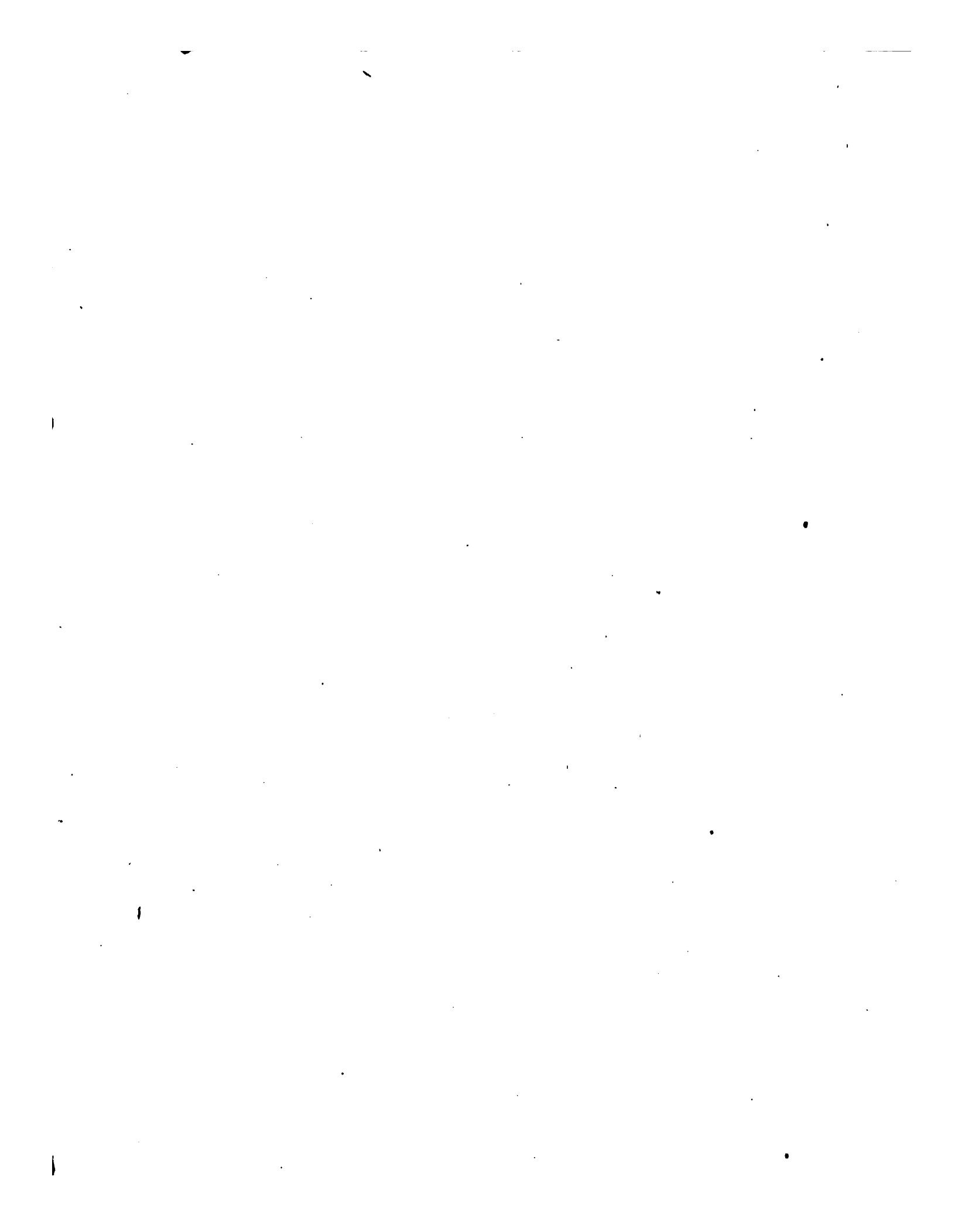
mus 484.20

Harvard College Library

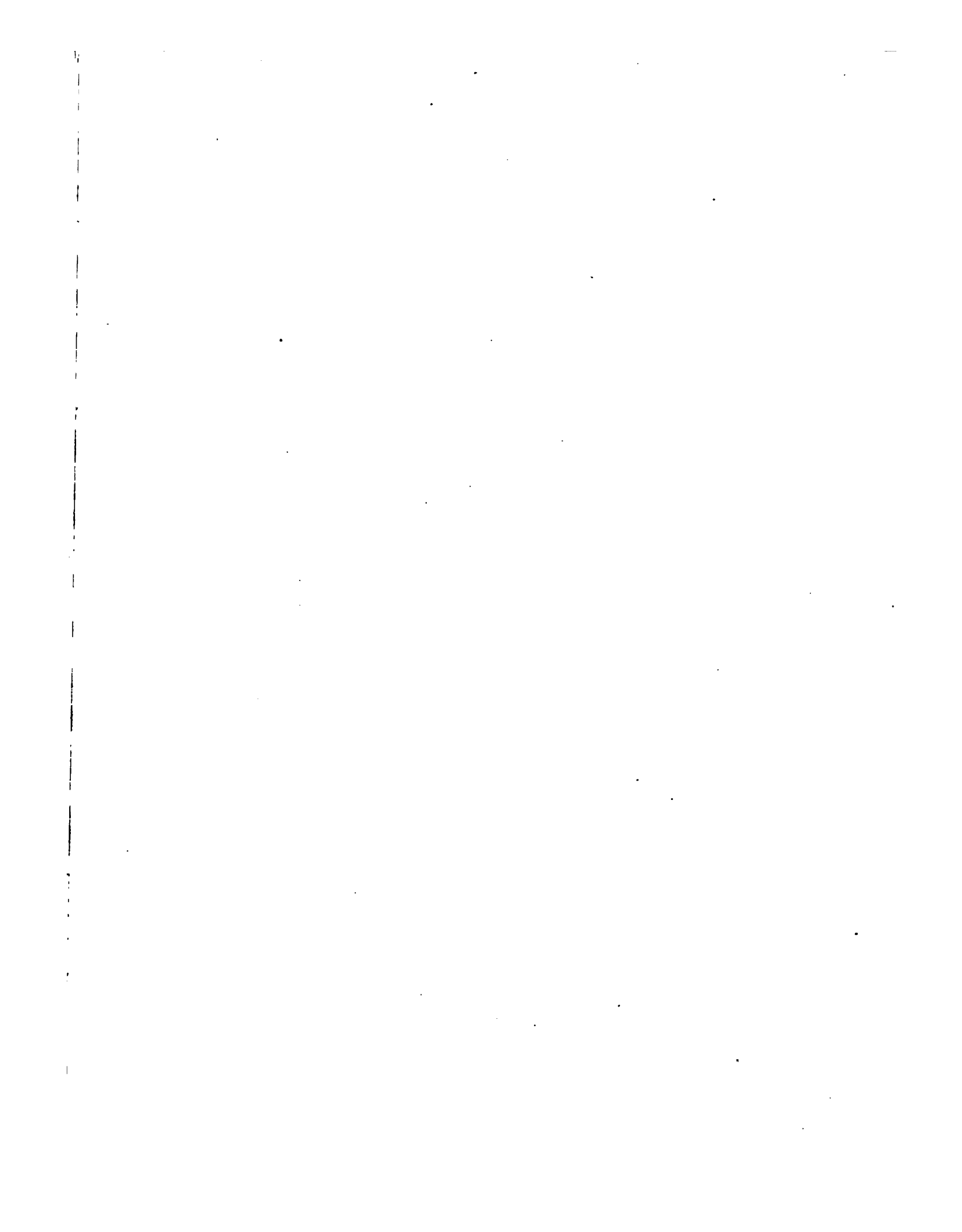

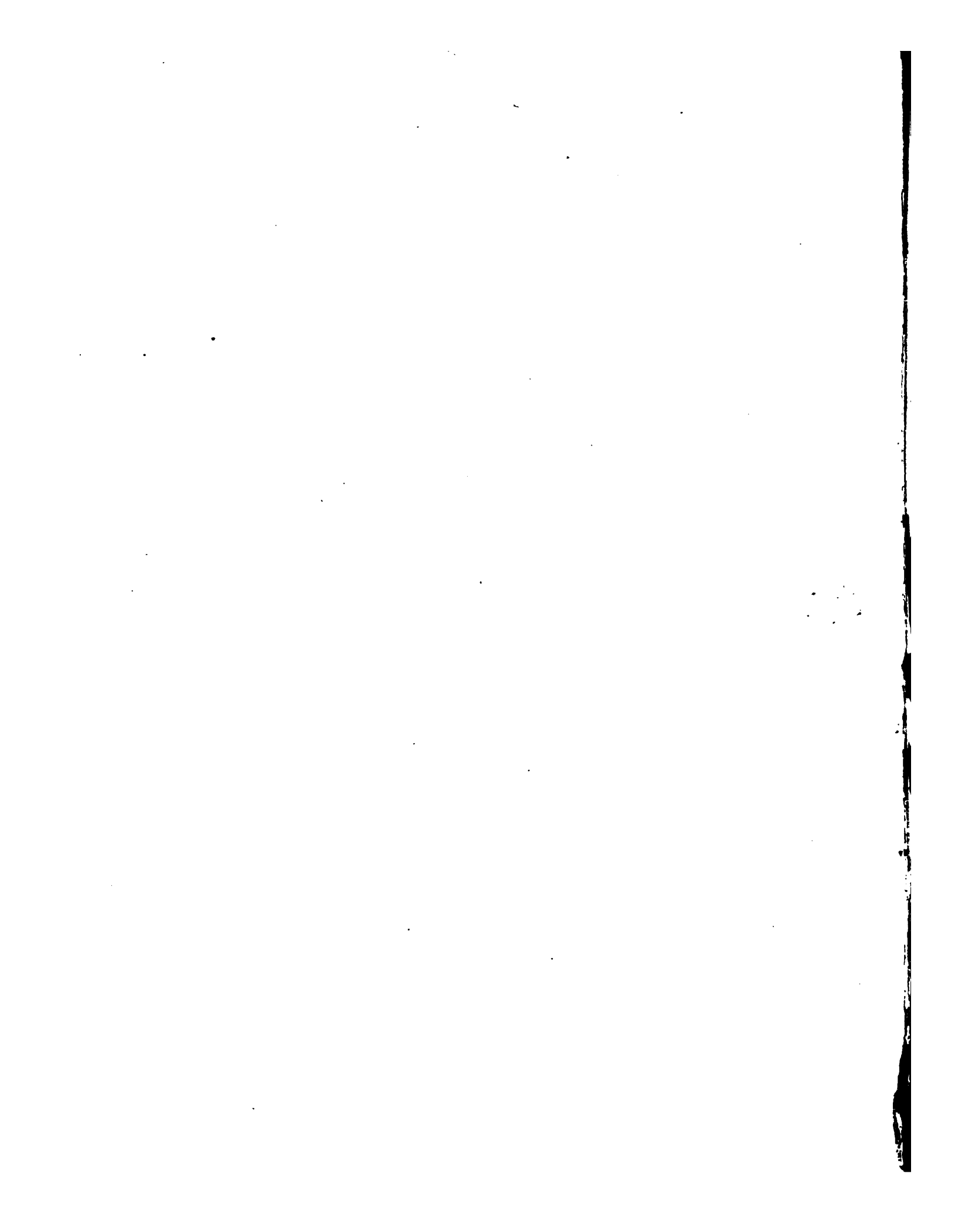
FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

MUSIC LIBRARY

MANUALE
MUSICO-LITURGICUM
(HÁRÉNYKES KÉZIKÖNYV.)

ELABORAVIT ET EDIDIT
FRANCISCUS ZSASSKOVSKY

(EDITIO LATINO-HUNGARICA.)

Entered
Success
0

MANUALE
MUSICO-LITURGICUM
(KARÉNEKES KÉZIKÖNYV.)

IN USUM
ECCLESiarUM CATHEDRALIUM ET RURALIUM

COMPLECTENS

**Antiphonas, Hymnos, et Responsoria ad Processiones et solennes
Benedictiones; item Hebdomadam Sanctam; Psalmos et Hymnos ad
Vesperas etc. etc. partim cum Cantu gregoriano, partim figurali a
quatuor vocibus, partim Choralis populari comitante Organo**

JUXTA RITUALE, MISSALE ET BREVIARIUM ROMANUM

SPECIATIM PRO

Chori Regentibus, Organoedibus, Cantoribus ruralibus, Seminariis, et Praeparandis

CUM ADJECTA BREVI AD CANTUM GREGORIANUM INSTRUCTIONE

ELABORAVIT ET EDIDIT

FRANCISCUS ZSASSKOVSKY,

**Regens Chori Metropolitanae Ecclesiae Agriensis, et Professor Musicae Instituti Praeparandorum; R. Societatis
Pragensis Promovendae Musicae Sacrae, et Academiae Saphiniana Cantus membrum.**

(EDITIO LATINO-HUNGARICA.)

Proprietas Auctoris.

AGRIAE,
TYPIS LYCEI ARCHI-EPISCOPALIS.

1853.

mus 484.20

Treat fund

Librum cui titulus: „MANUALE MUSICO-LITURGICUM“
opera et studio **Francisci Zsasskovszky** Regentis Chori concinnatum, quod per hunc, maiori etiam uniformitate inducenda, in Ecclesia quoque Hungariae Catholica cultus divini magnificentiam promotum iri sperare liceat, libenter approbamus, utque in Ecclesiis A-Dioecesis nostrae ac aliis Dioecesanis Institutis adhibeatur, plurimum commendamus et disponimus.

Agriae, 12 Augusti 1853.

ADALBERTUS BARTAKOVICS. m. p.

A-Eppus Agriensis.

E L Ő S Z Ó.

A romai Anyaszentegyház Catholica az az világegyház lévén hitágazati és szertartási egység által egy családba fűzi a földnek minden cathol. népeit. Fájdalom, az egyházi énekek közé — melyek pedig a sz. szertartásoknak lényeges részét teszik — részint a képző-intézetek eddigi csekély száma; de még inkább alkalmas kézi könyvek hiánya miatt, főleg falusi egyházakban különféle a romai ős mintáktól eltérések csúsztak be, melyeknek eredeti forrásukhoz visszavezetése, s az előforduló szertartásoknak helyes kimutatása az egyházi szükségek közé tartozott.

Azért régi ohajtásom telyesültét látom ezen karénekes kézikönyv kiadásában, melyből már 1950-ben az Esztergomban egybegyűlt Nagymélt. Püspöki karnak kéziratban mutatóvány terjesztetett fel, s szerencsés volt annak nagybecsű helyeslését kiérdemelni. — E munkában több magas tekintélyű, s a sz. szertartások jegyzeteiben buvárkodó egyházi férfiak útmutatása szerint Z. A n d o r testvérem egri főegyházi Orgonász segítségével egybefoglaltam mindazt, mit az egyházi énekésznek a sz. szertartások körül tudni és tenni kell.

E szerint itt található összege mind annak, mi akár székes egyházakban, akár a népközségeken megrendelt, és gyakorlati használatu, részint a romai zsoltáros (Psalterium, Rituale, Graduale, et Antiphonale Romanum) könyvekből, részint régiebb és újabb népénekek gyűjteményéből, részint saját szerzeményünkből; a hol szükséges Orgona kísérettel, s közjátékkal (interludia) ellátva, sőt hol a szertartások kívánják vagy megengedik általunk eredetileg négy ének hangra alkalmazva; hogy így ezen kézikönyvben az egyházi énekészek minden előforduló esetre útmutatást leljenek, s ez által az eltéréseknek gát vettessék.

Bátor pedig távol van tőlem művemnek e részben tökéletességet igényelni, kivált midőn a szertartások nem lényeges részeiben a különböző egyházmegyékben némi csekély változások tapasztalhatók, s hajlandók vagyunk azt mi körünkben régi és megszokott jónak; mi pedig új és idegen, mellőzendőnek tartani: még is bizton állítom, hogy ezen kézikönyv útmutató jegyzeteiben alig található, mi nem a romai és hazai szertartások könyvekből volna merítve.

II

Azoknak, kik a sz. Gergelyféle énekeket más népies dallamokkal szeretnék felváltani, egyszerűen megjegyzem: hogy ezen Zsoltárok és előénekek a cath. anyaszentegyház és ereklyéi, mik nem csak régiségüknél fogva tiszteletre méltók, hanem korunkban is, ha azok pontosan és kellő méltósággal énekeltetnek, a vallásos kedélyre magasatosan hatnak. E szempontból a Gregoriánus énekbeni öngyakorlat könnyítésére a könyv végéhez csatolt utmutatás biztos vezetőül szolgál.

Magasztaljátok az Urát én velem és dicsóítsuk az ő nevét egyenlőképen mond a királyi zsoltárnok (33. zs. 4. v.), ezen cél buzdita a munkálkodásra; hogy azt menyire közelítém meg? Főpásztoraink legkegyesebb helyeslése, s ügyfeleim buzgolkodása határozandják el. — Részemre minden esetre biztos nyeresmény azon öntudat, hogy szándokom tiszta és szent vala t. i. Isten dicsőségét előmozdítani, kinek szent nevét magasztaljuk énekekkel és jól hangzó szerekkel, most és mindenkoron.

Eger Nagyboldogasszony napján 1853.

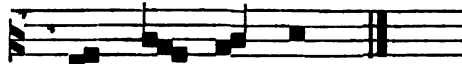
A Szerző.

AD ASPERSIONEM AQUAE BENEDICTAE

Diebus Dominicis per annum.

Szentelt víz hintéskor, köz Vasárnapokra.

Sacerdos.

A - sper - ges me :

Canto. Asperges me Domi-ne, hyssopo et mun-da-bor: la-vabis me et super ni-vem de

Organo.

Fine.

al - ba - bor. Psalm.

1. Mi - se-re-ro me - i De - us:	se-
2. Glo - - ri-a Pa - tri et Fi-li - o:	et
3. Sicut erat in principio et nunc et sem - per:	et

1. cundum magnam mise-ri-cor - di - am tu - - - am.	
2. Spi - - ri - tu - i San - - - cto.	(Asperges da capo al fine.)
3. in sae-cu-la sae-cu - lo - - rum A - - - men.	

V. Ostende nobis Domine misericordiam tuam. R. Et salutare tuum da nobis.

(Tempore Paschali additur Alleluja.)

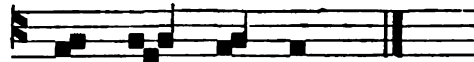
IV.

V. Domine exaudi orationem meam, R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo. — Oremus. Exaudi nos, Domine Sancte, Pater omnipotens, aeternae Deus; et mittere digneris Sanctum Angelum tuum de coelis, qui custodiat, foveat, protegat, visitet, atque defendat omnes habitantes in hoc habitaculo. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Tempore Paschali.

Húsvéti időben.

Sacerdos.

Vi - di a - quam :

Vi-di aquam egre-di-entem de tem - plo, a latere dextro, al-le - lu - ja:

et omnes ad quos perve-nit a-qua i - sta, sal-vi fa-cti sunt, et dicent: al-le - lu - ja.

Confite-mini Domino quoni-am bo - nus: quoniam in saeculum mi-se-ri-cor-di a e - jus.
 Glo - - - ri-a Pa-tri et Fi-li - o: et Spi-ri - - - tu-i San-cto.
 Sicut erat in principio et nunc et sem - per: et in sae-cu-la sae - cu - lorum a - men.

„Vidi aquam“ da Capo al fine. — Vers. Respons. et Oratio ut supra.

IN FESTO PURIFICATIONIS B. MARIAE V.

Ad benedictionem Candelarum.

GYERTYA SZENTELŐ BOLDOG ASSZONY ÜNNEPÉN.

Sacerdos procedit ad benedicendum Candelas, in medio ante Altare, vel ad Cornu Epistolae positas, et ipse ibidem stans versus ad Altare, dicit sequentes Orationes. || A pap viasz gyertyákat szentelendő, az Epistola oldalán áll meg, ott a következő Orationokat mondja.

Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus. Domine Sancte, Pater etc. per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

Oremus. Omnipotens sempiternus Deus, etc. Per eundem Dnum nostrum R. Amen.

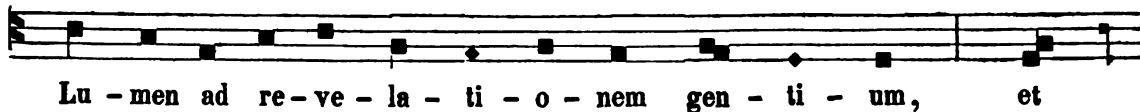
Oremus. Domine Jesu Christe, lux vera etc. per omnia saecula saeculorum. R. Amen.

Oremus. Omnipotens sempiternus Deus, qui per Moysem etc. Per Dnum. R. Amen.

Oremus. Domine Jesu Christe, qui hodierna die etc. per omnia saecula saec. R. Amen.

Finitis Orationibus, Celebrans ter aspergit Candelas aqua benedicta; et cum incoeperit eas distribuere, a Choro cantatur sequens Antiphona: || Ezek végeztével a gyertyákat háromszor meghinti szentelt vízzel, és midőn a gyertyákat osztogatja, a Kar által énekeltetik ez Antiphona:

Antiphona.

Deinde duo Cantores intonant Canticum. || Azután két Éneklő elkezd a Verseket.

Chorus repetit „Lumen.“ || A Kar ismétli „Lumen.“

Chorus repetit „Lumen.“ || A kar ismétli „Lumen.“

Quod pa - ra - sti: * an - te fa - ci - em o - mni - um po - pu - lo - rum.
Chorus repetit „Lumen.“ || A Kar ismétli „Lumen.“

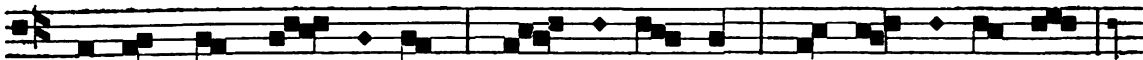

Glo - ri a Pa - tri et Fi - li - o: * et Spi - ri - tu - i San - cto.
Chorus repetit „Lumen.“ || A Kar ismétli „Lumen.“

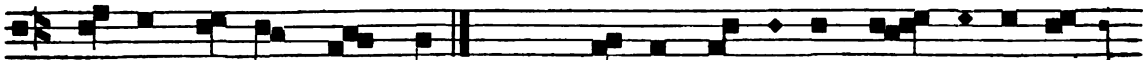

Si - cut e - rat in princi - pi - o, et nunc et semper: * et in sae - cu - la saeculorum, Amen.
Chorus repetit „Lumen.“ || A Kar ismétli „Lumen.“
His expletis cantatur Antiphona: || Ezek után énekeltek, ez Antiphona:

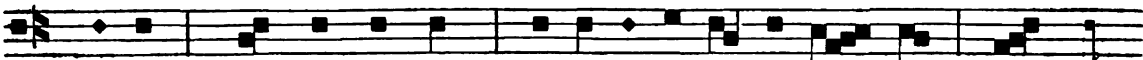
A n t i p h o n a.

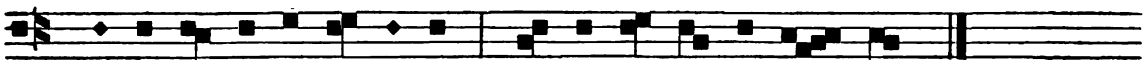
Exur - ge Do - mi - ne ad - ju - va nos, et li - be - ra nos,

pro - pter no - men tu - um. *Psalmus.* De - us au - ri - bus no - stris au - di -

vi - mus: Pa - tres no - stri an - nu - ti - a - ve - runt no - bis. Glo -

ri - a Pa - tri et Fi - li - o: * et Spi - ri - tu - i San - cto.

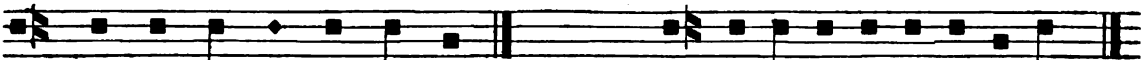
Et repetitur „Exurge“ usque Psalmum. Deinde Sacerdos dicit „Oremus.“ (Et si fuerit post Septuagesimam, et non in die Dominica, Diaconus dicit: „Flectamus genua. R. Levate.“).

„Exurge“ ismétletik Psalmusig. Azután a pap „Oremus“ mond, (és ha Septuagesima Vasárnap után van az idő, és nem Vasárnapon,) a Diaconus mondja: „Flectamus genua,“ a Kar feleli „Levate,“ s egy imádság mondatik.

Exaudi quaesumus Domine plebem tuam, etc. Per Christum Dnum n. R. Amen.

Deinde instituitur Processio, et Diaconus vertens se ad populum dicit:

Ezután a Processio indul, mire a Diaconus előbb a nép felé fordulván énekl:

Pro - ce - da - mus in pa - ce. *Et Chor. respondet.* In no - mi - ne Christi, Amen

Ad processionem in Cathedrali Ecclesia canitur sequens Antiphona. In Parochiali vero Ecclesia in locum Antiphonae cantatur usitatus Hymnus ut infra.

A körmenetkor vagy Procession a Székesegyházakban énekeltek a következő Antiphona. A Plébánia Egyházakban az Antiphona helyett magyarul énekeltek: *Ki negyven nap előtt,* a meddig a körmenet tart.

Ad processionem Antiphona.

Ad - or - na tha - la - mum tuum Si - on, et su - sci - pe
 Re - gem Chri - stum: am - ple - cte - re Ma - ri - am, quae est coelestis
 por - ta, ip - sa e - nim por - tat Re - gem glo - ri - ae no - vi lu -
 mi - nis; su - bsi - stit Vir - go, ad - du - cens ma - ni - bus Fi - li - um an - te
 lu - ci - fe - rum ge - ni - tum: quem ac - ci - pi - ens Si - me - on in ul - nas
 .su - as, prae - di - ca - vit po - pu - lis Do - mi - num e - um es - se
 vi - tae et mor - tis, et Sal - va - to - rem mun - di:

Haec Antiphona si non sufficiat, repetatur.
 In ingressu Ecclesiae cantatur sequens Respon-

Ha ezen Antiphona nem elegendő, ismétel-
 tessék. — A Processio visszatérével ónekelte-
 tik a következő Responsorium.

Responso - rium.

Ob tu - le - runt pro e - o Do - mi - no par tur - tu - rum, aut du -
 os pul - los co - lum - ba - rum: * Si - cut scriptum est in
 le - ge Do - mi - ni. V. Post quam au - tem im - ple - ti sunt di - es pur - ga -
 ti - o - nis Ma - ri - ae se - cun - dum le - gem Moy - si, tu - le - runt
 1*

Je-sum in Je-ru-sa-lem, ut si-ste-rent e-um Do-mi-no Si-cut
 scriptum est in le-ge Do-mi-ni. Glo-ri-a Pa-tri
 et Fi-li-o: et Spi-ri-tu-i San-cto. Si-cut scriptum est
 in le-ge Do-mi-ni.

Processióra való ének.

Ki negy-ven nap e-lőtt üd-vös-sé-günk-re, (Szállj be
 Le-jöt-tél az égből bű-nös föl-dünk-re, (Szállj be
 lel - künk' haj - léká - ba, oh világ vi - lá gossá - ga.

Ki a szűz' méhében testbe öltöztél, hogy megmentsd az embert, emberré lettél.
 — Szállj be stb.

Ki bár királyja vagy az égnek s földnek, a jászolyt választád szegény bölcsődnek.
 — Szállj be sat.

Ki az eget s földet felékesited, itt anyád pólyába takart be téged. — Szállj be sat.

Ki bő táplálatot adsz mindeneknek, itt szűz tejét szoptad egy kebelnek. — Szállj be sat.

Kit a hiv pásztorok s a három bölcsek, buzgó imádással megüdvözöltek. — Szállj be sat.

Kit midőn a negyven napok elmúltak, bemutatott szent szűz anyád az Urnak. — Szállj be sat.

Kit az ősz Simeon karjára felvett, áldván az Isteni magas kegyelmet. — Szállj sat.

Ki megváltásunkért véred' ontottad, érted egy pár galamb lón az áldozat. — Szállj be sat.

Ki példánk, Istenünk, Atyánk, testvérünk — védők s Megváltónk vagy, irgalmaz nekünk. — Szállj be sat.

FERIA QUARTA CINERUM.

HAMVAZÓ SZERDÁN.

Ad benedictionem Cinerum cantatur ante omnia || A hamu megáldatásakor a Kar által mindenek
a Choro sequens Antiphona. || előtt elkezdetik a következő Antiphona.

Antiphona.

Ex - au - di nos Do - mi - ne, quo - ni - am beni - gna est, mi - se - ri - cor - di - a
tu - a: secundum mul - ti - tu - di - nem mi - se - ra - ti - o - num tu - ar - um,
re - spi - ce nos Do - mi - ne. *Psalm.* Sal - vum me fac Deus, quo - ni - am
in - tra - ve - runt a - qua - e, us - que ad a - nimam me - am. V. Glo -
ri - a Pa - tri, et Fi - li - o et Spi - ri - tu - i San - cto. Si - cut
e - rat in princi - pi - o et nunc, et sem - per, et in sae - cu - la sae - cu -

lorum. Amen

Et repetitur Antiphona *Exaudi nos*, usque ||
Psalmum: Salvum me fac.
Deinde Sacerdos dicit:

|| És ismételtetik az *Exaudi nos* Psalmusig.

|| Ezután a Pap mondja:

Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Omnipotens sempiterna Deus etc. Per Christum Dominum nost. R. Amen.

Oremus. Deus, qui non mortem, sed poenitentiam etc. Per Chr. D. nost R. Amen.

Oremus. Deus, qui humiliatione flecteris etc. Per Christum Dnum. nost. R. Amen.
Oremus. Omnipotens sempiterna Deus etc. Per Christum Dnum. nost. R. Amen.

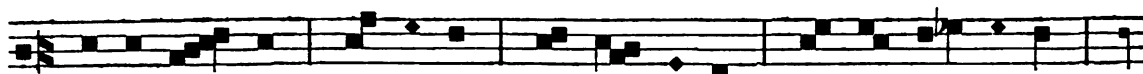
Postea Celebrans Cineres benedicit: finita benedictione fit distributio eorumdem, sub qua cantatur a Choro sequens Antiphona.

In Parochialibus Ecclesiis in locum Antiphonae canitur usitatus Hymnus, ut infra, quousque distributio durat.

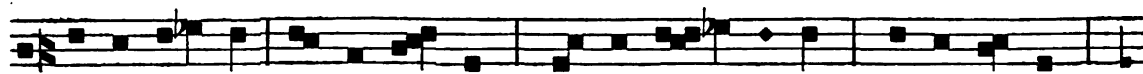
Ennek végeztével a Pap a hamut meghintí szentelt vízzel.

A hamu kiosztásakor énekeltek a következő Antiphona. A Plébánia Egyházakban az Antiphona helyett magyarul énekeltek: *Mi gyarló emberek, vagy Könyörülj Istenem, meddig a hamvaszás tart.*

A n t i p h o n a .

Im-mu-te-mur ha-bi-tu, in ci-ne-re et ci-li-ci-o:

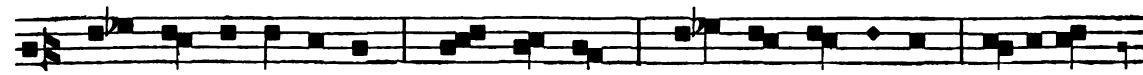
je-ju-ne-mus, et plo-re-mus an-te Do-mi-num, qui-a mul-tum

mi-se-ri-cors est di-mit-te-re pec-ca-ta no-stra De-us no-ster

Alia Antiph. In-ter ve-sti-bu-lum et Al-ta-re plo-ra-bunt Sacerdotes,

mi-ni-stri Do-mi-ni, et di-cent: Par-ce Do-mi-ne, parce po-

pu-lo tu-o: et ne claudas o-ra canen-ti-um te Do-mi-ne.

R. Emendemus in melius, quae ignorantor peccavimus: ne subito praeoccupati die mortis, quaeramus spatium poenitentiae, et invenire non possimus, * Attende Domine, et miserere; quia peccavimus tibi.

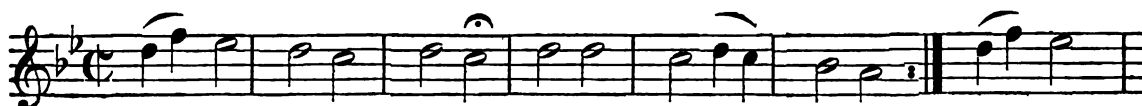
V. Psalm. Adjuva nos Deus salutaris noster: et propter honorem nominis tui Domine libera nos. Attende Domine, et miserere; quia peccavimus tibi.

V. Gloria Patri et Filio, et Spiritui Sancto. Attende Domine, et miserere: quia peccavimus tibi.

Si hae Antiphonae non suffecerint, repe-
tantur.

Ha ezen Antiphonák nem elegendők, ismét-
tessenek.

É n e k.

Mi gyar - ló em - be - rek, kik e föl - dőn élünk, (E vi -
Sok nyo - mo - rú - sá - got, és fáj - dal - mat érzünk, (

lágnak tenge - rőn e - vezünk; Em - lő - kezünk, por - ból let - tünk,

és hogy ismét, porrá kell majd lennünk.

Nincs nekünk e földön — sehol nyugodalmunk, nincsen maradandó — bizonyos városunk, itt mindnyájan jövevények vagyunk. Emlékezzünk sat.

Csak egyedül mennybe igyekezzék szívünk, — ott készített el állandóság nékünk, munka után az örökös bérünk. Emlékezzünk sat.

Ne bizzunk világi veszendő pompához, csalfa reményekkel teljes hiusághoz, mely hasonló mulandó árnyékhoz. — Emlékezzünk sat.

Mint a forróságtól hervadnak a rózsák, ártalmas esőtől a gyenge violák, örömmel így csal meg a világ. — Emlékezzünk sat.

Csak egekben van a valódi gazdagság, ott van a végtelen öröm és boldogság, s boldogságban örök állandóság. — Emlékezzünk sat.

Ezt hallván, emberek, keljünk fel álmunkból, mentsük ki magunkat világ rabságából, szabadítsuk csalárd hálójából. — Emlékezzünk sat.

Mert ránk viradtak a szenvedés napjai, üdvösség - keresés' kellemes órái, távozzatok hát világ pompái. — Emlékezzünk sat.

Vétkünkért a testet bőjttel sanyargassuk, hív szolgálat alá szenvedéssel hajtsuk, és egészen Istenhez hódítsuk. — Emlékezzünk sat.

És midőn testünktől a tiltott étkeket — megtagadjuk, és a híu örömeiket, őrizzük meg büntől lelkeinket. — Emlékezzünk sat.

Completa Cinerum impositione, et distributione, Sacerdos dicit: *Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo. Oremus. Concede nobis. etc. R. Amen, et sic finitur.* A hamvazás után a Pap még egy Oratit mond, és ezzel végeztetik. — Ezután következik a Szent Mise.

Deinde sequitur Missa.

DOMINICA IN PALMIS

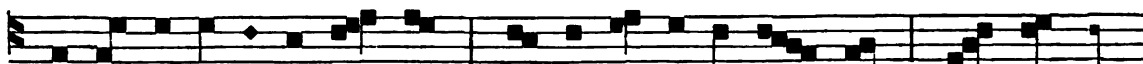
ad benedictionem palmarum.

VIRÁG VASÁRNAPRA

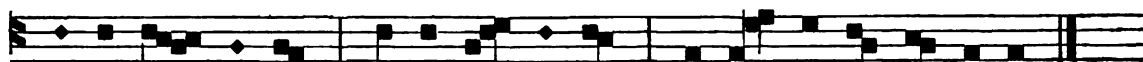
a Pálma szentelésekor.

Antequam Sacerdos incipiat benedictionem || Minekelőtte a Pap a barkákat szentelni kez-
Palmarum, primo a Choro cantatur sequens An- || dené, a Kar által előbb énekeltek e következő
tiphona. || Antiphona.

Antiphona.

Ho-san-na fi-li-o Da-vid: be-ne-di-ctus qui ve-nit, in no-

mi-ne Do-mi-ni. O Rex Is-ra-el: Ho-san-na in ex-cel-sis.

Deinde Sacerdos dicit.

|| Azután a Pap mondja.

Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Oratio. Deus, quem diligere, et amare etc. Qui tecum. R. Amen.

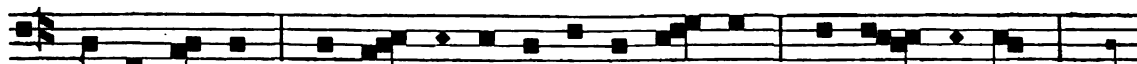
Postea Subdiaconus cantat Lectionem.

|| Ezután Lectio énekeltek.

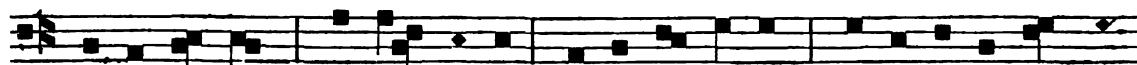
In diebus illis: Venerunt filii Israel etc. videbitis gloriam Domini.

Finita Lectione, cantatur in Choro pro *Graduali* sequens *Responsorium*. || Melynek végével a Kar által *Graduale* gya-
nánt e következő *Responsorium* énekeltek.

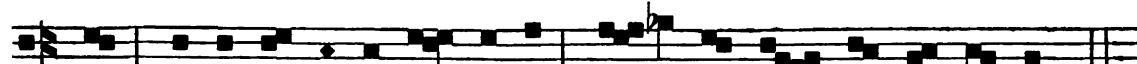
Responsorium.

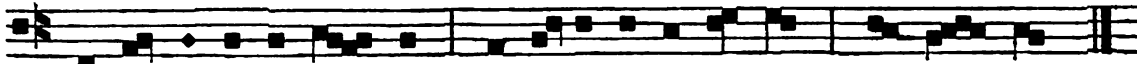
Col-le-ge-runt Pon-ti-fi-ces et Pha-ri-sae-i con-ci-li-um,

et di-xe-runt: Quid fa-ci-mus, qui-a hic ho-mo mul-ta signa fa-

cit? Si di-mit-ti-mus e-um sic, o-mnes cre-dent in e-um:

Et ve-ni-ent Ro-ma-ni, et tollent nostrum locum, et gen-tem.

V. Unus autem ex illis, Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, propheta-
vit, dicens: expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pe-
reat. Ab illo ergo die cogitaverunt interficere eum dicentes. Et venient Romani, et tol-
lent nostrum locum et gentem.

Deinde Diaconus cantat Evangelium. || Következik az Evangéliom.

In illo tempore: Cum appropinquasset Jesus etc. qui venit in nomine Domini.

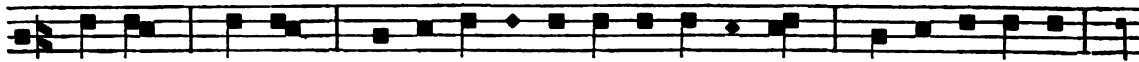
Post haec benedicuntur rami. — Sacerdos au- || Ezután áldatnak meg a barkás ágak. A Pap
tem in Cornu Epistolae dicit: || az Epistola oldalán mondja:

Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

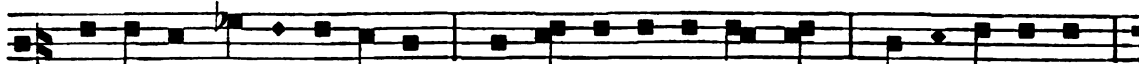
Oratio. Auge fidem in te sperantium etc. Qui tecum vivit. R. Amen.

Dein dicitur Praefatio, qua finita, a Choro can- || Ezután a Praefatiót éneкли, melynek végével
tatur Sanctus, ut sequitur. || a Kar éneкли Sanctus mint alább.

S a n c t u s.

Sanctus, Sanctus, Sanctus Do-minus De-us Sa-ba-oth. Ple-ni sunt coeli

et ter-ra glo-ri-a tu-a, Ho-san-na in ex-cel-sis. Be-ne-di-ctus qui

ve-nit in no-mi-ne Do-mi-ni. Ho-san-na in ex-cel-sis.

Sequitur: Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Petimus, Domine sancte etc. Per Dominum n. R. Amen

Oremus. Deus, qui dispersa congregas etc. Qui tecum vivit. R. Amen.

Oremus. Deus, qui miro dispositionis etc. Qui tecum. R. Amen.

Oremus. Deus, qui per olivae ramum etc. Per Christum. R. Amen.

Oremus. Benedic, quaesumus Domine e:c. Per Dominum. R. Amen.

Hic celebrans ter aspergit ramos aqua bene- || A Pap háromszor szentelt vízzel meghinti a
dicta, et dicit: || barkás ágakat, és mondja:

Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Deus, qui Filium tuum Jesum etc. Qui tecum. R. Amen.

Completa benedictione Celebrans distribuit ra- || A megáldatás után a Pap kiosztja rendre az
mos per ordinem. Et cum inceperit distribuere, a || ágakat, és midőn osztani kezdi, a Kar által éne-
Choro cantantur sequentes Antiphonae. || keltetnek következő Antiphonák.

A n t i p h o n a.

Pu - e - ri Hebrae - o - rum portantes ramos o - li - va - rum, ob - vi - a -
verunt Do - mi - no, claman - tes, et di - cen - tes. Ho - san - na in ex - cel - sis.

A l i a A n t i p h o n a.

Pu - e - ri Hebrae - o - rum, ve - sti - men - ta proster - nebant in vi - a
et clamabant di - cen - tes : Ho - san - na fi - li - o Da - vid : be - ne - di - ctus qui ve - nit
in no - mi - ne Do - mi - ni.

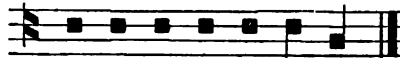
Si vero praedictae Antiphonae non sufficient, ||
repetantur, quousque ramorum distributio finiatur. ||
Finita distributione Sacerdos dicit:

Ha ezen Antiphonák nem elegendők, ismétel-
tessenek, miglen az ágak osztogatása tart. Az osz-
tás után a Pap mond egy Orációt.

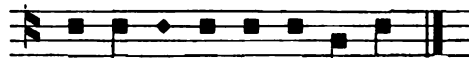
Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo. Oratio. Omnipotens sempiternae etc. Per
Christum Dominum. R. Amen.

Postea Diaconus vertens se ad populum dicit: ||

Azután a Diaconus nép felé fordulván énekl:

Diacon.

Pro - ce - damus in pa - ce.

Chor.

In no - mi - ne Chrísti Amen.

Deinde fit Processio, sub qua cantantur se-
quentes Antiphonae, quae si non sufficient repe-
tantur, quousque durat Processio.

In Parochialibus vero Ecclesiis, in locum An-
tiphona, cantatur usitatus Hymnus cum populo,
ut infra.

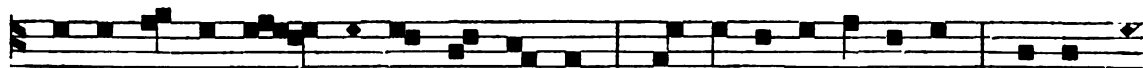
Ezután Processio tartatik, mely alatt a követ-
kező Antiphonák énekeltek, melyek ha nem
elegendők, ismételtessenek, miglen a Processió tart.

A Plébánia egyházakban pedig a mondott
Antiphonák helyett, magyarul énekeltek: *Meg-
váltó királyunk*, mint alább.

A n t i p h o n a.

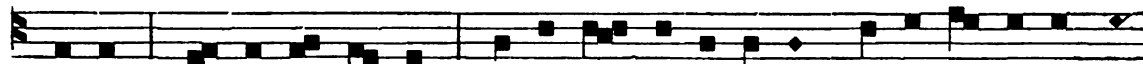
Cum au - dis - set po - pu - lus, qui - a Je - sus ve - nit Je - ro - so - lymam,
ac - ce - pe - runt ra - mos pal - ma - rum: et ex - i - e - runt e - i ob - vi - am,

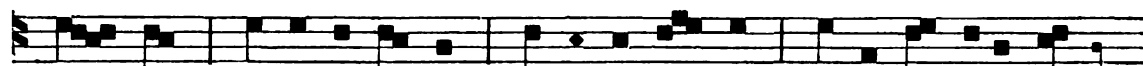
et cla-ma-bant pu - e - ri di - cen - tes. Hic est qui ventu - rus est in sa -

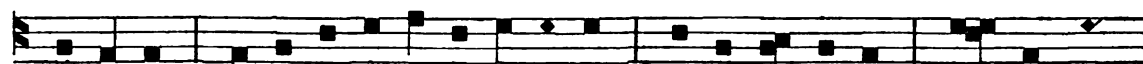
lu - tem po - pu - li. Hic est sa - lus nostra, et re - dem - pti - o I -

sra - el. Quan - tus est i - ste, cu - i Thro - ni et Do - mi - na - ti - o - nes oc -

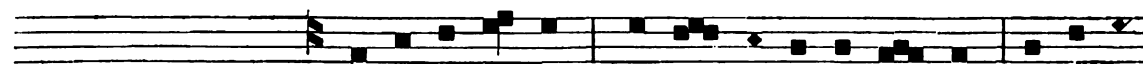
cur - runt? No - li ti - me - re fi - li - a Si - on: ec - ce Rex tuus ve -

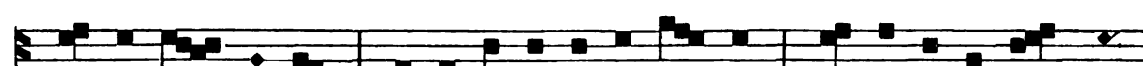
nit ti - bi, se - dens super pullum a - si - nae sicut scriptum est: Sal - ve

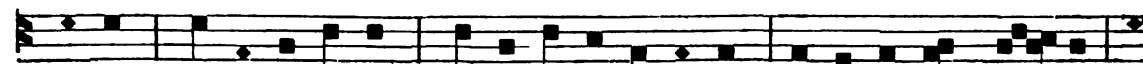
Rex fa - bri - ca - tor mundi, qui ve - ni - sti re - di - me - re nos.

Alia Antiphona. Oc - currunt turbae, cum flo - ri - bus et pal - mis Redem -

pto - ri ob - vi - am: et vi - cto - ri tri - um phan - ti dig - na dant ob - se -

qui - a: Fi - li - um De - i o - re gentes praedicant: et in laudem Christi

voces tonant per nu - bi - la: Ho - san - na in ex - cel - sis.

Processióra való ének.

Megváltó ki - rá - lyunk e - lé - be menjünk,
Mél - tó tisz - te - le - tet U - runk - nak tegyük

Ho - san - nát ki ált - son né - ki min - den hív, di - csé - ret - tel ál - dást
nyelv mon - djon és szív.

Igy tiszteli Jézust a zsidó nemzet, a jerusalemi szent gyülekezet, kiméne elébe pálma-ágakkal, zengő ének szóval és virágokkal.

Hogy Jerusalembhez már közelgetett, és fényes pompával bévezettetett, ruháját a népség földre teríté, s utját zöld ágakkal felékesíté.

A szív örömevel így kiáltának, Hosanna! hosanna Dávid fiának! áldott a ki az Ur szent nevében jön, áldják őt mindenek most és örökkön

Gyermekek kezökben pálma-ágakat vivén így dicsérik szent királyukat: ez az ki népének jött váltáságra, minden embereknek boldogságára.

Oh anyaszentegyház! Sion leánya! ime hozzád jön az Isten Báránya: mint husvétii bárány ugy hozattatik, ötöd nap érettünk feláldoztatik

Köszöntünk tégedet, Isten Báránya! ki e világnak jösz megváltására, dicsőség dicséret, imádás legyen, égen s földön néked örökkön, Amen.

In reversione Processionis duo vel 4 Cantores intrant Ecclesiam, et clauso ostio stantes versa facie ad Processionem, incipiunt V. *Gloria laus*, et decantant duos primos Versus. — Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem tantum, prout videbitur; et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent: *Gloria laus* etc. sicut a principio V.

A Processió visszatértével két vagy négy Karéneklők be mennek a Templomba, és az ajtókat bezárván, arcczal az ajtó felé fordulva éneklük: *Gloria laus*, a Pap pedig a kinn lévőkkel ismétli azokat. — Azután kik benn vannak éneklük a többi Verseket mind végig, vagy néhányat a körülményekhez képest. Azok pedig kik kinn vannak, minden Vers után ismétlik *Gloria laus* sat.

Cantores.

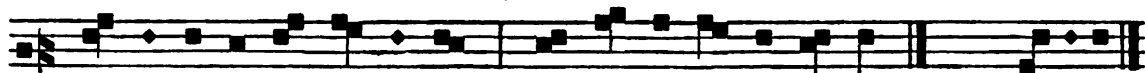
V. Glo - ri - a laus, et ho - nor, ti - bi sit Rex Christe Redemptor:
cu - i pu - e - ri - le de - cus prom - psit Ho - san - na pi - um.

Chorus.

Resp. Glo - ri - a etc. ut supra.

Cantores.

V. I - sra - el es tu Rex, Da - vi - dis et in - cli - ta pro les;

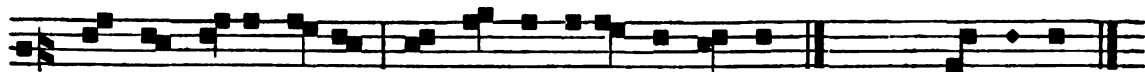

No-mi ne qui in Do-mi-ni Rex be-ne-di-cte ve-nis. *Chor. R. Glo-ria etc.*

Cantores.

V. Coetus in ex-cel-sis te lau-dat coe-li-cus omnis,

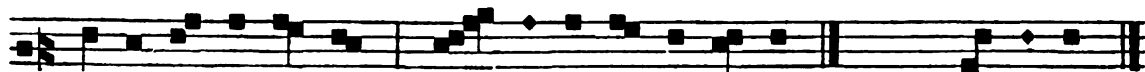

et mor-ta-lis homo, et cun-cta cre-a-ta si-mul. *Chor. R. Glo-ri-a etc.*

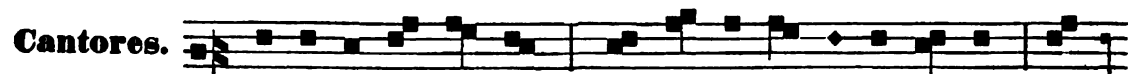

Cantores.

V. Plebs Hebrae-a ti-bi cum pal-mis ob-vi-am ve-nit, cum

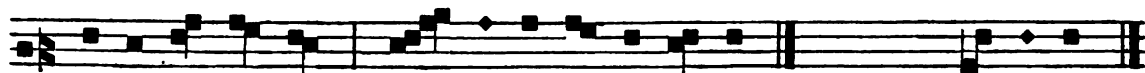

pre-ce, vo-to, hymnis, ad-su-mus ec-ce ti-bi. *Chor. R. Glo-ri-a etc.*

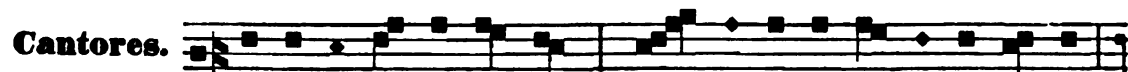

Cantores.

V. Hi ti-bi pas-su-ro sol-ve-bant mu-ni-a lau-dis: nos

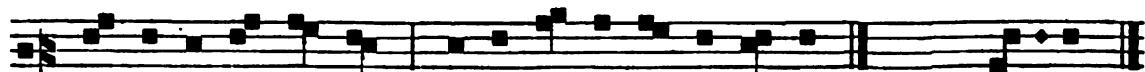

ti-bi re-gnan-ti pan-gi-mus ec-ce me-los. *Chor. R. Glo-ri-a etc.*

Cantores.

V. Hi pla-cu-e-re ti-bi, pla-ce-at de-vo-ti-o no-stra:

Rex bo-ne, Rex clemens, cu-i bo-na cuncta pla-cent. *Chor. R. Glo-ri-a etc.*

Postea Sacerdos hastili Crucis percutit portam: qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando sequens Responsorium.

|| Azután a Páp a' kereszt rúdjával megüti az ajtót, mely azonnal megnyílik és a Processió bevonul a Templomba, mely alatt énekeltek a következő *Responsorium*.

Responsorium.

In-gre-di-en-te Do-mi-no, in Sanctam ci-vi-ta-tem, Hebrae-
 o-rum pu-e-ri re-sur-re-cti-o-nem vi-tae pro-nun-ti-
 an-tes, cum ra-mis pal-ma-rum Ho-san-na cla-ma-bant in
 ex-cel-sis V. Cum au-dis-set po-pu-lus, quod Je-sus ve-ni-ret Je-
 ro-so-ly-mam, ex-i-e-runt ob-vi-am e-i. Cum ra-
 mis pal-ma-rum Ho-san-na cla-ma-bant in ex-cel-sis.

Idem Responsorium.

a 4. vocibus.

Moderato.

Tenor 1.
 Tenor 2.
 Basso 1.
 Basso 2.

f In-gre-dien-te Do-mi-no in Sanctam civi-ta-tem, Hebraeorum
 pu-e-ri re-sur-recti-onem vi-tae pro-nun-ci-an-tes cum ramis pal-

marum Ho - sanna cla - ma - bant in ex - cel - - sis. Cum audisset

populus quod Jesus ve - ni - ret Je-ro-so-li-mam, exi - e - runt obvi-am

obvi-am e - i. Cum ramis pal - ma-rum Ho - sanna cla - ma - bant, in ex-

cel - - sis.

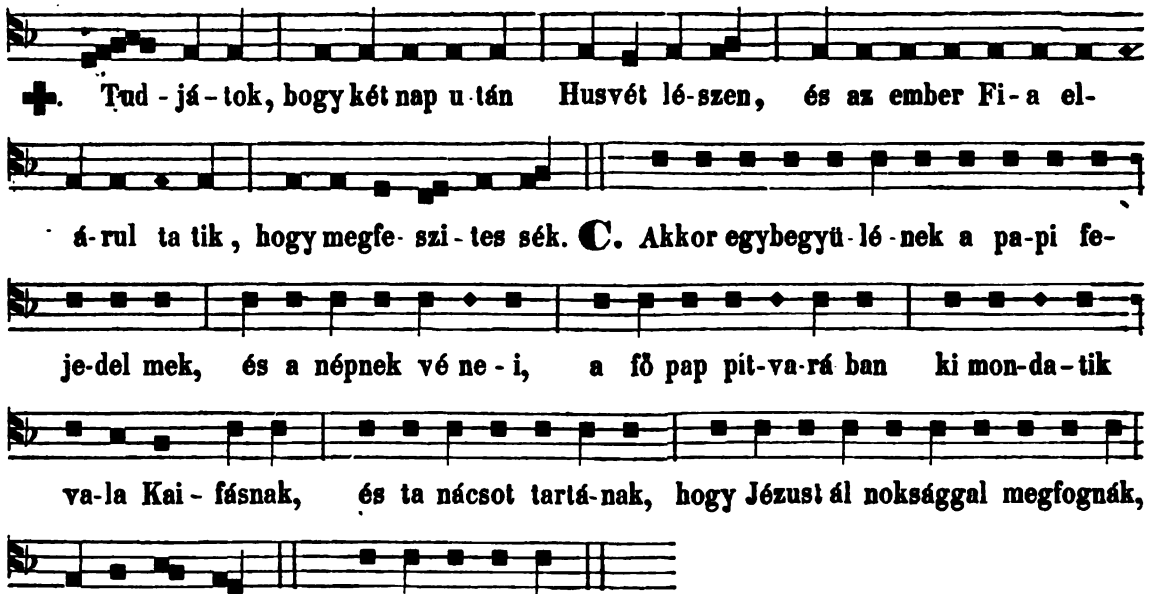
Deinde celebratur Missa. Finita Epistola in-|| Azután szolgáltaik a sz. Misc. Az Epistola
choatur Passio. || után kezdődik a Passio.

Virág vasárnapi Passio.

(A **C** betűvel megjelölt helyeket énekelje a Tenor; a **+** kereszttel megjelölteket a Bassus; s az **S** után valókat a Discant. Ezen betűjegyek a római missaléből vettek át. A kart négyen vagy hárman együtt éneklék, mint alább.)

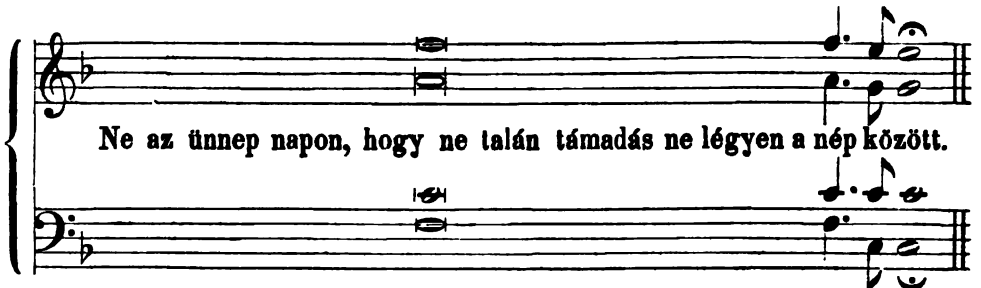
C. Kezdetik a mi Urunk Jézus Krisztusnak kinszenve-dé-se, szent Máté E-vange-

lis tá nak i - rá sa sze - rint — Az i - dő - ben mondá Jé - zus az ő tanítványinak :

+. Tud - já - tok, hogy két nap u - tán Husvét lé - szen, és az ember Fi - a el -
 á - rul ta tik, hogy megfe - szí - tes sék. **C.** Akkor egybegyü - lé - nek a pa - pi fe -
 je - del mek, és a népnek vé ne - i, a fő pap pit - va - rá ban ki mon - da - tik
 va - la Kai - fásnak, és ta nácsot tartá - nak, hogy Jézust ál nokszággal megfognák,
 és meg - öl - nék. Mondá - nak pe - dig:

Discant.
Alt.

Ne az ünnep napon, hogy ne talán támadás ne legyen a nép között.

Tenor.
Bass.

(Ha csak három énekes volna, a Tenor kihagyatik.)

C. Mikor pedig Jé - zus Bet - há - ni á - ban volna, a poklos Simon házában,
 já - ru - la ő hozzá egy asszo - nyi ál - lat kinek drá - ga ke - ne - tü a - la - bastro -
 ma va - la, és az asz talnál ü - lő - nek a fe - jé - re ön - té.
 Látván pedig a ta - nitványok boszorkodá - nak mondván:

K a r.

Mire való e vesztegetés? mert ezt drágán eladhatták volna,

és a szegényeknek adhatták volna.

C. Tudván pedig Jézus, mondá nékik: +. Mi - ért vagytok ez asszony állat-

nak bán-tá sá - ra? mert jó cse-le-ke-de-tet cse-le-ke-dett velem. Mert

mindenkor vannak szegények ve-le-tek, én pedig nem mindenkor vagyok ve-le-

tek. Mert ez e ke-ne-tet a tes-temre önt-vén; az én te-me té-sem-re cse-

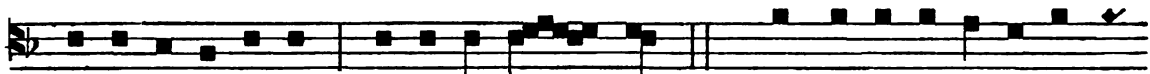
le ked-te. Bi-zony mondom néktek: vala-hol ez az e - van ge-li-om prédi-

kál ta-tik az egész vi-lá-gon az is megmonda-tik, a mit ez cse-le-

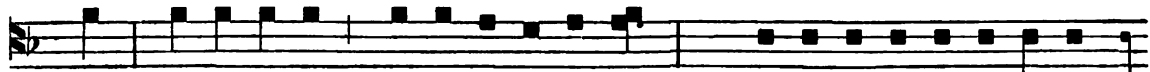
kedett az ő em-lé - ke-ze-té-re. **C.** Akkor el-mé-ne egy a

ti-zen-kettő kö-zül, ki monda tik va-la Ju-dás Is-ka-ri-ó tes-nek, a pa-

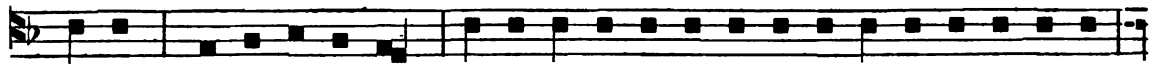
MANUALE MUS.-LIT. 3

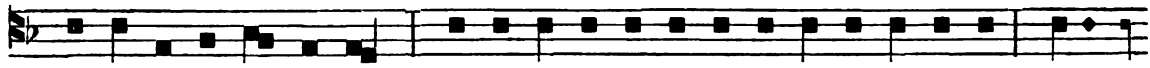
pi fe-je-del-mekhez, és mondá né - kik: **S.** Mit a-kartok nékem ad-

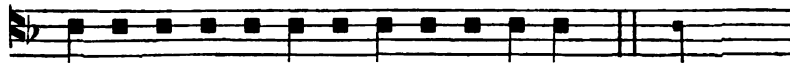
ni, és én ő-tet ke-ze-tekben adom. **C.** A-zok pedig rende-lé-nek

né-ki, harmincz ezüst pénzt; és at-tól fogva al-kal-matossá-got ke-res va-la,

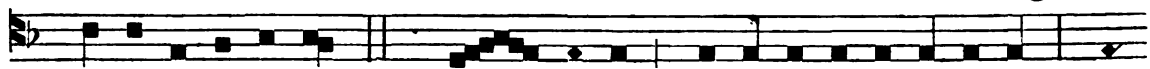
hogy ő-tet el - á - rul-ná. A kovász-ta-la-noknak első napján pedig járu-

lá-nak a ta-nitványok Jézushoz mondván:

K a r.

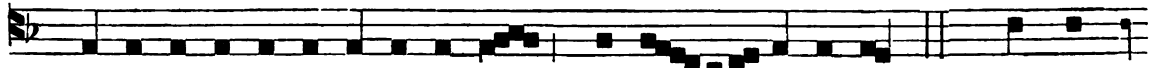
Hol a karod, hogy elkészítsük néked ételedre a Hús-vé - tet?

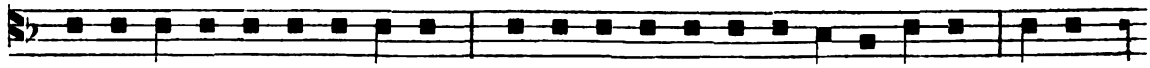
C. Jé-zus pedig mondá: **+** Meun - je-tek a vá-rosba egy némelyhez,

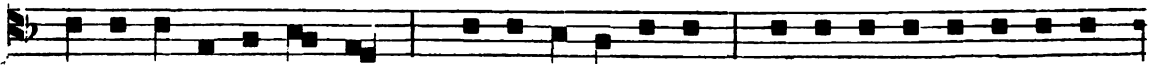
és mondjátok an-nak: A Mes-ter mondja: az én i-dőm közel vagyok,

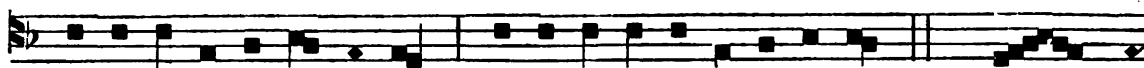
nálad szerzem a Husvé-tet az én ta-nit - ványimmal **C.** És cse-

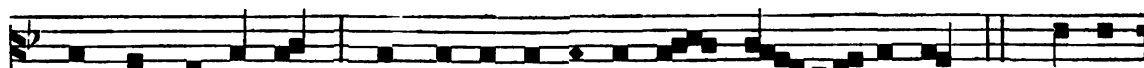
le-ke-dé-nek a ta-nitvá-nyok a mint rendel-te va la nékik Jé-zus, és el-

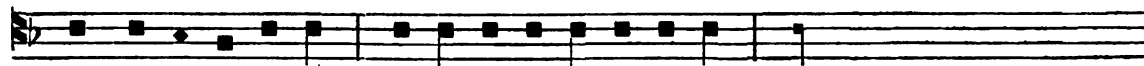
ké-szíték a Husvé - tet. Est ve lé-vén pedig, le-te-le-pe-dett va-la a

ti-zenkét ta-nit-vá-nyi-val, és midőn ők en-né-nek mondá: ✚. Bi-

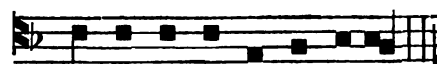
zony mondom néktek, hogy egy közü-le-tek el - á - rul engem C. És i-

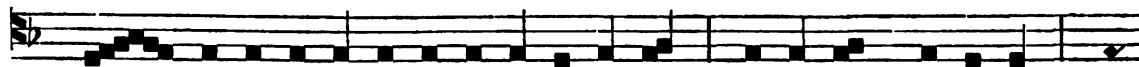
gen megszomo-rodván kezdék egyenként mondani:

M. A. R.

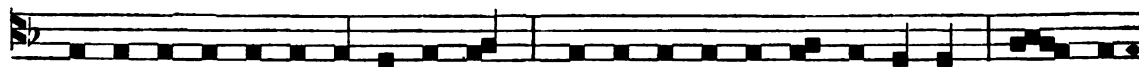
Valljon én vagyok - e U - ram.

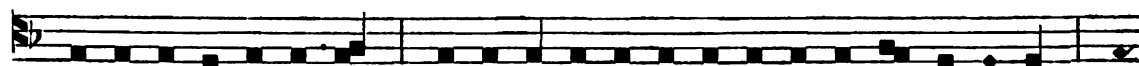
C. Ő pe-dig fe-lelvén mondá:

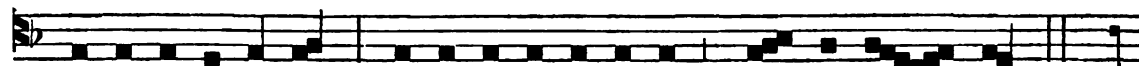
✚. A ki a ke-zét velem a tál-ba márt-ja, az á - rul el engem.

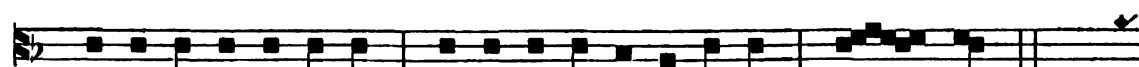
Az ember Fi - a elmégyen u-gyan, a mint ir-va vagy on fe-lő-le; jaj pe-

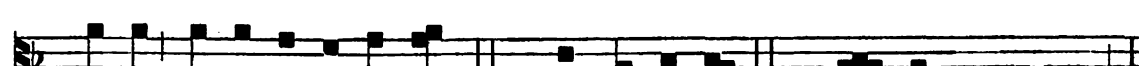
dig annak az ember-nek, a ki ál-tal az ember Fi - a el - á - rul-ta-tik;

jobb lett vol-na ne-ki, ha nem szüle-tett volna az az em - ber.

C. Fe-lelvén pedig Judás a ki el - á - rul-ta ő-tet, mond - ván:

S Valljon én vagyok-e Rabbi? C. Mondá né-ki: ✚. Te mon - dád

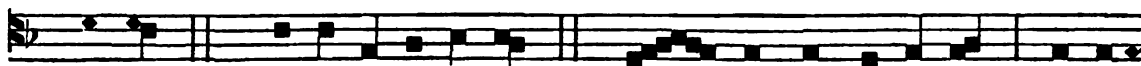
C Ők pedig vacso-rálván, vevé Jé-zus a ke-nye-ret és megál-
 dá, és megszegé és a-dá a ta-nítvá-nyi-nak, és mondá: **+** Ve-
 gyétek, és e-gyé-tek ez az én tes - tem. **C.** És véné a po-
 hárt, há-lá-kat a-da, és né-kik a-dá mondván: **+** I - gyatok eb-ből
 mindnyá-jan; mert ez az én vérem, az új tes-tamen-tomé, mely sokakért
 ki-on-ta-tik a bűnök bo csá-nat-já ra Mondom pedig nék-tek: nem iszom
 mostantúl fog-va e sző-lő termé-sé-ből az na-pig, mi-kor amaz új-jat
 i-szom ve-le-tek az A-tyám or-szá - gá-ban. **C.** És dicsé-re-tet
 mondván, ki-me-nének az O-lajfák he-gyé-re. Akkor mondá nékik Jézus:
+ Ti mindnyájan meg-bo-tránkoztok én bennem ez éj-jel. Mert ir-
 va vagyon: megverem a pásztort, és el-o-szolnak a nyáj ju-ha-i.
 Mi - nek-u-tán-na pedig fel-tá-ma-dok, e-lő-tő-ke-t vészem Ga - li-

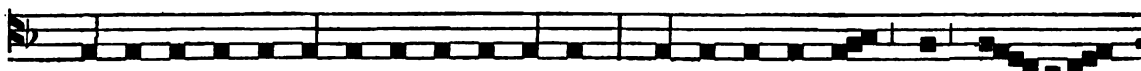
le - á - ban **C.** Felelvén pedig Pé - ter mondá né - ki:

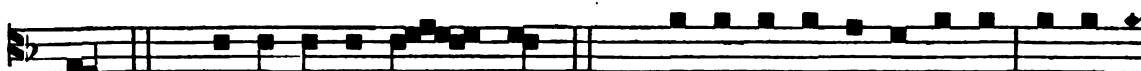
S. Ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botrán-

ko-zom. **C.** Mondá né - ki Jé - zus: **+** Bi - zony mondom néked: hogy ez

éj - jel mi - nek - e - lőt - te a ka - kas szóljon háromszor tagadsz meg en -

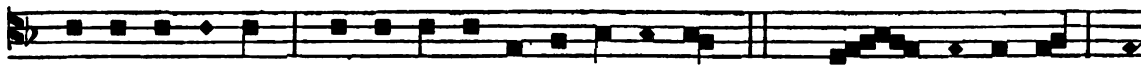
gem. **C.** Mondá né - ki Pé - ter: **S.** Ha meg kell halnom is veled, meg nem

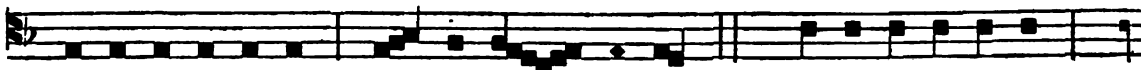
ta - gad - lak té - ged. **C.** Hason - ló - ké - pen mondá - nak a ta - nit - ványok

is mindnyá - jan. Akkor mé - ne Jézus vé - lek a ma - jorba, mely Getzema - ni -

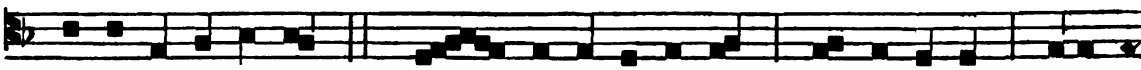
nak nevez - te - lik, és mondá a ta - nitvá - nyi - nak: **+** Ül - je - tek itt

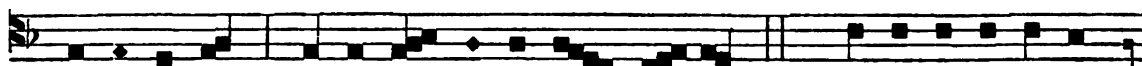
mig a - mo - da megyek és i - mád - kozom **C.** És elvé - vén Pétert

és a Ze - be - de - us két fi - át kezdte bánkodni és szo - mor - kod - ni,

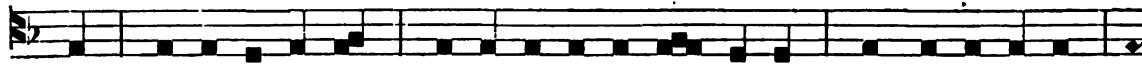
akkor mondá nékik: **+** Szo - mo - rá a lel - kem mind ha - lá - lig, vára

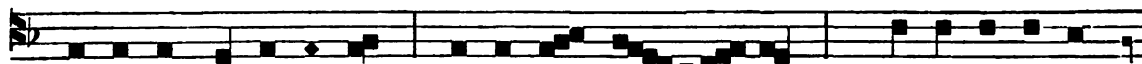
koz-zatok itt és vi-gyáz-za-tok ve - lem. **C.** És egy keve-sé e-

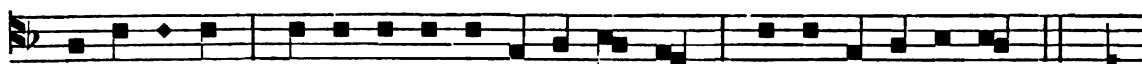
lébb menvén orczá-já-ra bo-ru-la i-mádkozván és mondván: **+** A-

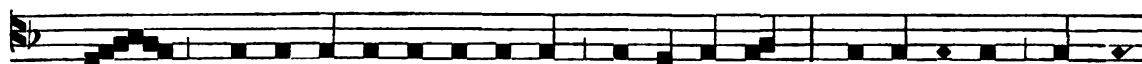
tyám! ha le-het-sé-ges, muljék el e po-hár tő-lem; mind-a-zon-ál-tal

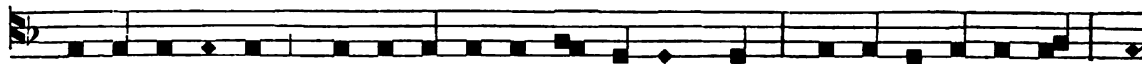
nem a mint én a-ka-rom, ha-nem a mint te. **C.** És mé-ne a ta-

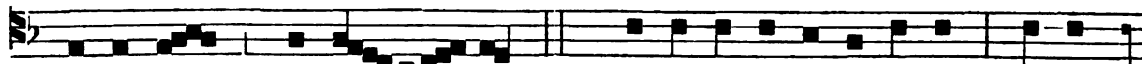
nitvá-nyihoz, és a-lu-va ta-lá-lá ő - ket. És mondá Pé-ternek.

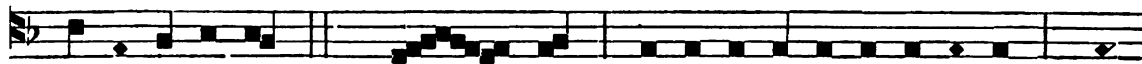
+ Így nem vigyázhattok e ve-lem egy ó-rá-ig? vigyáz-zatok és

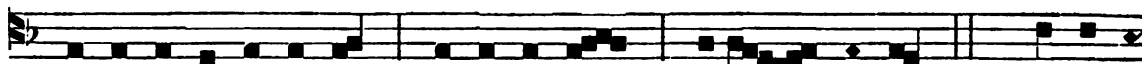
i-mádkoz-zatok, hogy kísér-tet-be ne es-se - tek, a lélek kész ugyan

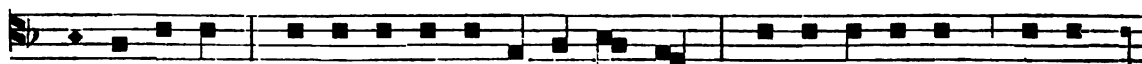
de a test e - rőt - len. **C.** Ismét másodszer elmé-ne és i-

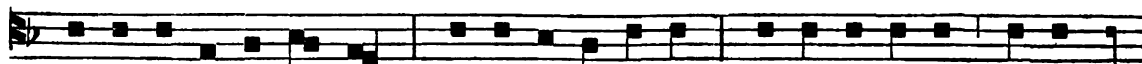
mádkozék mondván: **+** A - tyám! ha e pohár el nem mulhatik,

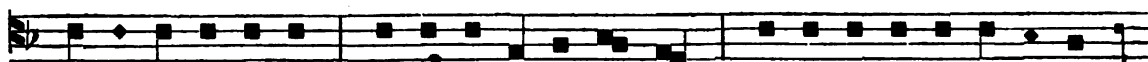

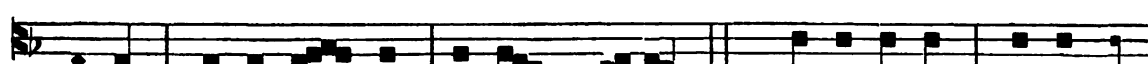

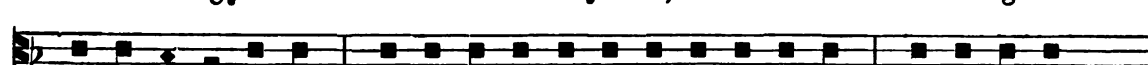

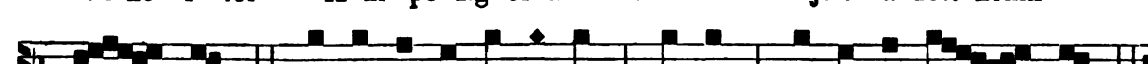
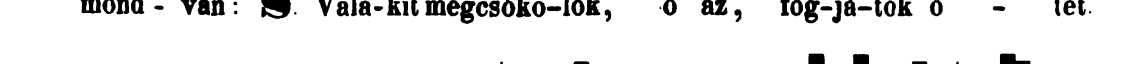

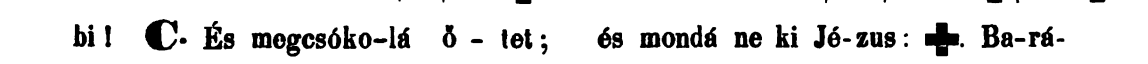
hanem ha azt megí-szom, legyen a te a - ka - ra-tod. **C.** És el-

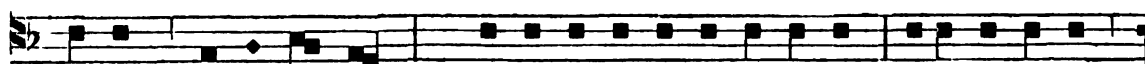
jő-ve is-mét, és a-lu-va ta-lá-lá ő - ket; mert az ő szemek megne-

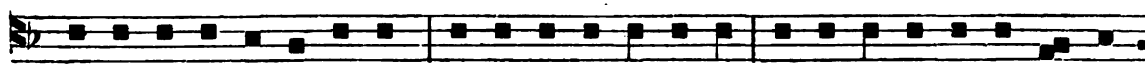
he-zi-tet-ve va-lá - nak, és elhagyván őket; ismét el-mé-ne és i-

 mádkozék harmadszor azon beszé-det mondván. Akkor a ta-nit-ványi-hoz

 jöve és mondá né-kik: ✚. A - lud-jatok már és nyu-godja-tok,

 i-me el-kö-zel-getett az ó-ra, és az ember Fi-a a bü-nö-sök ke-

 zé-be a-da-tik; kel - je-tek fel menjünk el, i - me el-kö-zel-

 ge-tett a ki en - gem el - á - rul. **C.** Még ő szólván, i - me

 Judás egy a ti-zen-kettő közül el-jö-ve, és ő vé-le-sok sereg kardok-

 kal és doron-gokkal, küldetvén a pa-pi fe-je-delmeektől, és a népnek

 Vé-ne - i - től A ki pe-dig el-á-rul ta ő-tet jelt a-dott nékik

 mond - ván: **S.** Vala-kit megcsóko-lok, ő az, fog-já-tok ő - tet.

C. És mindjárt Jé-zushoz já rulván mon - dá: **S.** Üdvözlégy Rab-

 bi! **C.** És megcsóko-lá ő - tet; és mondá ne ki Jé-zus: ✚. Ba-rá-

 tom! mi-re jöt - tél? **C.** Akkor hozzá-ja mené-nek és ko-zeket Jé-

zusra ve-ték és megfogák ő - tet; és i-me egy azok közül, kik Jé-
 zussal valá-nak, kinyujtván kezét, ki-vo ná kardját, és csapván a pa-pi
 fe-je-de-lem szolgáját, el-vá-gá annak fü-lét. Akkor mondá né-ki Jé-
 zus: **+** Tedd hely-é-re a kardo-dat; mert mindnyájan a kik
 fegyvert fognak, fegyver-rel vesznek el. Vé - led-e: hogy én nem kérhetem
 az A-tyá-mat, és ad nékem most többet ti-zenkét le-gyi o Angyal-nál?
 mi-ké-pon telje-sednek be te hát az i-rá-sok, mert így kell len-
 ni. **C** A-zon ó-rá-ban mondá Jé-zus a se-reg nek: **+** Mint la-
 torra úgy jöt-te-tek ki kardokkal és dorongok-kal engem megfog-ni;
 mindennap ná-la-tok ü-lők va-la ta-nítván a templomban és meg nem fog-
 ta-tok en - gem. **C**. Ez pedig mind lön, hogy be tel-je-sedné-nek a
 Profé-ták i - rá - si. Ak-koron a tanítványok mindnyá-ja elhagyván

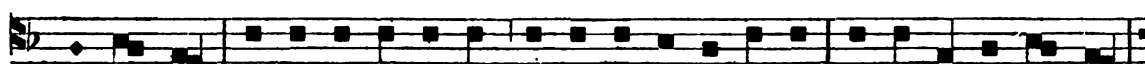
ő - tet el - fu - tá - nak. Azok pedig megfogván Jézust, vivék Kaifához

a pa-pi fe - je - de - lemhez, a hol az i - rás tudók, és a vé - nek egybegyültek

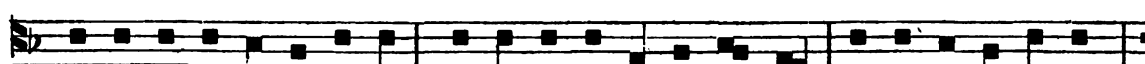
va - la. Pé - ter pedig kö - ve - ti va - la ő - tet tá - vol a pa - pi fe je - delem pit -

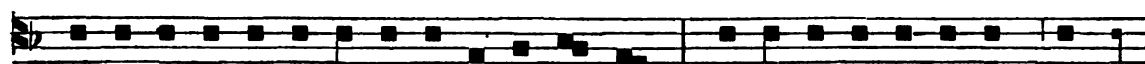
va - rá - ig, és o - da bé menvén ül va - la a szolgákkal hogy látná a vé - gét.

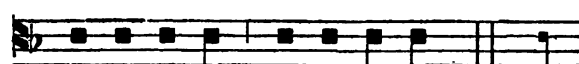
A pa - pi fe - je - de - lem pedig és az egész gyü - le - ke - zet, hamis bizonysgot ke -

resnek va - la Jézus el - len, hogy ő - tet ha - lál - ra ad - nák; és nem talá - lá - nak;

noha sok hamis tanúk jöt - tek volna e - lő. U - tól - szor pe - dig jöve két

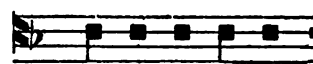

ha - mis ta - nú és mondának:

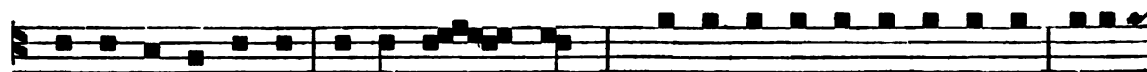
K a r.

Ez mondta: el - ront - ha - tom az Is - ten Tem - plo - mát,

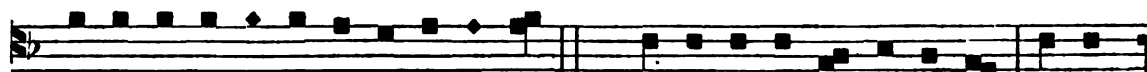
és harmad nap u - tán fel - épít - he - tem azt.

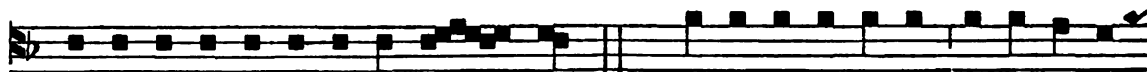
C. És fel - kelvén a

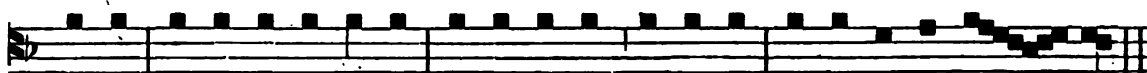
pa-pi fe - je - de lem, mondá né - ki : **S.** Semmit nem felelsz e a zok-ra a mi-

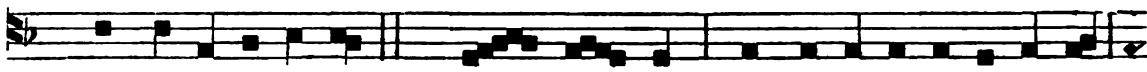
ket e-zek el-le-ned bi-zo-nyi-tanak ? **C.** Jé-zus pedig hallgat va-la ; és a

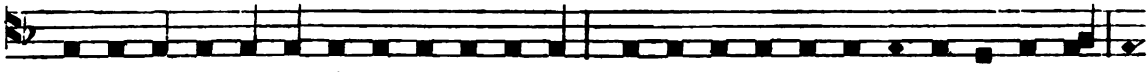
pa pi fe - je - delem mondá né - ki : **S.** Kén-szeritlek té-ged az é - lő Is-

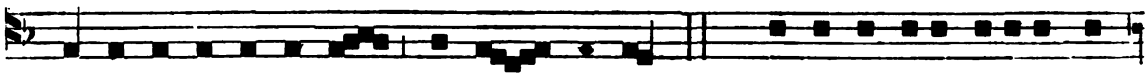
ten re, hogy megmondjad nékünk, ha te vagy e a Krisztus az Isten-nek Fi - a ?

C. Mon-dá né-ki Jézus : **+** Te mon - dád ; mind az által mondom néktek ;

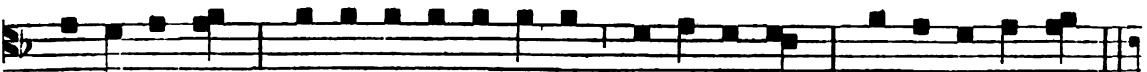
ez u-tán meglát-já-tok az ember Fi-át túl-ni az Is-ten e - re - i - nek jobbján,

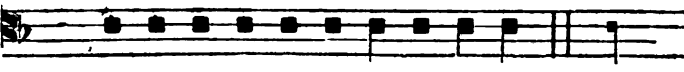
és el-jön-ni az e-gek fel - hő - i - ben. **C.** Akkor a papi fe jede - lem

megszagga-tá ru-há-it mond - ván : **S.** Ká-romko dik , mit szű kölködünk mi

tanúk nél-kül ? i - me most hallot-tá-tok a ká rom lást , mi tetszik néktek ?

C. A-zok pedig fe-lelvén mondának :

M. a. r.

Mél - tó ha - lál - ra.

C. Akko - ron az orozá - já - ra pökdö -

sének, és nyakon csapdosák ő - tet. Né - melyek pedig tenye - rekkel arcútl

ve - rik mondván :

M. a. r.

Prófétájl nekünk Krisztus, ki - cso - da ü - le té - ge - det.

C. Pé - ter pedig ki - vül a pitvar - ban ül va - la és hozzá já - ru - la egy szolgál -

ló mond - ván: **S.** Te is a Ga - li - le - a - i Jé - zus - sal va - lál.

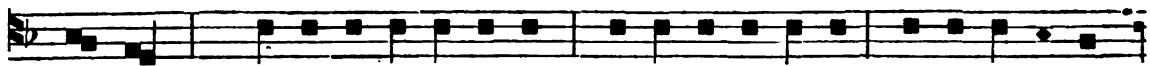
C. Ő pedig ta - ga - dá minde - nek e - lött mond - ván: **S.** Nem tudom mit mon -

- dasz. **C.** Kimenvén pedig ő az ajtón, más szolgál - ló lá - tá ő - tet, és

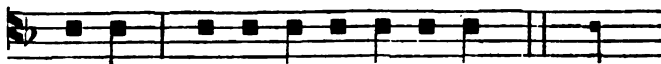
mondá a - zoknak kik ott va - lá - nak: **S.** Ez is a ná - zá - re - ti Jé - zus -

sal va - la. **C.** És ismét ta-ga-dá es-küvéssel, hogy nem ismérem az

em-bert. És egy kevés vártat-va hoz zá-ja me-né-nek, a kik ál-la-nak

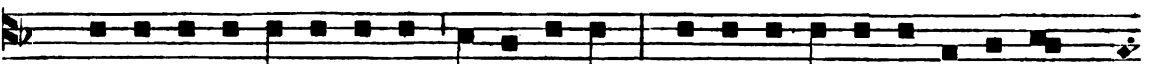

va-la és mondának Péternek:

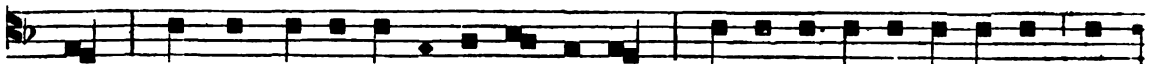
Kar.

Bi-zo-nyá-ra te is a-zok kö-zül va-ló vagy,

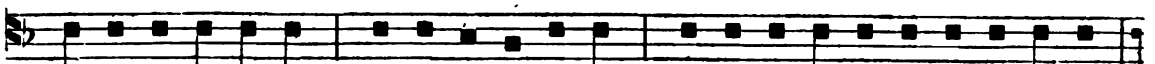
mert a szól-lá-sod is ki-je-lent té-ge-det.

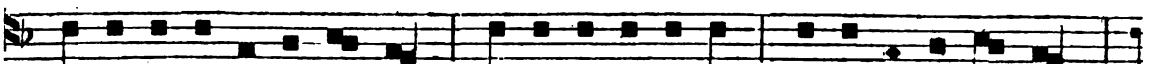
C. Akkor kezdé át-ko-zó-dni és es-küdni, hogy nem is-mér-te volna az em-

bert; és mindjárt megszól-la a ka-kas. És megem lé-kezék Pé-ter a

Jé-zus i-gé-jé-ről, melyet mondott va-la: mi nek-e-lőt-te a kakas szóljon

háromszor tagadsz meg en-gem. És o-da kimenvén ke-serve-sen sí-ra.

Reggel lévén pe-dig taná-csot tartá-nak mindnyá-jau a pa-pi fe-je-delmek,

és a népnek vé-nei Jé-zus ellen, . hogy ő-tet ha-lál-ra ad-nák. És kötve
 vi-vék ő-tet, és a dák Pon-ti-us Pi-lá-tus tisztar-tó-nak. Ak-koron lát-
 ván Judás a ki ő-tet el-á-rul-ta, hogy halál-ra kár-hoztat-ta-tott volna,
 megbánván, visszavivé a harmincz ezüst pénzt a pa-pi fe-je-delmeknek és vé-
 neknek mond - ván: **S.** Vétkeztem, el-á-rul-ván az i - gaz vért.

C. Ők pedig mondának:

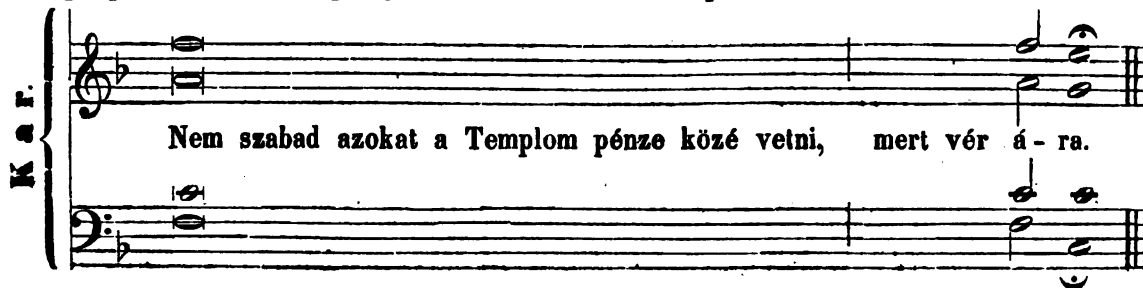

Kar. Mi gondunk vele? te lás-sad

C. És elvetvén a templomban

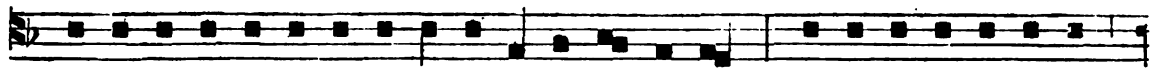

az ezüst pénzeket, vissza-té-re, és elmenvén fela-kasz-tá magát A
 pa-pi fe-je-delmek pedig felvő-vén az ezüst pénzeket mondá nak :

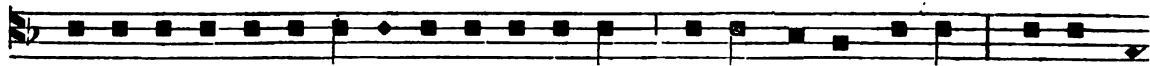

Kar. Nem szabad azokat a Templom pénze közé vetni, mert vér á - ra.

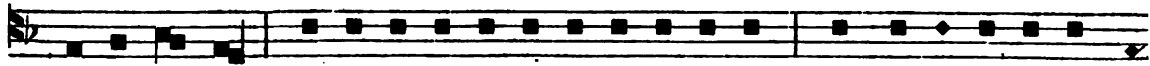
C. Taná-csot tartván pe-dig, megvevék a-zo-kon a fa-ze-kas me-ze-jét a jö-
 vevő-nyek te-me-té-si-re A-zért hi-vat-ta-tik az a me-ző Ha-kolda-
 mának, az az vér me-ze-jé-nek e má-i na-pig. Akkor be-tel-je-se-dett
 a mi megmondatotlt Je-re-mi-ás pró-fé-ta ál-tal mondván: és vevék a harmincz
 e-züst pénzt a megbecsül-tettnek árát, kit becsülve vettek meg az Is-ra-
 el fi-a-i-tól, és a-dák a-zo-kat a fa-zekas me ze-jé ért, a mint né-
 kem ren-del-te az Ur. Jé-zus pedig a tisztar-tó e-lőtt ál-la. És
 megkér-dé ő-tet a tisztar-tó mond - ván **S.** Te vagy-e a zsidók király-
 ja? **C.** Mondá né-ki Jé-zus: **+** Te mon - dod. **C.** És midőn
 vá-dol-tatnék a pa-pí fe-je-delmeiktől és vé-nektől semmit nem fe-le-le;
 akkor mondá né-ki Pi-lá - tus: **S.** Nem hallod e mennyi bi zony-sá-
 gokat mondanak el-le-ned? **C.** És nem fe-le-le né-ki egy szavá-ra is,

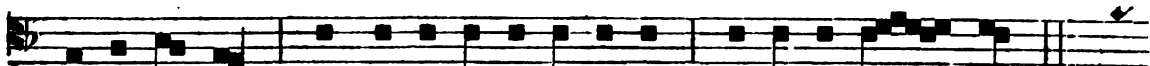
ugy hogy fe-let-te i-gen csodálkoznék a tisz-tar-tó Az ün-nepnapon pedig

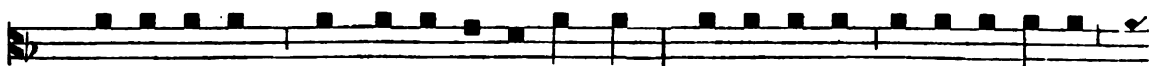
el-szokott va-la bocsáj-ta-ni a tisz tartó a népnek egy foglyot, a kit

a-kar-ná-nak. Va-la pedig akkor egy híres foglya, ki mon-da tik va-la

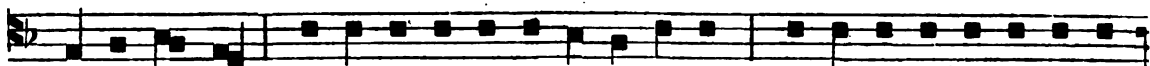
Bar-ra-bás-nak. Egy-begyülvén azért azok, mondá Pi-lá - tus:

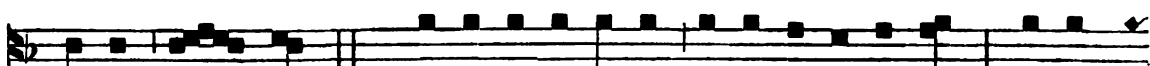
S. Kit a-kar-tok hogy el-bocsássak néktek? Bar-ra-bást-e avagy a Jézust,

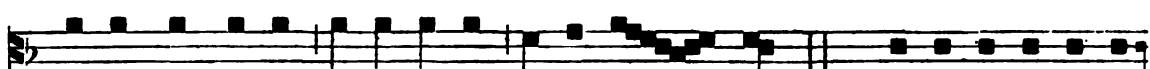
ki Krisztusnak monda-tik? **C.** Mert tud ja va-la hogy i-rigység-ből á-rul-

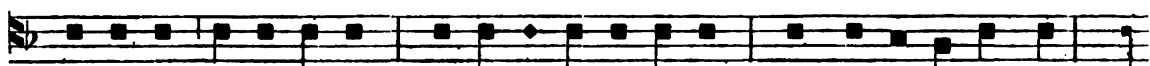
ták el ő - tet Ülvén pe-dig az i-té-lő székben, hozzá-ja küldte a fe-le-

sé-ge mond-ván: **S** Semmi közöd néked azzal az i-gaz-zal, mert so-

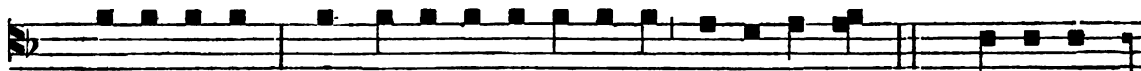
kat szenvedtem ma lá-tás ál-tal ő mi - at -- ta. **C.** A pa-pi fe-je-del-

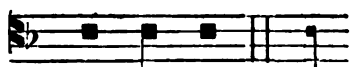
mek pedig és a vé nek el ál-ta-ták a né-pet, hogy Bar-rabást kérnék,

Jézust pe dig el-vez te nek. Fe levén pedig né-kik a tisztar-tó mond-ván:

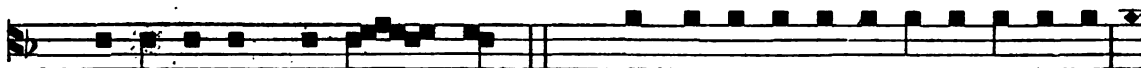
S. Kít a-kartok, hogy néktek a ket-lő közül el-bo-csássak? **C.** Ők pedig

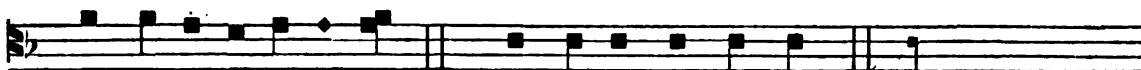
mon-dá-nak:

Kar.

Bar - ra - bást.

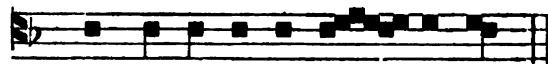
C. Mondá nekik Pi-lá - tus: **S.** Mit cse-lekedjem tehát a Jé-zussal

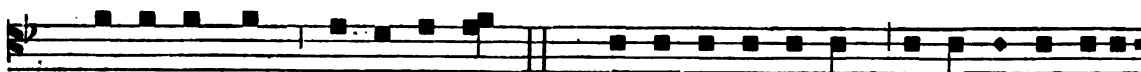
ki Krisztusnak monda-tik? **C.** Mon-dának mindnyá-jan:

Kar.

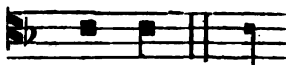
Fe - szi - tes - sék meg.

C. Mondá nekik a tisz - tar-tó:

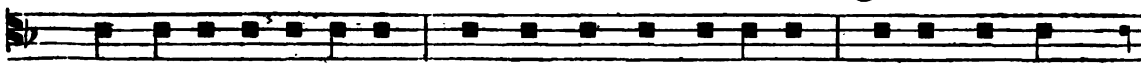
S. De mi go-noszt cse-le-ke-dett? **C.** Azok pedig inkább ki-ál-ta-nak vala

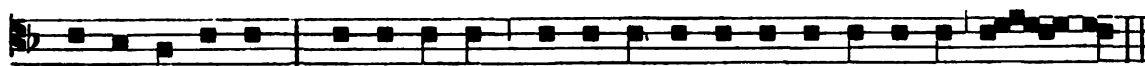
mondván:

Kar.

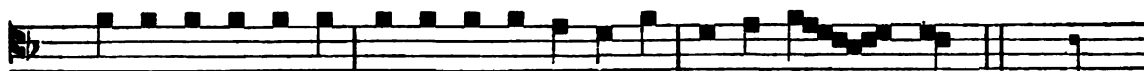
Fe - szi - tes - sék meg

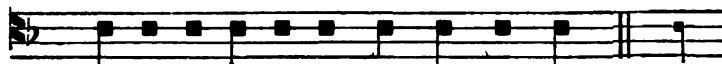
C. Lát-ván pedig Pi-lá-tus hogy sem-mit nem használna, hanem in-kább

tá-ma-dás lenne: vi-zet vévén, megmosá ke-ze-it a nép előtt mond-ván:

S. Ár-tal-lan vagyok én ez i-gaznak vé-ré-től; ti lás-sá - tok.

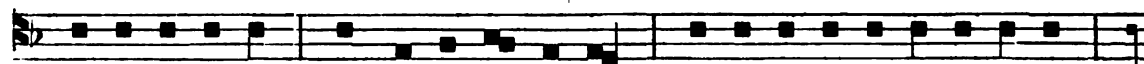
C. És fe-lelvén az e-gész nép mondá:

Kar.

Az ő vére mi rajtunk, és a mi fi - a - in - kon.

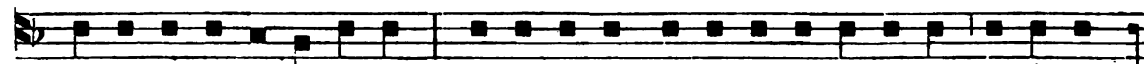
C. Akkor el-bocsáj-tá nékik Barra-bást, a meg-os-to-roz-tatott Jé-zust pedig

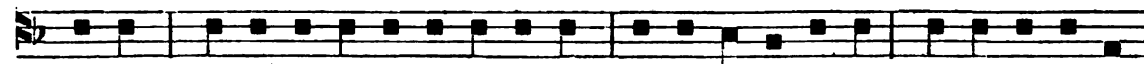
ke-zőkbe a dá, hogy meg fe-szi-tet-nék. Akkor a tisztartó vi-té-zi

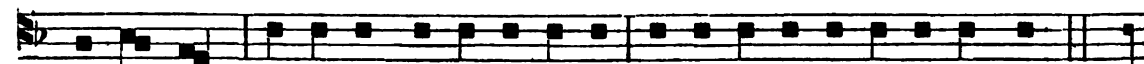
el vi-vén Jézust a ta-nács-ház ba egy-begyűjték hozzá az egész csoport-t;

és le-ve-tköztet-vén ő-tel, ve-res kar.nazsin színű fel-ső ru-hát a dá-nak

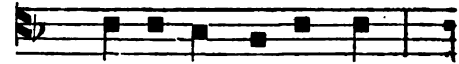
re-á és tö visből ko-ronát fonván a fe-jé-re tevék, és nádat a jobb

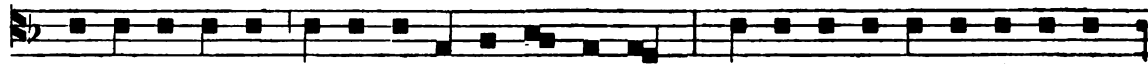
ke-zé - be; és tér-del hajtván e-lőt te csufol ják va-la ő-tel mondván:

Kar.

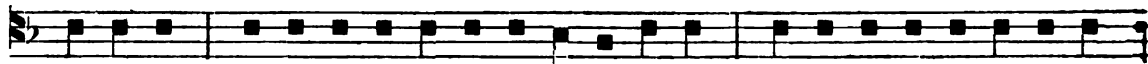
Üdvözlégyszidók királyja.

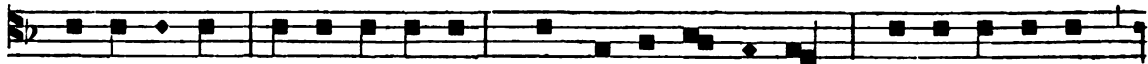
C. És reá pökös-vén,

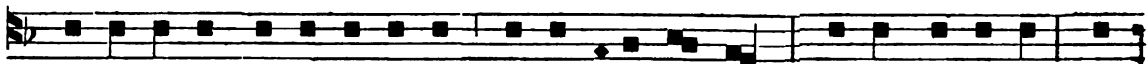
vevék a nádat és a fejét verik vala. És mi-nek-u-tánna megcsúfo

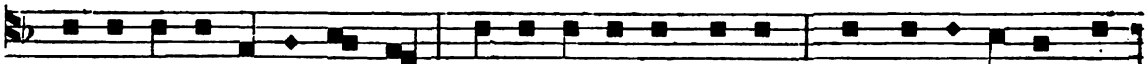
lák ő-tet, le-vet-keztették a felső ruhából, és fel-öltöztet-ték az ő

ruhái-ba és vivék ő-tet, hogy megfe-szi-te-nék. Kimenvén pedig

ta-lá-lá-nak egy Simon nevű czi-re-ne-i em-bert: ezt kénszo-ri-ték, hogy

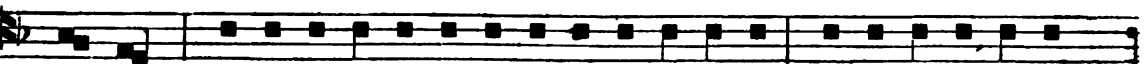
fel-venné az ő kereszt-jét, és jövő-nek a hely-re, mely Golgo-tának mon-

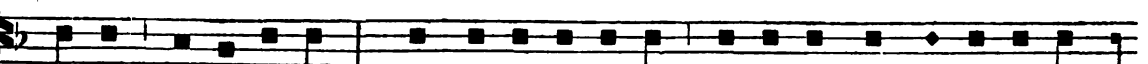
da-tik, mely az agykoponyá-nak he-lye. És a-dá-nak né-ki innya e-pé-

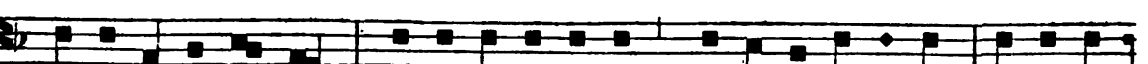
vel egye-li-te-tett bort. És mikor megkös-tol-ta volna, nem a-ka-ra

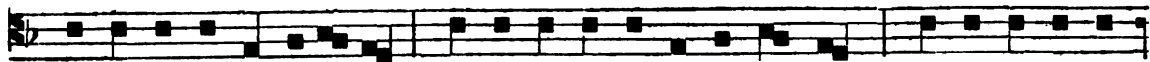
in-nya. Mi-nek-u-tán-na pedig megfe-szi ték ő-tet, el-oszták az ő ru-

há-it sorsot vetvén, hogy be-tel-je-sednék a mi megmon-da-tott a Pró-

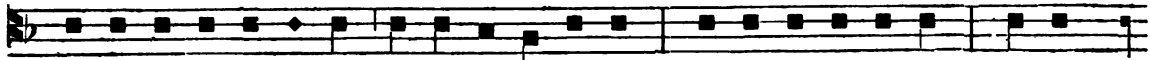
fé-ta ál-tal mondván: el oszták magoknak az én ruhá-i-mat, és az én

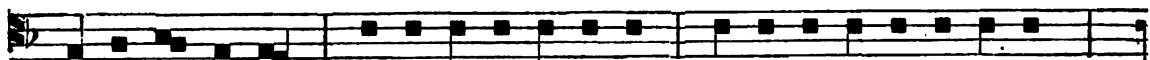
ruhám-ra sorsot vetettek. És ülén őrzik va-la ő - tet; és tevék a fe-

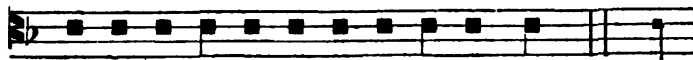
jé fő-li-be az ő ügyét ir-va: Ez a Jé-zus a Zsidók ki-rály-ja.

Akkor megfeszí-te-ték ő vé-le két la-tor, egyik jobbra felől, és a

másik bal fe-lől. Az e-lő-me-nők pedig ká-ro-molják va-la ő-tet

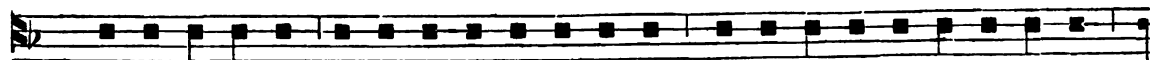

haj-to-gatván a fe-jö-ke-t és mondván:

Kar.

Vaj, ki az Isten Templomát elrontod, és harmad napra fel épited,

szabadítsd meg magadat, ha Istennek Fia vagy, szállj le a ke-reszt-ről.

C. Ha-sonló-ké-pen a pa-pi fe-je-delmek is csúfolván az i-rás-tu-dókkal

és a vó-nekkel mondá-nak va-la:

Kar.

Egyebeket megszabadított

magát meg nem szabadithatja, ha Israelnek királyja, szálljon le most a keresztről,

és hiszünk neki, az Istenben bizott, szabadítsa meg most, ha akarja őtet:

mert azt mondotta, hogy Isten Fia vagyok.

C. U-gyan azt

hányják vala pe dig szemé-re a latrok is, kik megfe-szi-tet-tek vala vé-

le. Hat ó-rá-tól fog-va pe - dig setét-ség lön az e-gész földön kilencz ó-

rá - ig, és kilencz ó - ra fe-lé ki-ál-ta Jé-zus nagy szó-val mondván:

+ E - li, E-li, lamma sa - bac - tha-ni? **C.** Az az: **+** E-n

Is-te-nem! én Is - te-nem! mi ért hagy-tál el engem? **C.** Né-me-lyek

pe-dig ott áll-ván és hall-ván mondá-nak:

Kar.

Il - lést híj - ja ez.

C. És mind-járt el-fu-tamodván egy közü-

lök, spongyi-át vévén meg-tölté e-czet-tel, és nádra té-vé és innya

ád va-la né-ki. A töb-bi pe-dig mondá-nak :

Kar.

Hadd lássuk ha eljő-e Illés? megszabadítván ő-tet.

C. Jé-zus pe-dig ismét ki-ált-ván nagy szóval ki-bo-csájtá lel két.

Itt mindenki letér-
depel, és kevés szü-
net után folytattatik
a Passio.

C. És i-me a templom füg-gő-nye két rész-re szaka-da

a fő-li-tül fogva az all já - ig, és a föld megindú - la és a kősziklák

megre-pe-de-zé-nek, és a koporsók megnyilá-nak; és sok szentek teste-i,

kik a lud tak va-la föltá-ma-dá-nak És ki-men-vén a koporsók-ból,

az ő föl-tá-ma-dá-sa u-tán jövé-nek a szent vá-rosba, és sokaknak meg-
 je-le-né-nek. A szá-zados pedig és a kik ve-le valá-nak ő-riz-
 vén Jézust, látván a föld-in-dulást, és a-zo-kat, melyek lésznek va-la i-gen

meg-fé-lem-lé-nek mondván: **cr.** Bi-zon ez Is-ten Fi-a volt.

C. Va-lá-nak pedig ott sok asz-szo-nyok tá-vul, kik követték vala Jézust
 Ga-li-le-á-ból, szol-gál-ván né-ki kik között va-la Má-ri-a Magdolna,
 és Mári-a a Jakab és Jó-sef anyja, és a Ze-be-de-us fi-a-i any-ja.
 Mi-kor pedig estve lett volna jö-ve egy a-ri-ma-the-a-i Jó-sef nevű gaz-
 dag ember, ki szin-te Jé-zus ta-nit-ványa va-la. És el-mé-ne Pi-lá-
 tushoz, és el-ké-ré Jé-zus tes-tét. Akkor Pi-lá-tus megha-gyá hogy
 meg-adnák a tes-tet. És levé-vén a testet Jó-sef hó-ta-ka-rá azt tiszta

gyólcba, és te-vé azt az ő uj ko-porsó-já-ba, melyet a kő-szik-lá-ban
vá-gott va-la És nagy követ hen-ge-rí-te a ko-por-só aj-ta já-ra, és
el-mé-ne Ott va-la pe-dig Mári-a Magdol-na, és a má-sik Má-ri-a
a ko-por-só el-le-né-ben ülvén.

Quod sequitur, legitur a Celebrante in tono || A mi ezután következik, a Pap maga ol-
Evangelii. vassa Evangeliumi hangon.

Altera autem die etc. signantes lapidem, cum custodibus.

Finita Passione dicitur Credo. Reliquae au- || A Passio után mondatik Credo. — A Misé-
tem partes Missae more solito absolvuntur. nek egyéb részei szokás szerint végeztetnek.

J e g y z e t. Nehogy e kézi könyv fölötté nagyra nőjön, a latin Passio itt szándékosan
hagyatott ki; különben is a latin Passiot Gregorianus kórákkal magában foglaló könyv, hol a ren-
desen végeztetik — nem hiányzik. E helyen tehát egyedül a Kar-ének (Turba) négy férfi hangra
szerkesztve, használatúl a latin Passiohoz közöltetik.

Turba, seu Chorus ad Passionem

Dominicae Palmarum.

A quatuor vocibus.

Moderato.

Tenor 1.
Tenor 2.
Basso 1.
Basso 2.

1. ^p Non in di-e festo, nefor-te tu-multus fi-e-ret in
po - pú - lo.

2. ^p Ut quid per - di-ti-o haec, po-tu-it e-nim

unguentum is tud, ve-nun da-ri multo, et da-ri pau-pe-ri-bus.

3. U-bi vis paremus ti-bi co-me-de re Pa - scha.

4. Num quid e-go sum Do-mi - ne. **5.** Hic di xit pos-sum

destru-e-re templum De - i, et post tri-duum re-ae-di-fi - ca-re il - lud.

6. Reus est mor - tis. **7.** Quid ad nos tu vi-de - ris. **8.** Non licet

e os mitte - re in cor - bonam, qui-a pre-ti-um san-gui-nis est.

9. Bar ra - bam.

10. Cruci fi - ga - tur.

11. Cru - ci - fi

ga - tur.

12. Sanguis ejus super nos, et super fi - li - os no - stros.

13. A - ve Rex Judae - o - rum.

14. Vah qui de - struis templum De - i,

et in tri du - o re ae - di - fi - cas il - lud, salva temet i - psum, si fi - li - us.

De - i es, de scende de cru - ce.

15. A - li - os salvos fe - cit se

ipsum non potest salvum fa - ce - re, si Rex Is - ra - el est, de scendat nunc

de cruce et credimus e - i, con - fi - dit in De - o, liberet nunc

si vult e - um, di - xit e - nim qui - a fi - li - us De - i sum.

16. E - li - am vocat i - ste.

17. Si ne - vide amus an ve - ni

at. E - li - as, li - berans e - um.

18. Ve re fi - li - us

De - i e - rat i - ste.

Lamentationes vide post feriam sextam in || Jeremiás Prof. Síralmait lásd a Nagy-Pénteki
Parasceve. || szertartás után.

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

Nagy csütörtökön.

Ad Introitum Missae *Kyrie* solen. decantatur. — Ad *Gloria* pulsatur pleno concentu Organum, et campanae, dein silent usque Sabbatum Sanctum. Reliquae partes Missae cum Cantu solum absolvuntur.

Introitusra énekeltetik *Kyrie* Orgonával. *Gloriára* az orgona teljes hanggal megnyittatik, a harangok meghúzatnak, és egész a Nagyszombati *Gloriáig* elnémulnak. — A Mise többi része csupán énekkel végeztetik.

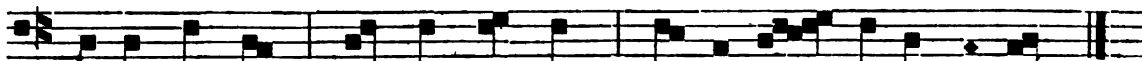
Ad consecrationem Sacri Chrismatis.

Olaj szentelés k o r.

Dum in Cathedra. Eccle. oleum consecrandum per Diaconos e Sacratio ad Pontificantem defertur, a duobus Cantoribus sequens Hymnus cantatur.

Midőn a Székesegyházban az olaj a Diaconusok által felszentelésre a Püspök eleibe hozatik a Körmenet alatt, két éneklők következő Hymnust kezdenek.

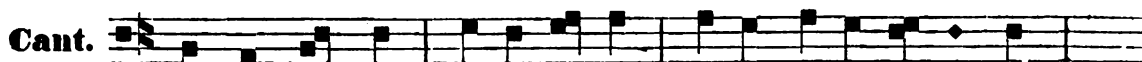
H y m n u s.

O Re-dem - ptor sum-me car-men, te-met con - ci-nen - ti - um

Et Chorus idem repetit. Deinde dicti duo Cantores proseguuntur sequentes Versus; Chorus autem postquemlibet versum repetit: „*O Redemptor.*“

A Kar ugyanazt ismétli. Azután az előbbi éneklők folytatják a következő Verseket; a Kar pedig minden Vers után ismétli: „*O Redemptor.*“

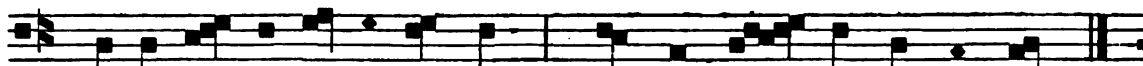

1. Au - di ju - dex mortu - o - rum, u - na spes mor - ta - li - um,
2. Ar - bor foe - ta al ma lu - ce, hoc sacran - dum protu - lit;
3. Stans ad a - ram i - mo supplex, in - fu - la - tus Ponti - fex;
4. Con - se - cra - re tu di - gna - re, rex pe - ren - nis Pa - tri - ae,

Dum Consecratum jam oleum per eosdem Diaconos reportatur ad Sacrarium, Cantores continuant sequentes Versus.

Midőn a felszentelt olajok a Diaconusok által vissza vitetnek, az éneklők folytatják a következő Verseket.

5. Ut no - ve - tur se - xus o - mnis, un - cti - o - ne Chrismatis,
6. Lo - ta men te sa - cro fon te au - fu - gan - tur cri - mi - na;
7. Cor - de na - tus ex pa - ren - tis, alvum implens Vir - gi - nis;
8. Sit haec di - es fes - ta no - bis, saecu - lo - rum sae - cu - lis:

1. au-di vo-ces pro-fe-ren-tum,	do-num pa - cis prae-vi - um.
2. fert hoc pro-na praesens tur-ba,	Sal - va - to - ri sae - cu - li.
3. de-bi-tum persol - vit o-mne,	con - se - cra - to Chrisma - te.
4. hoc o - li - vum signum vivum,	ju - ra con - tra dae-mo-num.
5. ut sa-ne-tur sau-ci - a - ta,	di - gni - ta - tis glo - ri - a.
6. un - cta fronte sa-cro sancta,	in - flu - unt cha-ris-ma-ta.
7. prae-sta lucem, claude mortem :	Chrisma - tis con-sor-ti-bus.
8. sit sa-cra-ta di-gna lau-de	ne se - ne - scat tempo-re.

Post Missam, dum processionaliter Vener. Sacramentum deferitur ad praeparatam Capellam, vel Altare, a Choro canitur „*Pange lingua*“, vide ut in Festo Corporis Christi.

A sz. Mise után, midőn körmenetképen az Oltári Szentség az e végre feldiszesített kápolnába, vagy Oltárhoz vitetik, a Kar által énekel-tetik *Pange lingua* v. *Mondj éneket*, lásd Urnapj.

H y m n u s.

a 4. vocibus.

Adagio.

Tenor 1.
Tenor 2.
Basso 1.
Basso 2.

P Pange lin-gua glo-ri-o - si corporis My - ste - rium,

sangui-nis que pre-ti-o - si quem in mun-di pre-ti-um, fructus ventris

ge - ne - ro - si rex ef - fu dit gen - ti - um.

Post haec Sacerdos cum ministris denudat Altaria dicendo Antiphonam.

Ezek után a Pap, a szolgálatot tevőkkel letakarja az Oltárokat, halkal mondván ezen Ant.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea: et super vestem meam miserunt sortem.

Cantores vero legunt sequentem Versum:

A többiek pedig versenkint olvassák a következő Zsoltárt.

P s a l m u s 21.

Deus Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in Sancto habitas; * Laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae,

In te projectus sum ex utero: de ventre matris meae Deus meus es tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adjuvat.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea etc.

Antiph. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

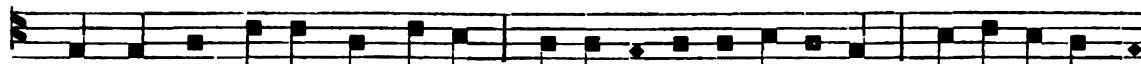
Ad lotionem pedum.

A láb mosásnál.

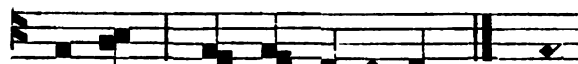
Post denudationem Altarium, Pontifex, Praelatus vel Superior accedit ad lotionem pedum, et primo a Diacono cantando dicitur Evangelium „*Ante Festum Paschae*“ quo finito lavat pedes per ordinem dispositis: — interea Chorus cantat sequentes Antiphonas „*Mandatum novum*“ quousque lotio durat.

Az Oltárok letakarása után a Püspök, Főpap, vagy Főnök járul a láb mosáshoz, és előbb a Diaconus által mondatik az Evangelium „*Ante Festum Paschae*“ mely után mossa lábaikat sorri azoknak, kik oda rendelvek: — az alatt a Kar éneklé a következő Antiphonákat „*Mandatum novum*“ meddig a mosás tart.

A n t i p h o n a.

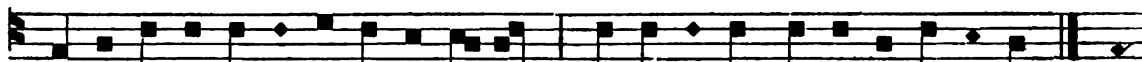

Man-da-tum novum do vobis: ut di-li-ga-tis in-vicem, si-cut di-le-

xi vos, di-cit Do-mi nus.

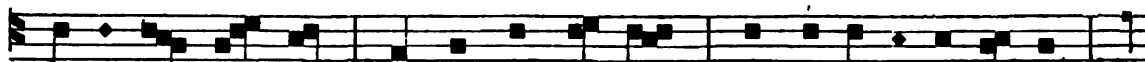
P s a l m u s.

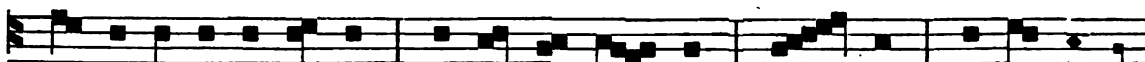
Be-a-ti im-ma-cu-la-ti in vi-a: * qui ambulant in le-ge Do-mi-ni.

Et repetitur Antiphona „Mandatum.“ || És ismételtetik az Antiphona „Mandatum.“

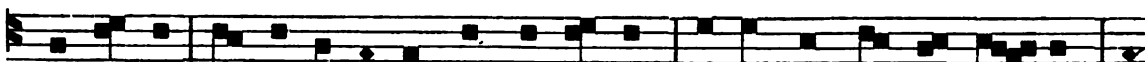
A n t i p h o n a.

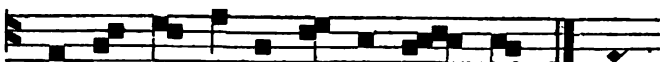
Do-mi-nus Je-sus, post quam coe-na-vit cum dis-ci-pu-lis su-is,

la-vit pedes e-o-rum, et a-it il-lis: Sci-tis quid fe-ce-

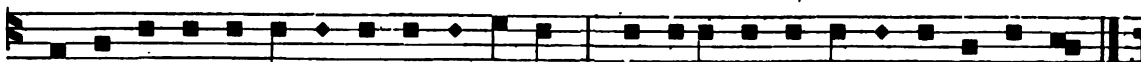

rim vo-bis, e-go Do-mi-nus et Ma-gi-ster? exem-plum de-di vo-bis:

ut et vos i-ta fa-ci-a-tis.

P s a l m u s.

Be-ne-di-xis-ti Do-mi-ne terram tuam: ° a-verti-sti ca-pti-vi-ta-tem Jacob.

Et repetitur Antiphona „Dominus Jesus.“ || És ismételtetik az Antiphona „Dominus Jesus.“

A n t i p h o n a.

Do-mi-ne, tu mi-hi la-vas pedes? respon-dit Jesus, et di-xit

e-i: si non la-ve-ro ti-bi pedes, non ha-be bis partem me cum.

Ve-nit er-go ad Si-mo-nem Petrum, et di-xit e-i Petrus.

Et repetitur Antiph. „Domine tu“ usque || És ismételtetik az Antiphona „Domine tu“
signum ☉ ezen ☉ jegyig.

Si non sufficiant hae Antiphonae, repetantur ab initio.

Post lotionem pedum Pontificans, vel Praelatus cantat:

Pater noster.

Ha ezen Antiphonák nem elegendők, ismételtessenek elejétől.

A láb mosás után a Püspök, vagy Főpap énekli:

Pater noster.

V. Et nenos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo.

V. Tu mandasti mandata tua Domine. R. Custodiri nimis.

V. Tu lavasti pedes discipulorum tuorum. R. Opera manum tuarum ne despicias.

V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. R. Et cum Spiritu tuo.

Oremus. Adesto, quaesumus Domine etc. Qui vivis et regnas etc. R. Amen.

Poterunt Antiphonae istae Cantu Gregoriano expressae, etiam Cantu Figurati a 4. vocibus hic adnexo pro lubitu decantari.

Ezen Gregorianus Ének szerint kitett Antiphonák, az itt következő módon 4 hangra alkalmazva is énekelhetők.

Antiphonae

a quatuor vocibus.

Adagio molto.

Soprano.
Alto.
Tenore.
Basso.

Man - da - tum no - - vum do vo - - bis, ut

di - li - ga - tis in - - vi - cem, si - cut di - le - xi vos,

di - - - cit Do - mi - nus.

P s a l m u s.

Be - a - ti im - ma cu - la - ti in vi - - a : * qui am - bu - lant in le -

ge Do - mi - ni. **Antiph. II.** Post quam sur - re - xit Do -

- mi - nus a coe - na, mi - sit aquam in pel - vim, et coe - pit la -

va - - re, pæ - des di - sci pu - lo - rum su - o - rum, hoc e -

xem - plum re - li - qui vo - - bis. („Mandatum da capo.“)

Si hæ Antiphonæ non sufficiant, repetan-
tur ab initio, quousque lotio durat.
Versiculi, et Responsorialia ut supra.

Ha ezen Antiphonák nem elegendők, ismét-
teltesse nek elejétől, meddig a mosás tart.
Versicul. és Responsor. mint feljebb.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

Nagy Pénteken.

Ad Missam Praesantificatam Sacerdos et Ministri ad Altare procedunt, et ante illud prostrati aliquamdiu orant. — Dein facta oratione Sacerdos ascendit ad Altare, atque in Cornu Epistolae legit sequentem Prophetiam, quam etiam Lector in loco, ubi legitur Epistola canit.

Az előre megszentelt sz. Miséhez a Pap a segédszolgákkal az Oltárhoz menvén, ott arczra borulnak, és rövid sz. elmélkedés után felkelvén, az Epistola oldalán olvassa a Prophetiát, s egy a segédszolgák közül pedig azt énekli.

Haec dicit Dominus: in tribulatione etc. Dei plus quam holocausta.

Qua finita in Choro canitur sequens Tractus.

Melynek végével a Kar által énekeltetik a következő Tractus.

T r a c t u s.

Do - mi - ne au - di - vi au - di - tum tu - um, et ti - mu - i: consi - de -
 ra - vi o - pe - ra tu - a, et ex - pa - vi. V. In medi - o duorum a - ni - ma -
 li - um in - no - te - sceris: dum appropinqua - verint an - ni, co - gno - sce - ris:
 dum advenerit tempus, o - sten - do - ris.

Interea dum hoc in Choro canitur, Celebrans legit integrum Tractum, ex quo hic sequentes Versus sine Melodia adnectuntur.

Midőn ezt a Kar énekli, az alatt a Pap az egész Tractust olvassa, melyből következő Verssek ének nélkül ide csatoltatnak.

V In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira misericordiae memor eris.

V. Deus a libano veniet, et sanctus de monte umbroso, et condense. V. Operuit coelos majestas ejus: et laudis ejus plena est terra.

Finito Tractu Sacerdos in Cornu Epistolae dicit:

Tractus után a Pap énekelve mondja az Epistola oldalán:

Sac. O - re - mus. *Diacon.* Flectamus ge - nu - a. *Subdiac. vel Chor.* Le - vate.

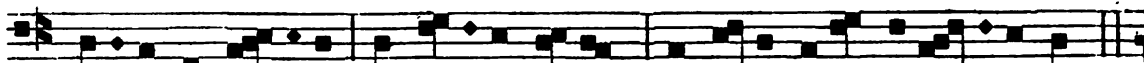
Oratio. Deus, a quo et Judas reatus etc. Qui tecum vivit etc. R. Amen.

Subdiaconus vel ipse Celebrans in tono Epistolae || A Pap vagy segédje Epistola hangon éneklé
similiter sine titulo cantat sequentem Lectionem. || a következő Lectiot.

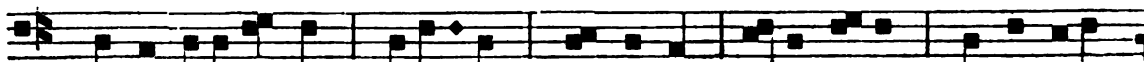
In diebus illis: Dixit Dominus etc. id est transitus Domini.

In Choro canitur sequens Tractus. || A Kar éneklé a következő Tractust.

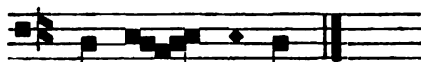
T r a c t u s.

Eri-pe me Do-mine ab homine ma-lo: a vi ro i-ni-quo li-be ra me

V. Qui cogi ta-verunt mali-ti as in corde: to-ta di-e con sti-tu e-

bant praec - li - a.

Reliquos hic sequentes Versus Tract. Cele- || A többi következő Verseket a Tractusból a Pap
brans legendo absolvit. || olvasva mondja.

V. Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum.

V. Custodi me Domine de manu peccatoris: et a hominibus iniquis libera me.

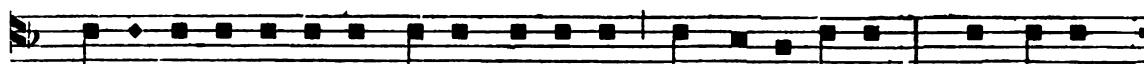
V. Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: absconderunt superbi laqueum mihi.

V. Et funes extenderunt in laqueum pedibus meis: juxta iter scandalum posuerunt mihi. — V. Dixi Domino, Deus meus es tu: exaudi Domine vocem orationis meae. — Domine Domine virtus salutis meae, obumbra caput meum in die helli. — Ne tradas me a desiderio meo peccatori: cogitaverunt adversus me: ne derelinquas me, ne unquam exaltentur. — V. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. — V. Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: et habitabunt recti cum vultu tuo.

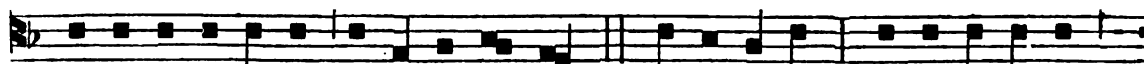
Finito Tractu dicitur Passio.

|| A Tractus után Passio énekeltefik.

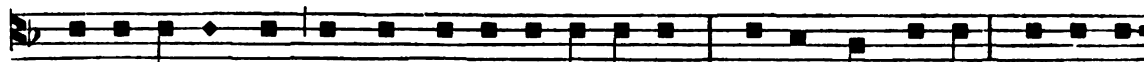
Nagy Pénteki Passio.

C. Kezde-tik a mi Urunk Jézus Krisztusnak kínszenve-dé-se, szent János

E-van-gelis-tá-nak i-rá-sa szerint. Az i-dőben kimenvén Jézus

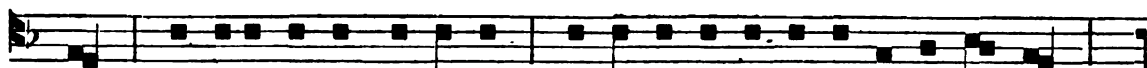
ta-nitvá-nyi-val a Czedron pa-takán ál-tal, hol egy kert vala, melybe be-

méne ő, és ta-nit-vá-nyi. Tudja va-la pedig Judás is, a ki el-á-
 ru-lá ő-tet a helyet; mert Jézus gyakorta o-da gyűlt vala tanit-
 vá-nyi-val. Judás azért, midőn se-re-get vett volna, és a Fő papoktól
 és Fa-ri-zeu-soktól szolgákat, o-da mé-ne lám-pá-sokkal, és szövét-
 nekek-kel, és fegyve-rek-kel. Jézus a-zért tudván min-de-ne-ket a
 melyek reá jöven-dők valá-nak, e-lő méne, és mondá né-kik:

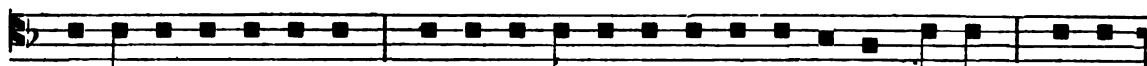
✚. Kit ke-res-tek? **C.** Fe-le-lének né-ki:

Discant.
Alt.
 A Na - za - re - ti Jé - - - - - zust.
Tenor.
Bass.

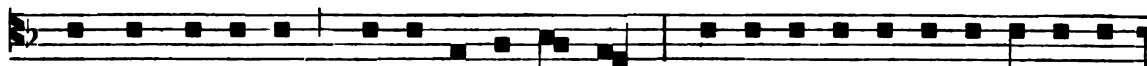
C. Monda nékik Jézus: ✚. Én - - - - - vagyok. **C.** Vélek áll va-la pe-
 dig Judás is, a ki el-á-rul-ja va-la ő - tet. Hogy azért monda né-
 kik: én vagyok, hátra monének, és a földre e-sé-nek. Ismét megkér-

hoz; mert i-pa va-la Kaifás-nak, ki főpap va-la a-zon esztendő -ben.

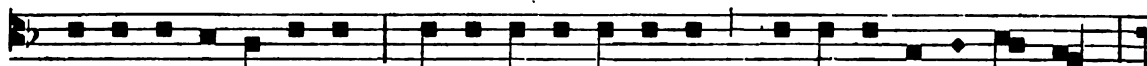
Kaifás pedig az va-la, a ki ta-nácsot adott va-la a Zsidóknak: hogy hasz-

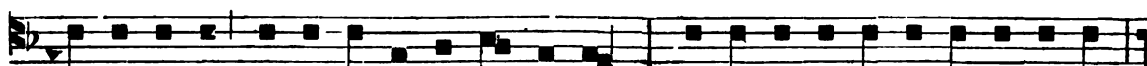
nos egy embernek meghalni a népért. Kö-ve-ti va la pedig Jézust Si-

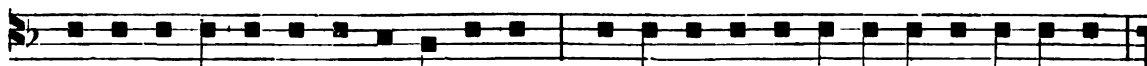
mon Péter, és egy más ta-nit-vány. Azon ta-nitvány pedig is-merő-

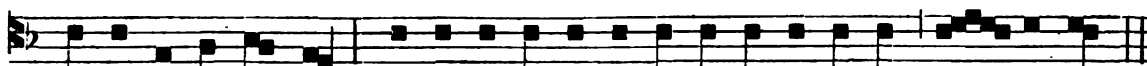
je va-la a fő-papnak, és bemé-ne Jé-zussal a fő-pap pitva -rá -ba.

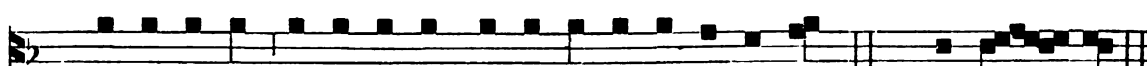
Péter pedig az ajtón kívül áll va-la. Kimé-ne azért a más tanitvány,

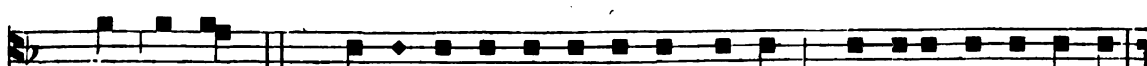
ki is-me-rő je va la a fő-papnak, és szólla az ajtón ál-ló leány-zónak,

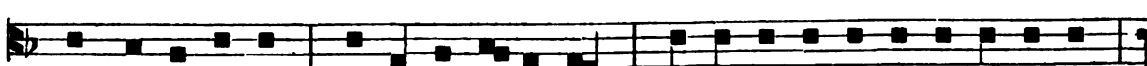
és be-vi-vé Pé-tert; monda azért az ajtón ál-ló le ányzó Pé - ter-nek:

S. Nemde te is ez embernek ta-nit-vá-nyi közül vagy e? **C.** Mondá ő:

S. Nem vagyok **C.** Ál-la-nak va-la pedig a szolgák és i-na-sok a szénnél,

mert hideg va-la, és fű-töznek va-la: ő vélek va-la pedig Péter is

állván és fű-tözvén. A főpap azért megkér-dé Jézust az ő ta-nitvá-

nyí és tu do-mányja fe - lől. Fe-le-le né-ki Jé-zus: ✚. Én nyil-
ván szólottam e világnak, én mindenkor a Syna-gó-gá-ban ta-ni tot-tam
és a templom-ban, a hova gyűlnek mindnyájan a zsidók: és rejtekben
nem szólottam semmit. Mit kérdessz engem? kérdjed a - zokat, a kik hallották
mit szót-tam nekik: íme ezek tudják, a miket én mon-
dot-tam. **C.** E-ze-ke-t pedig midőn mondot-ta volna egy az ott ál-ló
szolgák közül arczúl csapá Jézust mond-ván: **S.** Így felelsz e a fő-
pápnak? **C.** Fe-le-le né ki Jé-zus: ✚. Ha gono-szúl szólottam, tégy
bizony-ságot a gonoszról, ha pedig jól, miért versz engem? **C.** És küldé
ő-tet Annás megkü-töz-ve Kaifás fő-pap-hoz. Simon Péter pedig áll
s fű-tő-zik va - la. Mondá-nak azért né-ki:

Kar.

Nem de te is az ő Ta-nit-vá-nyi kö-zül - - vagy e?

C. Meg ta-ga-dá ő, és mon - da: **S.** Nem vagyok. **C.** Monda né-ki

egy a főpap szolgálá-i közül, annak ro-ko-na, a kinek Péter el-vág-ta

a fülét. **S.** Nem lát-talak e - én téged a kertben ő vé-le?

C. Azért ismét meg-taga-dá Péter, és mindjárt szólla a ka-kas. Hozák

azért Jézust Kaifástól a tör-vényház - ba; reggel va-la pe - dig: és ők

nem menének be a tanács házba, hogy meg ne fertőztet-né-nek, hanem hogy

meg-ennék a hus-vé - tet. Kimé-ne azért Pi lá-tus hozzá-jok és mon - da:

S. Mi-cso-da vádo-lást hoztok ez ember el-len? **C.** Fe-le-lé-nek és mon-

dának né-ki:

Kar.

Ha ez gonosztevő nem volna, nem adtuk volna ke-zed - - be.

C. Monda azért né-ki Pi-lá - tus: **S.** Vigyótek el ti ő-tet, és tör-

vényetek szerint i-tél-jé tek meg ő - tet. **C.** Mondának azért né-
ki a zsidók :

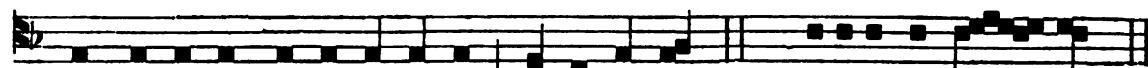
Kar.

Ne - künk nem szabad senkit meg - öl - - nünk.

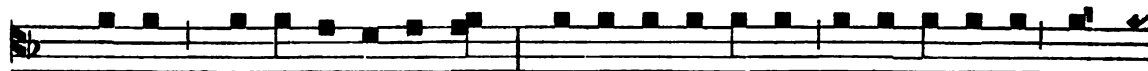
C. Hogy Jézus beszéd-je be-tel-je-sednék, melyet mondott, jelentvén, hogy

micso-da ha-lál-lal hal-na meg Bemé ne azért ismét a tanácsház-ba Pi-
lá-tus és szólli-tá Jézust és monda né - ki: **S.** Te vagy e a

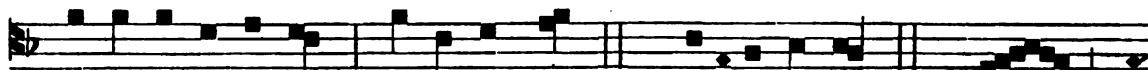
zsidók király-ja? **C.** Fe-le le Jé-zus: **+** Ma - gadtól mondod e ezt

vagy egyebek mondták néked én fe-lő-lem? **C.** Felele Pi-lá - tus:

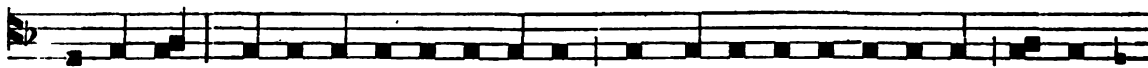
S. Valljon zsidó vagyok e én? a te nemzetséged és a fő-pa-pok ad-

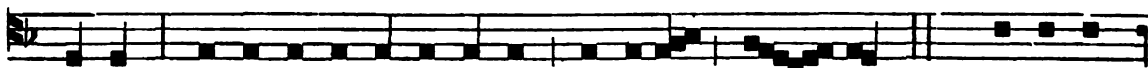
tak téged kezem be, mit mivel - től? **C.** Felele Jé - zus: **+** Az

én országom nem e vi-lág-ból való, ha e vi-lágból va-ló volna az én

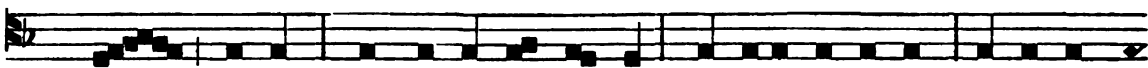
országom, úgy szolgálaim harcolnának, hogy kézben ne a-dat-tatnám a zsi-

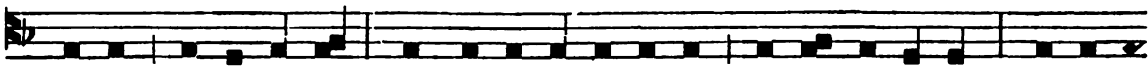
dóknak: most pedig az én országom nem innét va - ló. **C.** Monda a-

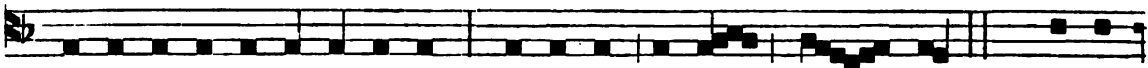
zért né-ki Pi-lá - tus: **S.** Tehát király vagy te? **C.** Felele Jé - zus:

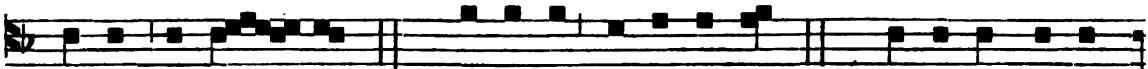
+ Te mondod: hogy király vagyok én. Én arra születtem és ar ra

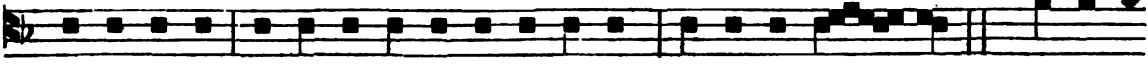
jöttem e vi-lá-gra, hogy bizony ságot tegyek az i-gazság-ról, minden

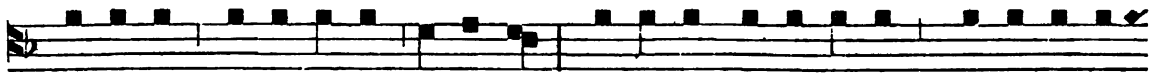
a ki az i-gazság-ból vagyon, hallgatja az én szava - mat. **C.** Monda

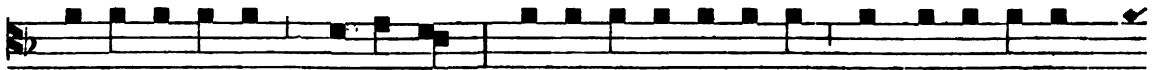
né-ki Pi-lá - tus: **S.** Mi-csoda az i-gaz-ság? **C.** És midőn azt mon-

dot-ta volna ismét kimé-ne a zsidókhöz és monda né - kik: **S.** Én sem-

mi o kot nem ta-lá lok ő benne. Szokástok pedig néktek, hogy egyet el-

bocsássak néktek Husvétben; a kar já-tok e azért hogy el bocsássam

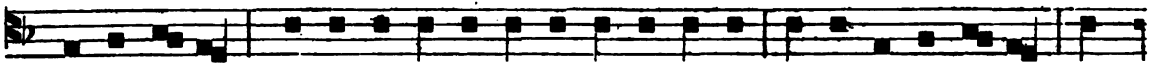

néktek a zsidók király-ját? **C.** Ki-áltának azért ismét mindnyójan mondván:

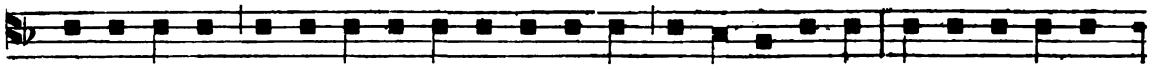
Kar.

Nem ezt, hanem Bar - - ra-bást.

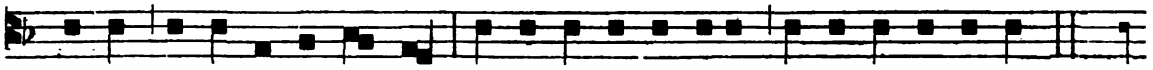
C Bar-rabás pedig

tolvaj va-la. Akkor azért fogá Pi-lá-tus Jézust, és megos-to-ro-zá, és

a vi-té-zek ko-ronát fonván lövi-sekből fe-jé-re tevék és veres bársony

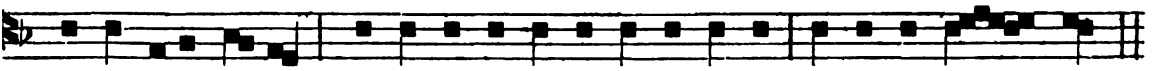

ruhát a-dá-nak re-á - ja és hozzá mennek vala és mondának va-la:

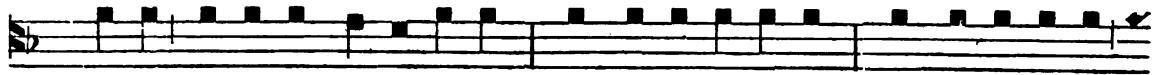
Kar.

Üd-vöz-légy zsi-dók ki - rály - - ja.

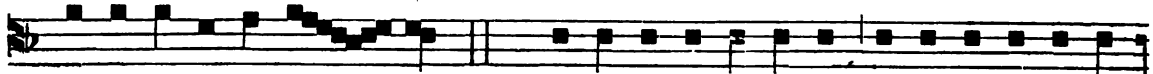
C. És arczúl csap-

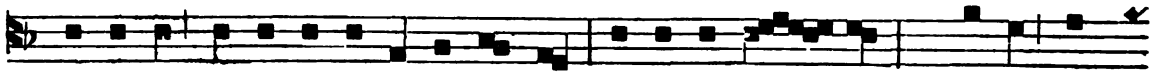
dossák vala ő-tet. Kimé-ne azért ismét Pi-lá-tus és monda né - kik:

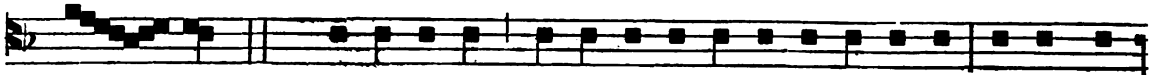
S. I-me! ki-hozom néktek ő tet, hogy megismérjé-tek, hogy semmi o-kot

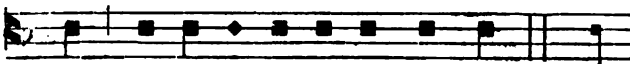
nem talál-lok ő ben - ne. **C.** Kimé-ne azért Jé zus a tö-vis koro-nát

vi-selvén, és a veres bársony ru-hát, és monda né - kik: **S.** I-hol az

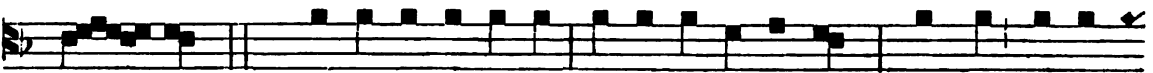
em - ber. **C.** Midőn azért látták volna ő-te: a fő-papok, és a szol-

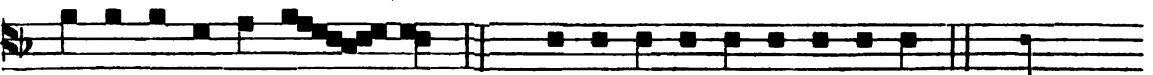
gák ki-ál - tanak va-la mondván:

Kar.

Feszítsd meg, feszítsd meg ő - - tet. **C.** Monda né-kik Pi-

lá tus: **S.** Vegyé-tek ti ő-tel, és feszit-sétek meg; mert én nem ta-

lál-lok o-kot ő ben - ne. **C.** Fe-le-lőnek né-ki a zsidók:

Kar.

Nékünk törvényünk vagyon, és a törvény szerint meg kell hal-ni-a,

mert Isten Fiává tet - te - - ma - gát. **C.** Midőn azért

Pi-lá-tus hal-lot-ta volna e beszé-det inkább meg-i-je-de És ismét be-

mé-ne a tanácsházba, és monda Jé - zus-nak: **S.** Honnan való vagy te?

C. Jézus pedig nem a-da felele-tet né-ki, Monda azért néki Pi-lá-

tus. **S.** Nekem nem szóllasz e? nem tu-dod-e hogy hatalmam vagyok a

te megfe-szi-tó-sedre, és hatalmam vagyok a te el-bocsáj-tá-sod-ra?

C. Fele-le Jé-zus: **+**. Nem volna semmi hatalmad elle-nem, ha te né-

ked onnan fe-lül nem a-da-tott vol-na. Az o-ká-ért a ki engem kézbe a-

dott néked nagyobb bü-ne va - gyon. **C.** És attól fogva i-gye-kezik

vala Pilá-tus el-bocsáj-tani ő - tet. A zsidók pedig ki áltanak vala mondván:

Kar.

Ha ezt elbocsájtod, nem vagy a Császár ba-rát - ja,

mert minden a ki magát királja teszi, ellene mond a Csá - - szár-nak.

C. Pi-látus pedig midőn e beszé-det hallot-ta volna; ki-ho-zá Jézust, és az

i-té-lőszékbe ü-le a helyen, mely Lithos-tro-thosnak mondatik, zsidó-

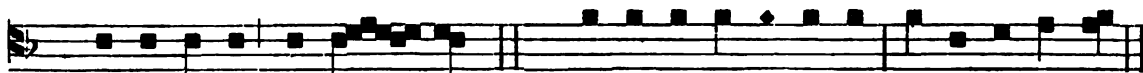
ul pedig Gabbatá-nak. Va-la pedig a Husvétnek készü-lete ugymint hat ó-

ra táj-ban, és monda a zsi-dók - nak: **S.** I-hol a ti ki-rá-

lyo-tok. **C.** Azok pedig ki-ál-tá-nak:

Kar.

Vidd el, vidd el, feszítsd meg ő - - tet.

C. Monda nékik Pi lá - tus: **S.** A ti ki-rá lyo-to kat feszítem e meg?

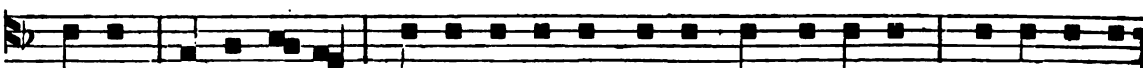
C. Fe-le-lé nek a fő-papok:

Kar.

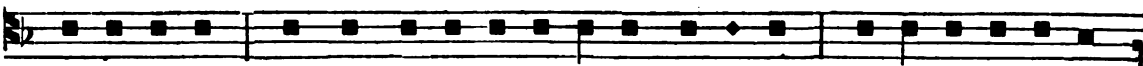
Nincs királyunk, hanem csak Csá - - szá - runk.

C. Akkor azért ke-zökbe a-dá ő-tet hogy megfe-szi-tet-nék. Vevék azért

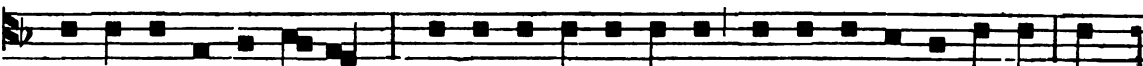
Jézust, és ki-vi-vék. És a ke resztet hordozván magá-nak, ki-mé-ne ar-

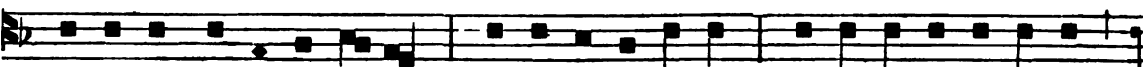
ra a helyre mely egy ko-ponya helyének mon datik, zsi-dó-ul pedig Gol-

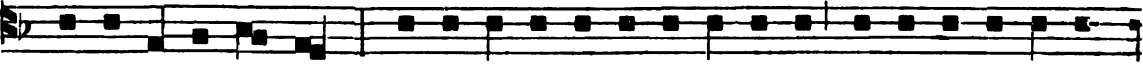
gothá-nak: a hol meg-fe-szíték ő-tet, és ő ve-le más kettőt, két felől,

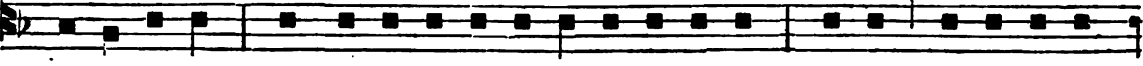
középen pedig Jézust, Felől való írást is i-ra pedig Pi-lá-tus, és

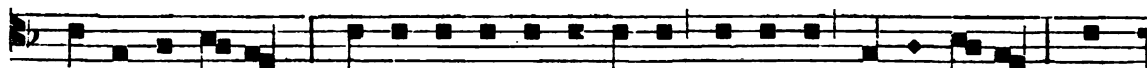
a kereszt fő-li-be te-vé. Va-la pedig ir-va: A ná-zá-re-ti Jé-zus

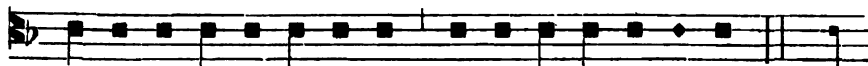
a zsidók ki-rály-ju. Ezt azért a fo-lól va-ló írást sokan ol-va-sák a

zsidók közül, mert közel va-la a vá-roshoz a hely a hol megfe-szi-tet-

ték va-la Jézust. És ir-va va-la zsidó-ul, gö-rö-gül és de-á-kul. Mon-

dá-nak azért Pi-lá tus nak a zsidók fő-pap-ja-i:

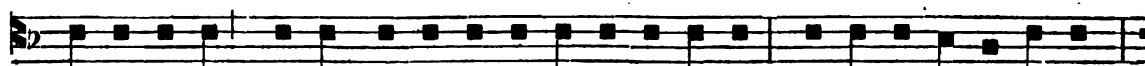
Kar.

Ne irjad hogy a zsidók ki - rály - ja,

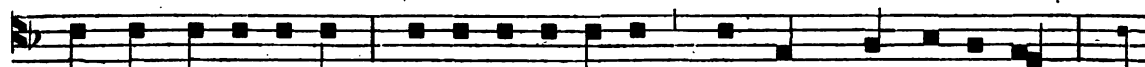
hanem hogy ő mondotta, a zsidók ki - rály - - ja vagyok.

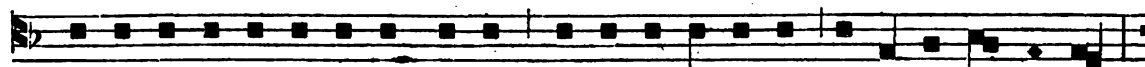
C. Felele Pi-lá - tus: **S.** A mit irtam meg-ir - tam. **C.** A vi-

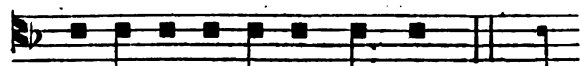
tézek azért, midőn megfe szi-tették volna ő tet, vevék az ő ru-há-it,

és négy részre oszták, min de-nik vitéz-nek egy részt, s a köntöst is.

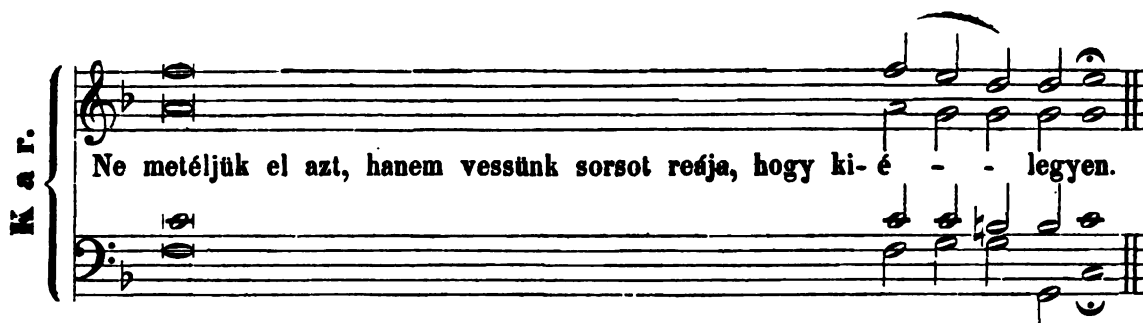

Varratlan va-la pedig a köntös a fő-li-től fogva egészen sző-ve-tett.

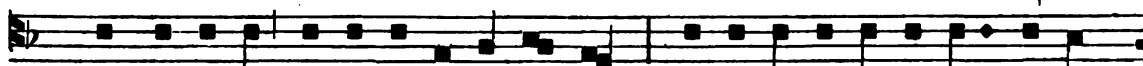

Mondának azért egymás-nak:

K a r.

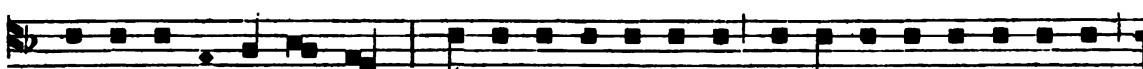
Ne metéljük el azt, hanem vessünk sorsot reája, hogy ki-é - - legyen.

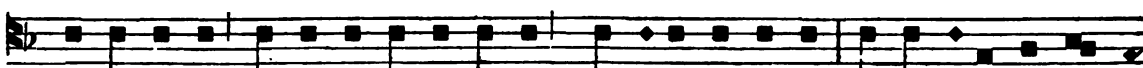
C. Hogy az i-rás be-tel-je-sednék mondván: El-oszták az én ru há i-mat ő

magoknak; és a kön-tösöm-re sorsot ve-té-nek. És a vi-tó zek e - ze

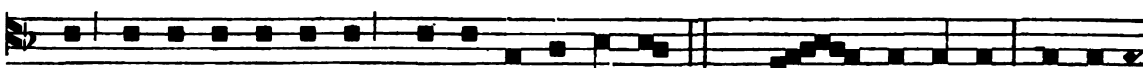
ket csele-kedék u gyan Ál-la-nak va-la pe-dig a Jé-zus keresztje mellett

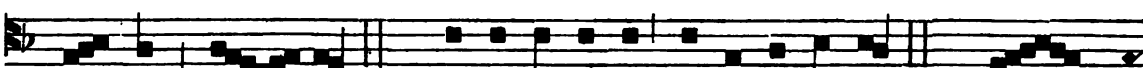
az ő anyja és az anyjának nénje Má-ri-a Kle-o-fe és Má-ri-a Magdol-

na. Mikor azért lát-ta volna Jézus az anyját és a ta-nítványt ott ál-la-

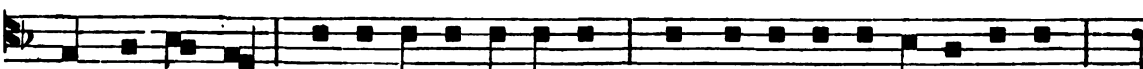
ni, a kit szeret va-la, monda az anyjá-nak: ✚. Asz-szouy ál-lat, imo

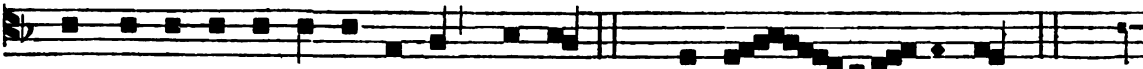
a te fi - ad. **C.** Az-u-tán monda a ta-nítványnak. ✚. I -

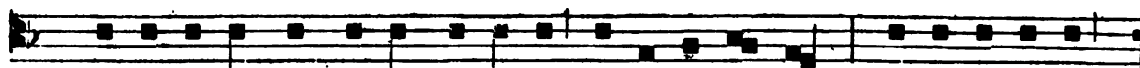
me a te a - nyád. **C.** És az ó-rá-tól fogva, vevé ő-tet a ta-nít-

vány magá-hoz: Az-u tán tudván Jézus, hogy mindenok elvé-gez tet-tek,

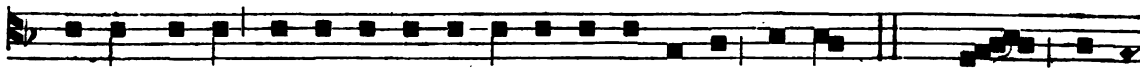
hogy be-tel-jesednék az i-rás mondá: ✚. Szomjú - hozom.

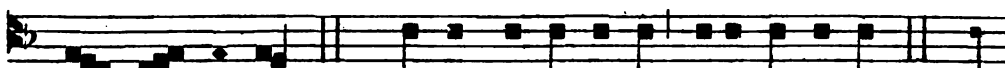
C. Va-la azért egy edény le-té-ve te-le e-czet-tel. A-ma-zok pedig

az e-czettel-te-li spongyi-át, izsó-pot tévén körü-le szá-já-hoz vivék.

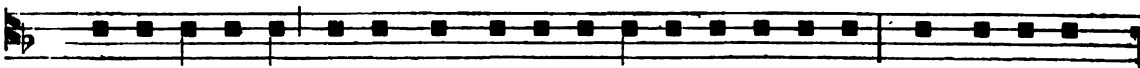

Midőn azért el-vet-te volna Jézus az e-cze tet mondá: **C.** Be - tel-

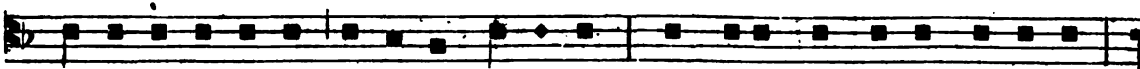

je - - se-dett **C.** És le hajtván fejét ki a-dá lelkét.

(Itt mindnyájan letérdepelvén, a Passio folytatása egy időre megszűnik, azután fölkelvén, folytatattik.)

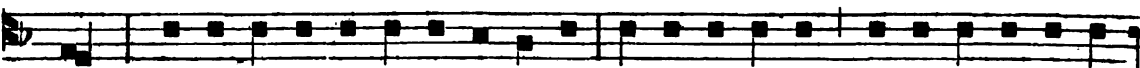
C. A zsidók azért, mi-velhogy az ünnep-ké-szü-le-te va-la, hogy ne marad-

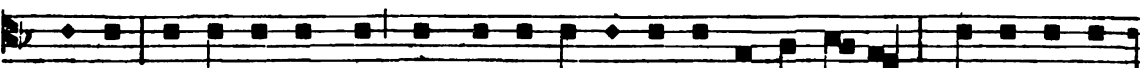
nának a kereszt-en a testek Szombaton, mert. ama nagy szombat nap va-la,

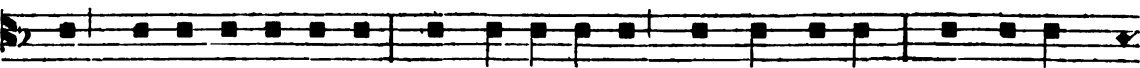
kérék Pi-lá-tust, hogy megtö-retné-nek a-zoknak szá-ra-i és le-vé-tet-né-

nek. El-jö-vé-nek, azért a vi-té-zek, és az első-nek megtörék ugyan szá-

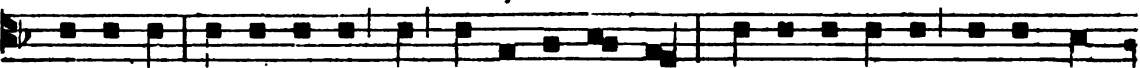
ra-it, a má-siknak is, ki meg-feszi-tetett va-la ő vé-le. Jé-zushoz pe-

dig mikor jöttek volna, hogy látták ő-tet, hogy már meghalt, nem törék

meg a szá-ra-it, hanem egy a vi-té-zek közül lándzsával megnyi-tá az ő

ol-da-lát, és leg-ot-tan vér, és viz jö-ve ki. És a ki lát-ta bizony-sá

got tett, és i-gaz az ő bizony-sá-ga; és ő tudja, hogy i-ga-za-kat mond:
 hogy ti is hid-jé-tek. Mert e-zek azért lettek, hogy az i-rás be-tel-je-
 sed-nék: Csontot meg ne rontsa-tok ő ben-ne. És ismét más i-rás mond-
 ja: Meglát-ják kit ver-tenek ál-tal.

Turba seu Chorus ad Passionem
pro Feria sexta in Parasceve
 a quatuor vocibus.

Moderato.

Tenor 1.
Tenor 2.
Basso 1.
Basso 2.

1. Je-sum Na-za-re-num. 2. Je-sum Na-za-re-num.

3. Num quid et tu ex di--scipu-lis e-jus es. 4. Si non esset hic ma-le-

fa-ctor non ti-bi tra-di-dis-se-mus e-um. 5. Nobis non li-cet

in-ter - fi - cere quem - - quam.

6. Non hunc sed Bar - ra - bam.

7. A - ve Rex Judae - o - rum.

8. Cru - ci - fi - ge, cruci - fi - ge e - um.

9. Nos legem ha - be - mus, et secun - dum legem debet mo - ri, qui a fi - li - um

De i se fe - cit.

10. Si hunc di - mit - tis, non es a - micus Caesa - ris, omnis

e - nim qui se Regem fa - cit, contra dicit Cae - sa - ri.

11. Tol - le, tol - le,

cru - ci - fi - ge e - um.

12. Non ha - bemus Re - gem, ni - si Cae - sa - rem.

13. No-li scri-be-re Rex Ju-dae - o-rum, sed qui-a i-pse di - xit, Rex sum Judae-

o - rum. 14. Nonscianda-mus e - am, sed sor-ti a - mur de il-la

cu - jus sit.

Quod sequitur, legitur in tono Evangelii.

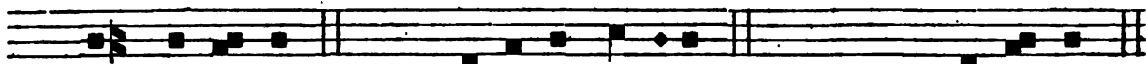
|| A mi ezután következik, a Pap maga olvassa
|| Evangeliomi hangon.

Post haec autem rogavit Pilátus e, posuerunt Jesum.

Finita Passione Sacerdos stans in Cornu Epistolae, junctis manibus incipit sequentes Orationes decantare; post singulam Choro respondente Amen, et ubi necesse est *Levate*.

|| A passio után a Pap az Epistola oltár szögletén állván egymásután éneklí a következő Imád-ságokat, mindegyikére a Kar *Amen!* felel, és a hol kívántatik *Levate*.

Oremus, dilectissimi nobis pro Ecclesia Sancta Dei etc. glorificare Deum Patrem omnipotentem.

Sac. O-re-mus. *Diacon.* Flec-ta-mus ge-nua. *Subd. v. Chorus.* Le - va - te.

Omnipotens sempiternus Deus, qui gloriam etc. Per eundem Dnum. R. Amen.

Oremus, et pro beatissimo Papa nostro N. etc. populum Sanctum Dei.

Oremus. Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiternus Deus, cujus iudicio etc. Per Dominum. R. Amen.

Oremus et pro omnibus Episcopis etc. et pro omni populo sancto Dei.

Oremus. Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiternus Deus, cujus spiritu totum etc. Per Dominum. R. Amen.

Oremus, et pro christianissimo Imperatore etc. ad nostram perpetuam pacem.

Oremus Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiterne Deus, in cuius manu sunt etc. Per Dnum. R. Amen.

Oremus, et pro catechumenis nostris etc. Christo Jesu Domino nostro.

Oremus. Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam etc. Per Dnum. R. Amen.

Oremus dilectissimi nobis, Deum Patrem etc. portum salutis indulgeat.

Oremus. Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiterne Deus, moestorum consolatio etc. Per Dnum. R. Amen.

Oremus et pro haereticis et schismaticis etc. revocare dignetur.

Oremus Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiterne Deus, qui salvos omnes etc. Per Dominum. R. Amen.

Oremus et pro perfidis Judaeis etc. Jesum Christum Dominum nostrum.

Non respondetur Amen, sed statim dicitur. || Nem mondatik Amen, hanem tovább folytattatik

Oremus sempiterne Deus, qui etiam Judaicam perfidiam etc. Per Dnum. R. Amen.

Oremus et pro paganis, ut Deus Omnipotens etc. et Dominum nostrum.

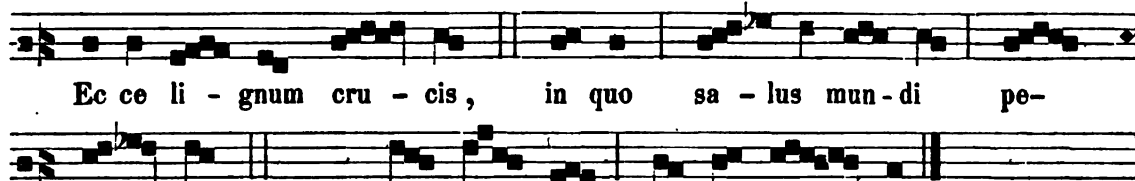
Oremus. Flectamus genua. R. Levate.

Omnipotens sempiterne Deus, qui non mortem peccatorum etc. Per Dnum. nostr. R. Amen.

Completis Orationibus Sacerdos in Cornu Epistolae stans, Crucem praeparatam in manus summit; atque versa facie ad populum discooperit, incipiens solus Antiphonam „*Ecco lignum crucis*“ etc. Cantoribus prosequentibus: quod ter repetitur altius semper elevando vocem.

Az Oratiók bevégeztével a Pap az Epistola oldalán állván. az oda készített keresztet kezébe veszi, kitakarja, és a nép felé fordúlva, elkezd magának énekelni „*Ecco lignum crucis*“ sat., és a Kar folytatja, a mi háromszor ismételtetik, mindig fentebb hangon.

Antiphona.

Ec ce li - gnum cru - cis, in quo sa - lus mun - di pe -
pen - dit. *Chorus. R. Ve - ni - te,* a - do - re - mus.

Post trinam intonationem Sacerdos solus portat Crucem ad locum ante Altare praeparatum, et genuflexus accedit ad adorandam Crucem. Postmodum ministri Altaris, deinde alii Clerici et Laici crucem adorant. — Interim dum fit adoratio Crucis, cantantur in Choro *Improperia* — „*Popule meus*“ a quatuor vocibus, quousque durat.

In Parochialibus vero Ecclesiis, in locum *Improperia* canitur usitatus Hymnus ut infra.

Azután a Pap maga viszi a keresztet az Oltár eléibe, és térdhajlva járul a kereszt imádásához: ugyan ezt teendik a segéd szolgálak, és a nép. — Az alatt még a kereszt csokolás tart, a Kar által énekeltetik „*Popule meus*“ 4 hangha.

A Plébánia egyházakban pedig a mondott ének helyett énekeltetik: „*En nemzetem*“ mint alább,

Improperia a quatuor vocibus.

Adagio molto espres.

Versus I.

Soprano.
Alto.
Tenore.
Basso.

Po - pu - le me - us, quid fe - ci - ti - - - bi,

9**

p aut in quo contris - ta - vi - te, re - spon - - de mi - - -

hi? V. II. *p* Qui - a e - du - xi te de ter - ra E - gy - - pti, *p* pa -

ra - sti crucem Sal - va - to - ri tu - - - o.

Solo.
A G I O S. A - gi - os o The - os. *Solo.* A - gi -
San - ctus De - - - - us.

os i - - schy - ros, A - gi - os A -
San - ctus for - - - tis.

Tutti. tha - na - tos e - lei - son i - - - - mas. *Solo.*
San - - ctus

Tutti. *p* *Fine.*
 mi - se - re - - re no - - bis.
 im - - mor - ta - lis,

V. III. Qui - a e - du - xi te per de - ser - tum quadra - gin - ta an - nis,

et man - na ci - ba - - vi te, et in tro - du - xi te in

ter - ram sa - tis bo - nam, pa - ra - si cru - cem Sal - va - to -

- ri tu - - - - o.

A g i o s da Capo, usque Ver -
 sum III. dein sequitur Vers. IV.

V. IV. E - go prop - ter te fla - gel - la - vi Ae - gy - ptam,

cum pri - - mo ge - ni - tis su - - is, et tu me fla-

gel - - la - - - - tum tra - - di - di - - - - sti

A g i o s da Capo, usque Versum III. de in sequitur Ver. V.

V. V. E - go e - du - xi te de Ae - gy - pto, de - merso Pha - ra - o-

ne in ma - - re rubrum, et tu me tra - di - di - sti prin - ci-

pi - bus Sa - cer - do - - - tum.

A g i o s da Capo.

Kereszt imádaskori ének.

1. Én nem - ze - tem, zsi - dó né - pem! te el - le - ned mit vé - tet - tem?

hogy tő - led ha - lált szen - ved - tem, fe - lelj meg im - már én ne - kem.

2. Én tégedet Egyiptomból kihoztalak nagy rabságból; te engem kedves hazámból — kivétel a szent városból.

3. Egyiptomból kimentedben — nyilást tettem a tengerben: te mellemet megnyitottad — lánczáddal véreml ontottad.

4. A pusztában itattalak, és mannával tápláltalak; engem epével itattál, mérges eczettel kínáltál.

5. Veled szép fényes oszlopban — jártam és hives homályban; te is én előttem jártál, de megköltözve hordoztál.

6. Ellenségedet megvertem, Fáraó népét elűztem: te engem ostorral vertél, és talpig vérbe kevertél.

7. Kanaán urat megfosztottam, országát kezvedbe adtam! te pedig náddal tisztoltél — Heróddessel megvetettél.

8. Én téged nagy méltóságra — emeltelek, királyságra: te tövissel koronáztál, csúfos bársonnyal ruháztál.

9. Téged Kanaán földére — vittelek minden bőségre: te Kalvária hegyére vittél minden szenvedésre.

10. Én szállómbe ültettelek, szép essőkkel öntöztelek: te rosz gyümölcsöt termettél — latrok közé feszítettél.

11. Égig felmagasztaltalak, téged becsben tartottalak: te a földig megaláztál, és gyalázva rágalmaztál.

12. Én nemzetem! zsidó népem! többet mit cselekedhettem? te ellened mit vétettem? felelj meg mostan én nekem.

13. Ne essél még is kétségbe — csak légy buzgó megtérésbe! könnyezz, és térj Istenedhez, hozzám te Üdvezitődhez.

14. Akarlak üdvezíteni, bűnödöt megbocsátani, fiannak is befogadni, csak ne késél hozzám térni.

Circa finem adorationis Crucis accenduntur Candelae super Altare, et ordinatur Processio ad locum, ubi pridie Ven. Sacramentum repositum fuerat. — Cum perventum fuerit ad locum, Sacerdos incensat, atque in manus summit Ven. Sacramentum, et procedunt omnes ordine quo venerunt ad Altare majus. — Interea cantatur a Choro Hymnus „Vexilla Regis“ usque *Orate fratres.*

A keresztesókolás alatt meggyújtatnak a gyertyák az oltáron, s azon helyre indul a Processio, hová előbbi nap az Oltári Szentség tétellett, — oda érvén, a Pap füstölés után kezébe veszi a Szentséget, s mindnyájan azon renddel térnek vissza a nagy Oltárhoz a mint jöttek; — az alatt a Kar énekl: „Vexilla Regis“, vagy *Királyi zászlók lobognak, az Orate fratres-ig.*

H y m n u s.

Ve-xil-la Re-gis pro-de - unt, ful-get cru-cis My - ste - ri - um,
qua vi-ta mortem per tu - lit, et mor-te vi-tam pro-tu - lit.

Quae vulnerata lancea, mucrone diro criminum, ut nos lavaret sordibus, manavit unda et sanguine.

Impleta sunt quae concinit, David fideli carmine, dicendo nationibus: regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida, ornata Regis purpura, electa digno stipite, tam sancta membra tangere.

Beata, cujus brachiis, pretium pependit saeculi, statera facta corporis, tulitque praedam tartari.

O Crux ave spes unica, hoc Passionis tempore, piis adauge gratiam, reisque dele crimina.

Te fons salutis Trinitas, collaudet omnis spiritus: quibus Crucis victoriam, largiris adde praemium. Amen.

I d e m H y m n u s

a quatuor vocibus.

Andante.

Tenore 1.
Tenore 2.
Basso 1.
Basso 2.

fp Ve-xil-la Re - gis pro - de - unt, ful - get crucis My - ste - ri -

um, qua vi - ta mor - tem per - tu - lit, et morte vi tam pro - tu - lit.

É n e k

1. Ki-rá-lyi zászlók lo-bog - nak, fény-lik tit-ka kereszt fá nak, min az é - let meg ö - letett, s ha - lá - lá - val nyert é - le - tet.

2. Vérrel s vízzel foly oldala, mit megsebesített vala, bűneink éles dárdája, s úgy mosogat annak árja.

3. Im betelt a mit hirdete, Dávid királynak éneke, melyben jövendölt így szólván: uralkodék Isten a fán!

4. Áldott fa! mely e nagy király! szent véreben ragyoghatál; jeles gyökér! hogy törzsöke — ily szent tagokhoz érhető

5. Boldog fa! lelkünk zálogát — mely karjaidra felfogád, s minket kimentve megtöréd — lelkünk halálos ellenét.

6. Oh szent kereszt! reménységünk, üdvözlégy mi békeségünk! nyerj a hiveknek malasztot, bűnösöknek bocsánatot.

7. Téged áldunk, legfőbb Jóság! élő kútfő szent Háromság! add meg a kereszt jutalmát, ki megadtad diadalmát.

Post *Orate fratres* Sacerdos canit *Oremus praeceptis salutaribus* etc. R. Amen; dein iterum in tono Orationis ferialis dicit *Libera nos* etc R. Amen. — Tunc Celebrans facit reverentiam, in manus summendo S. Corpus, et elevat, ut possit a populo videri.

Agnus non dicitur. Postea percutit pectus suum ter dicens: *Domine non sum dignus* etc.

Post sumptionem Corporis, et ablutionem digitorum instituitur Processio cum Ven. Sacramento ad Sepulchrum, sub qua canitur in Cathedralibus *„Ecce quomodo moritur“* a 4. vocibus, vel continuatur *Vexilla Regis*; — in Parochialibus vero usitatus Hymnus ut infra — Dein sequitur Concio.

Orate fratres után a Pap éneklí: *Oremus praeceptis salutaribus* sat. R. Amen; — s ismét az Oratio hangján folytatja *Libera nos* sat. R. Amen. — Ezután a Pap térdet hajt, jobb kézzel felemeli az Ur testét, hogy a nép lássa.

Agnus nem mondatik. Azután a Pap mellét verve háromszor mondja: *Domine non sum dignus* sat.

Az Ur vétele és kézmosás után a Szentséggel indul a Processió az Ur koporsójához, az alatt énekeltek a Székescsuházakban *„Ecce quomodo, vagy Vexilla Regis“* a Parochialisokban *Keresztények sírjátok*, vagy más alkalmas ének. — Ezután következik a Predikátzio.

Ecce quomodo moritur.

a quatuor vocibus.

Adagio molto.

Soprano.
Alto.
Tenore.
Basso.

p Ec - ce quo - mo - do mo - ri - tur justus, et ne - mo per

ci - pit cor de et vi - ri ju - sti tol - lun tur, et ne - mo con -

si - de - ras, a fa - ci - e i - ri - qui - ta - tis sub - la - tus est

ju - - - stus, et e - rit in pa - ce me - mo - ri - a e - -

Fine
p jus. Tanquam agnus co - ram ton - den - te se ob - mu - tu - it, et

non a - pe - ru - it os su - uui: de an - gus ti - a, et de ju - di - ci -

o sub - la - tus est; et e - rit in pa - ce me - mo - ri - a e - - jus.

(E c c e da Capo, al fine.)

É n e k.

1. Keresz - té - nyek sir - ja - tok, mélyen szomor - kod - ja - tok,
ke se - reg - jen min - den szív, a ki Jé - zu - sá - hoz hív.

2. Nincsen abban irgalom, hozzád buzgó fájdalom, a ki téged meg nem szán, oh Jézus, a keresztfán.

3. Szent testednek sebeit, vérrel folyó kékeit, a ki látja, és nem sír, élő hittel az nem bír.

4. A kösziklák repednek, nap és hold setétednek, minden állat megindúl, csak a bűnös nem búsul.

5. Szállj szivedbe, sirasd meg — vétkeidet, s fontold meg, hogy az Isten Fia volt, a ki érted így megholt.

6. Jézus! ne nézd vétkeimet, hanem a szeretetet: hogy szenvedtél értem, ki el - lened vétettem.

7 Ne engedd hogy káromra, örök kárhozatomra — legyen kinszenvedésed, értem ontott szent véred.

8. Véghetetlen érdemed — erősítse hitemet, hogy remélvén kegyelmet, nyerjek örök életet. Amen.

LAMENTATIONES JEREMIAE PROPHETAE.

Ad Matutinum Tenebrarum.

Ex Antiphonali Romano desumptae, et Choralis vocum concentui accomodatae.

FERIA QUINTA IN COENA DOMINI.

Lamentatio I.

(Mondatik szerdán délután.)

Tactus hic inservit solum pro meliori orientatione comitivae Organi; — Cantor declamat, et canit pro suo libitu.

Itt a Tactus egyedül az Organistának tájékoztatólag szolgál; — Az éneklő szabad tetszése szerint énekelhet.

Canto vel Tenore Solo.

Organo vel Physharmonica.

Adag.

In - - ci-pit Lamen - ta - ti - o Je - re - mi - ae Pro -
 phe - - - tae. A - - - leph. Quo - - modo sedet so - la
 ci - vi - tas ple - - na po - pu - lo - - fa - - cta est qua si vi - du - a do - mi - na

ritard.

Gentili - um - prin - - ceps provin - ci - a - rum facta est sub tri - bu - - -

r.tard.

to. - Be - - - th. Plo - - rans plo - ra vit in nocte, et

lacrymae e - jus in ma - xil - - lis e - jus: non est qui con - so - le - tur

e - am, ex omnibus caris e - jus - : o - - mnes a mi - ci e - jus spre -

verunt e - am, - et fa - cti sunt o - i i ni mi - - -

ci. — *Ghi - - - mel.* Mi-gra - - vit Judas propter af-fli-cti-

o-nem, et mul-ti - tu-dinem ser-vi - tu-tis — : ha - - bi-ta vit inter

Gentes, nec in-ve-nit re-qui - em — . O - mnes per se cu - tores e jus

apprehen - derunt e-am in-ter an - gu - sti - as — . Da - -

leth — . Vi - - ae Si-on lu-gent e-o quod non sicut qui ve-ni-ant ad solemni-

la-teu --: o -- mnes portae e-jus de-structae --, sa-cer - do-tes

e-jus ge - mentes: vir - gines e-jus squallidae, et i - psa o pressa a - ina - ri -

tu - di - ne --. Ho - - - - Fa - - - - ci sunt hostes e-jus in

ca pi-to i - ni-mi-ci e-jus lo cu ple - ta-ti sunt --: qui a Do-minus lo-

cutus est super e - am propter multi - tu - dinem i - ni - qui - tatum e - jus --.

Par - - vu-li e-jus ducti sunt in capti-vi - ta-tem ante fa-ci-em tri-bu-

lan - - - tis - - . Je - ru - - salem Je - ru - - sa - lem - ,

con-ver - te-re ad Do-minum De-am tu - - - um - .

rit. d.

ritard.

Lamentatio II.

Alto v. Bas-
so Solo.

Andante,

Organo
vel
Physhar.

Va - - - u - . Et e - gressus est a fi-li-a Si-

on omnis de-cor e - jus - : fa - - cti sunt prin-cipes e-jus ve lut a-

ri - e tes non in ve - ni - en - tes pas - cu - a — , et a - bi - e - runt absque for - ti -

The first system of music consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a treble clef and a key signature of one flat. The lyrics are: "ri - e tes non in ve - ni - en - tes pas - cu - a — , et a - bi - e - runt absque for - ti -". The piano accompaniment features a steady eighth-note bass line and chords in the right hand.

tu - di - ne an te fa - ci - ena sub sequen - - - - tis — Zu - - -

The second system continues the musical piece. The vocal line has the lyrics: "tu - di - ne an te fa - ci - ena sub sequen - - - - tis — Zu - - -". The piano accompaniment continues with similar harmonic support.

in — Recor - da - ta est Je - ru - salem di - erum af - fli - cli - o - nis su ae et praevari -

The third system begins with a double bar line and the word "in" in italics. The vocal line has the lyrics: "Recor - da - ta est Je - ru - salem di - erum af - fli - cli - o - nis su ae et praevari -". The piano accompaniment continues.

ca - ti - o - nis omni um de - si - de - ra - bi - li - um su - o - rum , quae ha - bu - e - rat a di -

The fourth system continues the musical piece. The vocal line has the lyrics: "ca - ti - o - nis omni um de - si - de - ra - bi - li - um su - o - rum , quae ha - bu - e - rat a di -". The piano accompaniment continues.

e bus an - ti - quis , — cum ca - deret po - pulus e - jus in ma - nu - hosti - li , et non esset au -

The fifth system concludes the musical piece. The vocal line has the lyrics: "e bus an - ti - quis , — cum ca - deret po - pulus e - jus in ma - nu - hosti - li , et non esset au -". The piano accompaniment continues.

xi-li-a - tor -- : vi-de - runt e am hostes, et de-ri-serunt Sabba-ta e -

- - jus -- , He - - th -- . Pec-ca - tum pec - ca vit Je-

ru-salem prop - te-re-a in - sta-bi-lis fac ta est -- : o - - mnes qui glo-ri-fi-

ca-bant e-am spreve - runt il-lam -- , qui - - a vi - de-runt i-gno-

mi-ni-am e - jus -- ; i - - psa autem gemens con - ver-sa est re-

ad Do-minum De-um tu - - - um - - .

L a m e n t a t i o III.

Canitur a quatuor vocibus, vel etiam una voce, cum, vel sine comitiva Organi.

Változatosság kedvéért énekelthetik négy ének hangra Orgona késérete nélkül; vagy egy Solo hangra Orgonával mint feljebb.

Canto.
Alto.
Tenore
Basso.

Adagio.

Jo - - - d. Manum su-am misit hos-tis ad

Organo
vel
Physhar.

o-mni-a de - si-de-ra - bi li-a e-jus - : qui-a vi-dit Gen-tes in

gressas Sanctu - a - ri - um su um, de qui bus prae - ce peras, ne in - tra - rent in Ec -

The first system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with the lyrics 'gressas Sanctu - a - ri - um su um, de qui bus prae - ce peras, ne in - tra - rent in Ec -' written below. The bottom two staves are for the piano accompaniment, showing chords and melodic lines.

cle - si am tu - - - am - . Ca - - - - ph. Omnis

The second system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with the lyrics 'cle - si am tu - - - am - . Ca - - - - ph. Omnis' written below. The bottom two staves are for the piano accompaniment.

po - pu - lus e - jus gemens, et quaerens panem - : dederunt pre ti - o - sa

The third system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with the lyrics 'po - pu - lus e - jus gemens, et quaerens panem - : dederunt pre ti - o - sa' written below. The bottom two staves are for the piano accompaniment.

quae que pro ci-bo ad re-fo-cil - landam a-ninam —. Vi-de Do-mi-ne

The first system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with the lyrics 'quae que pro ci-bo ad re-fo-cil - landam a-ninam —. Vi-de Do-mi-ne' written below. The bottom two staves are for the piano accompaniment, showing chords and melodic lines in both hands.

et consi-de - ra, quo-ni-am fa-cta sum vi - - - lis —. La -

The second system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with the lyrics 'et consi-de - ra, quo-ni-am fa-cta sum vi - - - lis —. La -' written below. The bottom two staves are for the piano accompaniment, showing chords and melodic lines in both hands.

- med —. O vos omnes, qui tran - si - tis per vi-am, at - ten-di-te,

The third system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with the lyrics '- med —. O vos omnes, qui tran - si - tis per vi-am, at - ten-di-te,' written below. The bottom two staves are for the piano accompaniment, showing chords and melodic lines in both hands.

et vi - de-te, si est do-lor, si-cut do-lor me-us --: quo-

- ni-am vin de-mi - a-vit me, ut lo-cu-tus est Do-mi-nus in-di-e i-rae fu-

ritard.
ro-ris su - - - i - . Me - - - m. De ex - celso mi-sit

ignem in os-si-bus me-is, et e - ru-di-vit me —: expan - dit re-te

The first system consists of four staves. The top two staves are for the vocal line, with lyrics written below the notes. The bottom two staves are for the piano accompaniment, showing chords and melodic lines.

pe-di-bus me-is, con-ver-tit me retror - sum —: po - - su it

The second system continues the musical piece with four staves. The vocal line and piano accompaniment are clearly visible, with the lyrics placed under the vocal notes.

me de so - latam, to-ta di-e moe - ro-re con - fe - - - ctam —. ritard.

The third system concludes the page with four staves. A 'ritard.' marking is placed above the vocal line. The lyrics are: 'me de so - latam, to-ta di-e moe - ro-re con - fe - - - ctam —.' The piano accompaniment provides harmonic support throughout.

Nu - - - n. Vi-gi - la-vit ju-gum i - ni-qui - ta-tum me-

The first system consists of a vocal line and piano accompaniment. The vocal line is written in a soprano clef with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature. The lyrics are: "Nu - - - n. Vi-gi - la-vit ju-gum i - ni-qui - ta-tum me-". The piano accompaniment is written in a grand staff (treble and bass clefs) with a key signature of one sharp and a common time signature. The piano part features a steady accompaniment of chords and moving lines.

a-rum —: in ma-nu e-jus convo - lutae sunt, et im-po sitae col - lo

The second system continues the musical score. The vocal line lyrics are: "a-rum —: in ma-nu e-jus convo - lutae sunt, et im-po sitae col - lo". The piano accompaniment continues with similar harmonic support.

me-o —: infir - ma-la est vir-tus me-a: dedit me Do-minus

The third system concludes the musical score. The vocal line lyrics are: "me-o —: infir - ma-la est vir-tus me-a: dedit me Do-minus". The piano accompaniment concludes with a final chord.

in manu de qua non po-te-ro sur - - - ge - re —. Je - ru

The first system of the musical score consists of two systems of staves. The upper system contains the vocal line with lyrics: "in manu de qua non po-te-ro sur - - - ge - re —. Je - ru". The lower system contains the piano accompaniment, with a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The music is in a minor key and 4/4 time.

sa-lem, Je - ru - - sa-lem —, con-ver - - te-re ad Do-minum

The second system of the musical score consists of two systems of staves. The upper system contains the vocal line with lyrics: "sa-lem, Je - ru - - sa-lem —, con-ver - - te-re ad Do-minum". The lower system contains the piano accompaniment, with a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The music continues in the same key and time signature.

De-um tu - - - um —.

The third system of the musical score consists of two systems of staves. The upper system contains the vocal line with lyrics: "De-um tu - - - um —.". The lower system contains the piano accompaniment, with a treble clef staff on top and a bass clef staff on the bottom. The music concludes with a double bar line.

Feria sexta in Parasceve.

Lamentatio I.

(Mondatik csütörtökön délután.)

Hic subjungitur formula longe simplicior, juxta quam etiam possunt decantari Lamentationes, cum, vel sine Organo.

Az itt leirt könnyebb modor szerint szinte énekeltehetnek a Lamentatiok Orgonával, vagy a nélkül.

Cantore Solo.

Organo

De La - menta-ti - o-ne Je re - miae Pro - phe - - tae - -

He - - - th. Co - gi - ta - vit Dominus dissi - pa - remurum fi - li - ae Si - on :

te - tendit fu - ni - culum su - um, et non a - vertit manum su - am a per - di - ti

o - ne - , lu - xit - quo an - te mu - ra - le, et murus pa - ri - ter dis - si - pa

- - - - tus est . Te - - - th. De - fi - xa sunt in

és így tovább.

terra portao e - jus —: per - - di - lit et con - trivit vectes e - jus, re - gem

e - jus, et pria - cipes e - jus in Gen - ti - bus —. Non est lex, et Pro - phe - tae e - jus

non in - vene - runt vi - si - o - nem a Do - - mi - no —. Jo - - - d.

Se - de runt in terra, conti - cu - erunt se - nes fi - li - ae Si - on —: consper -

serunt ci - ne - re ca - pi - ta su - a, accoin - cti sunt ci - li - ci - is; ab je - cerunt in terram

ca - pi - ta su - a Vir - gines Je ru - sa - lem -. Cú - - - - ph. De - fe -

cerunt praelacrymis o - cu - li me - i —, con - tur - ba - ta sunt visce - ra me - a - ;

ef - fu - sum est in terra jecur meum super con - tri - ti - o - ne fi - li - ae po - pu - li

me - i —; cum de - fi - ce - ret par - vulus, et lac - tens in pla - te - is op - - - pi -

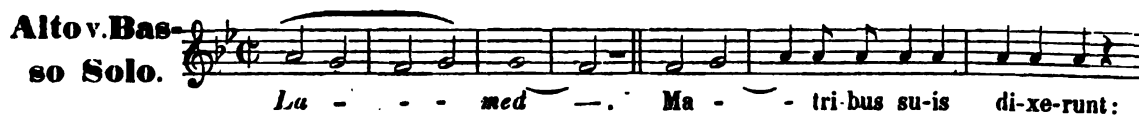
di -. Je - ru - - salcm Je - ru - - salem —, con - ver - te - re

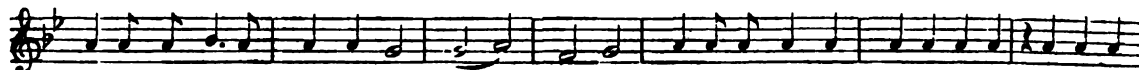
ad Do-minum De-um tu - - - um - .

L a m e n t a t i o II.

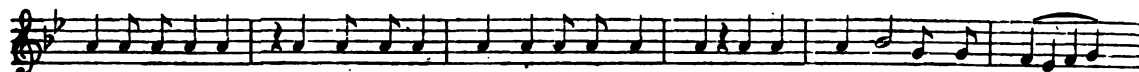
Alto v. Bas-
so Solo.

Lu - - - med - . Ma - - tri-bus su-is di-xe-runt:

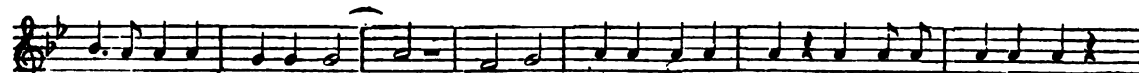
u - bi est tri-ti - cum et vi - num? cum de - fi - cerent qua - si vulne - ra - ti in plate -

is ci - vi - ta - tis: et ex ha - la - rent a - ni - mas su - as in si - nu - ma - trum su - a - - -

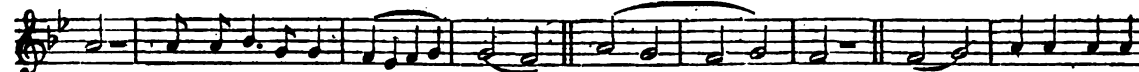
rum - . Me - - - . Cu - i com - pa - ra - bo te, vel cu - i as - si - mi - labo te

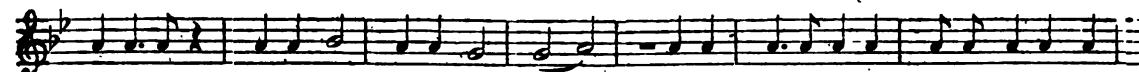
fi - li - a Je - ru - sa - lem? — cu - i exae - qua - bo te, et conso - la - bor te,

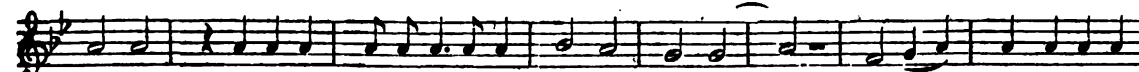
Virgo fi - li - a Si - on — ? ma - gna est e - nim velut mare con - tri - ti - o tu - a

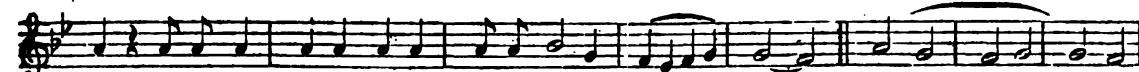
— : quis me - debi - tur tu - - - - i — ? Ne - - - - . Pro - - - - phetae tu - i

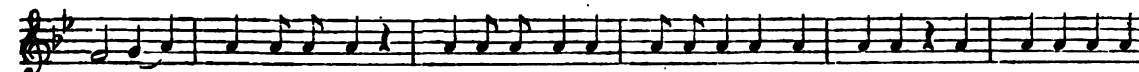
vi - derunt ti - bi fal - sa et stul - ta - ; nec a - pe - ri - ebant i - ni - qui - ta - tem

tu - am, ut te ad poe - ni - tenti - am provo - ca - rent — : vi - de - runt autem ti -

bi assum - ti - o - nes falsas, et e - jec - ti - o - - - nes. Sa - - - mech.

Plause - runt super te mani - bus omnes transe untes per vi - am; si - bi - la - ve - runt,

et mo-verant ca-pi-ta su-a super fi-li - am Je-ru-sa - lem: Haec - -
 ci-ne est urbs, dicentes per - fe-cti deco-ris, gaudium u-ni - versae ter - - rae?
 Je - ru - sa-lem, Je - ru - - sa-lem - , con-ver - te-re ad Dominum
 De-un tu - - - um --.

Lamentatio III.

Cantore Solo.

A - - - leph. E-go vir videns pauper - ta-tem meam,
 in vir-ga in di - gna-ti-o-nis e - - - jus. *A - - - leph.*
 Me-mi - na-vit et ad - du-xit in te - nebras, et non in lu - - cem.
A - - - leph. Tan - - tum in me ver - tit, et con - ver - tit manum
 su-am to-ta di - - e -. *Be - - - th.* Ve-tu - stam fe-cit pel -
 lem meam, et carnem me-am, - con-trivit os-sa me - - a . *Be -*
- - th. Aedi - fi-ca-vit in gy-ro me-o - , et cir-cum dedit me
 fel-le et la - bo - - re -. *Be - - - th.* In-te - - ne-bra-sis

col-lo - ca-vit me —, quasi mortu-os sem-pi-ter - - nbs. *Ghi* - - -

mel. Cir-cum ae-di-fi-ca-vit ad versum me, ut non e - gredi-ar —: aggra-vavit

compedem me - - um. *Ghi* - - - - *mel.* Sed et cum cla-ma-ve-

ro, et ro - gave-ro —, ex - clu-sit o-ra-ti - o-nem me - - am. *Ghi* -

- - *mel.* Conclu - sit vi-as me - as la-pi-di - bus quad-ris -, se-mitas

meas sub ver - - tit. Je - ru - salem, Je - ru - salem —,

con-ver - te-re ad Dominum De-um tu - - - - um —.

Sabbato Sancto.

Lamentatio I.

(Mondatik Pénteken délután.)

Cantov Te-nore Solo.

De La - men-ta-ti-o - ne Je-re - mi-ae Pro - phe - - - - tae.

- . *He* - - - *th.* Mi-se - - ri-cor-di-ae Domi-ni qui-a non

sumus con - sumpti —: qui-a non de-fe-cerunt mi-se-ra-ti - o - nes e -

- - jus. *He* - - - *th.* No - - vi di-ku - - culo, multa est

fi des tu - - a. He - - - th. Pars me-a Dominus di - xit a-ni-ma
me-a - : pro - ptere-a ex pe - cta-bo e - - um. Te . . .
th. Bo - - nus est Dominus, spe-ran-tibus in e-um --, a-nimae quaerenti
il - - lum. Te - - - th. Bonum est praesto-la - ri cum si-len-
ti-o sa-lu - ta-re De - - i -. Te - - - - th. Bo - num est
vi - ro -, cum por-ta ve - rit jugum ab a-do-lescen - ti-a su - - -
a -. Jo - - - d. Se-de - bit so-li - ta - ri-us, et ta-ce - bit:
qui-a le-va-vit su-per - - - se -. Jo - - - - d. Ponet
in pulve-re - os su - um --, si-for - - te sit - - spes. Jo -
- - d. Da - - bit percu-ti - en-ti se ma-xil - lam, sa - tu - ra-
- bi-tur oppro - - bri - is --. Je - ru - salem, Je - ru - - sa-lem
--, con-ver - te-re ad Dominum De-um tu - - - - um --.

Lamentatio II.

Alto v. Bas-
so Solo.

Ad - - - - leph. Quo - - modo obscu - ratum est au-
rum, mu-ta - tus est co - lor op-ti-mus, disper - si sunt la-pi-des sanctu-a-ri-
i in ca - pi-te omnium pla-te - a - - - - rum *Be - - - - th.*
Fi - - li-i Si-on in - cly-ti, et a-mi-cti au-ro primo: quo-modo repu-
ta-ti sunt in va-sa teste a - -, o-pus manu - um fi - - - - gu-li
- . *Ghi - - - - mel.* Sed et la-miae nu - da-verunt mam-mam, laeta
verunt ca-tu - los su - os: fi-li - a po-pu-li me-i cru-delis qua si
stru-ti-o in deser - to - *Da - - - - leth.* Ad hae - sit lingua lac-ten-
tis ad pa-la - tum e-jus in si-ti - -: parvu-li pe-ti - erunt panem, et non e-raf
qui frangeret e - - - is - . *He - - - -*, Qui vesce - bantur volup - tu-
o se, in - te-ri-e - rant in vi - is: qui nu-tri-e - ban-tur in croce - is
am-plexa-ti sunt ster co - ra. *Va - - - - s.* Et ma -

jor ef-fecta est i-niqui - tas fi-li-ae po-pu-li me-i pec-cato So-do-mo-
 rum, quae sub versa est in mo-men - to, et non ce-perunt in e - a ma - -
 nus. Je - ru - salem, Je - ru - salem - , con-ver - te - re
 ad Dominum De-um tu - - - um - .

L a m e n t a t i o III.

Cantore Solo.

In - - ci pit O - ra-ti-o Je-re - mi-ae Pro-phe - -
 tae - . Re - - cor-da-re Do-mi-ne, quid ac-ci-de - rit no - bis: in tu-
 e-re et respi-ce op - probri-um no - - - strum. Hae-re - ditas nostra
 versa est, ad a - li e - nos: domus nostrae ad ex - tra - ne - os.
 Pu-pil - li facti su - mus absque Patre - , matres nostrae quasi vi - du-
 ae - . Aquam nostram pe - cu-ni-a bi-bimus - : ligna nostra pre-ti-o
 compa - ra - vi - mus. Cervi - cibus mi-na - ba - mur - , lassis non da-
 ba-tur re - qui - es - . Aegy - pto de-di - mus ma - num, et As-

sy-ri-is, ut sa-lu-ra - re-mur pa - - ne. Patres nostri pecca - verunt,
 et non sunt —: et nos i-ni-qui - ta-les e - o-rum por - ta - vi - mus.
 Ser - vi do-mi - na-ti sunt nostri —: non fu-it qui re - di-me-ret de
 manu-e - o - - rum. In a-ni - mabus nostris af-fe-re - bamus panem
 no-bis —, a fa-ci-e gla-di i in de - ser - to —. Pel - lis nostra
 quasi cli-ba - nas, e-xus-ta est a fa-ci - e tempe - statum fa - -
 mis —. Mu-li - e-res in Si - on humi - li-a-ve - runt, et vir-gi - nes in
 ci-vi - ta-ti - bus Ju - da —. Je - ru - - salem, Je - ru - - sa - lem
 —, con-ver - te-re ad Dominum Deum tu - - - - um —.

Miserere pro dupplici Choro

a Canto, Alto, Tenore, Basso.

Lento.
 C. *p* Mi-se-re-re me-i De - us: * se - cundum magnam mi-se-ri-
 A.
 T.
 B.

cor-di-am tu - - an.

Choro II. *Lento.*
2. Et secundum multi-tu dinem mi-se-ra-ti-

onum tu - a - - rum: * de-le i - ni-quitatem me - - am.

* (Ezen minta szerint a többi Versek is felváltva, a felosztásrai kellő vigyázat mellett, az énekre könnyen alkalmazhatók.)

3. Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.
4. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper,
5. Tibi soli peccavi, et malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, et vincas cum judicaris.
6. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * et in peccatis concepit me mater mea.
7. Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.
8. Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealbabor.
9. Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: * et exultabunt ossa humiliata.
10. Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.
11. Cor mundum crea in me Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.
12. Ne projicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.
13. Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.
14. Docebo iniquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.
15. Libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae: * et exultabit lingua mea justitiam tuam.
16. Domine labia mea aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.
17. Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.
18. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum Deus non despicias.
19. Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.
20. Tunc acceptabis sacrificium justitiae, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

JEREMIÁS PRÓFÉTA SIRALMAL.

NAGY CSÖTÖRTÖKÖN.

I. Siralom.

(Mondatik Szerdán délután.)

Adagio.

Ének.

Kez - - - dődik Je-re-mi-és Pró-fé-ta si - - - ral-

ma -. A - - - leph. Mi-ké - pen ül e-gyedül a

néppel rakott vá-ros -; mint egy özvegyé lett a pogányok asszonya

-; a ter - to-mányok fe-je - delme a - dó-zó - vá - - - lett.

(Ezen minta szerint énekeltetnek a többi Versek is. — Orgona mint feljebb.)

Beth. Sirván, sirt éjjel, és könnyüi arczára folytak le; nincs kedvesi közül, ki vigasztalja őtet; minden baráti megvetették őtet, és ellenségeivé lettek.

Ghimel. Elköltözött Judás a nyomorgatás, és a szolgálat sokasága miatt: a pogányok között lakott, és nem talált nyugodalmat: minden üldözői megfogták őtet szorongatások között.

Daleth. Sion utai gyászolnak, mert nincsenek, kik az ünnepre jöjjenek; minden kapui elromlottak, papjai sirnak; szüzei nyomorultak, és ő maga elnyomatott a keserűségtől.

He. Ellenségei fejére hágtak, ellenségei meggazdagodtak; mert az Ur szóllott el-lene hamisságának sokasága miatt; kisdedei fogságba vitettek nyomorgatójának színe előtt. Jerusálem! Jerusálem! térj vissza Uradhoz, Istenedhez.

II. Siralom.

Van. És eltávozott Sion leányától az ő minden ékessége; fejedelmei olyanokká lettek, mint a legelőt nem találó kosok, és erő nélkül elmentek a kergető elől.

Zain. Megemlékezett Jerusálem nyomorúságának napjairól; és kedveltjei vétkérol, melyel birt régibb időkben; midőn népe az ellenség kezébe esnék; és nem volna segítője; látták őtet ellenségei, és szombatait kinevették.

Heth. Nagyon vétkezett Jerusálem, azért lett bujdosóvá; mindnyájan kik dicsőíték őtet megvetették, mert látták gyalázatját; ő pedig siránkozván elfordult.

Theth. Undokság van lábain, és nem emlékezett meg jövődjéről; igen lealáztalt, nem lévén vigasztalója. — Lásd Uram nyomorúságomat, mert fölemelkedett ellenségem.

Jerusálem! Jerusálem! térj vissza Uradhoz Istenedhez.

III. Siralom.

Jod. Az ellenség mindenére kezét tette, a mi kívánatossa vala; mert látta bemenni a pogányokat szent helyére, kikről megparancsolád, hogy ne mennének Egyházadba.

Caph. Egész népe siránkozik, és kenyeret keres; minden drágaságokat edelőrt adtak lelkük élesztésére. Lásd Uram! és fontold meg, mily alávaló lettem.

Lamed. Oh ti mindnyájan, kik át mentek az úton, figyelmezzetek, és lássátok, ha létezik-e fájdalom, a milyen az én fájdalomam? mert megszüretelt engem, a mint az Ur mondotta bosszúságának s haragjának napján.

Mem. A magasságból tüzet bocsátott csontjaimba, és oktatót engem; hálót vett lábaimnak, és visszafordított engem; pusztává tett és egész nap bánattal emésztett engem.

Nun. Gonoszságim igája rám nehezedett; kezével fonta össze, és vetette nyakamba erőm elgyengült; oly kézbe adott az Ur, melyből föl nem kelhetek.

Jerusálem! Jerusálem! térj vissza Uradhoz Istenedhez.

NAGY PÉNTEKEN.

I. Siralom.

(Mondatik Csőtörtökön délután.)

Jeremiás Próféta siralmiból.

Heth. Meggondolta az Ur, hogy szétbontsa Sion leányának falát; megvonta kötelét, és el nem fordította kezét az elvesztéstől: és sirt a bástya, és a fal is egyetemben szétszóratott.

Teth. Kapui földbe temették: eltörte, és elrontotta zárait; Királyá: és fejedelmeit a pogányok között; nincs törvény, Prófétái nem nyertek látást az Uról.

Jod. A földön ültek, elcsendesedtek Sion leányának vénei: hamuval hintették meg fejeiket; szőr asákba öltöztek: a földre vetették fejeiket Jerusálem szüzei.

Caph. Elgyengültek a könnyük miatt szemeim, megzavarodtak belső részeim: a földre omlott májám népem leányának rémlása fölött; midőn elhalt a kised és csecsemő a város utzáin.

Jerusálem! Jeruzálem! térj vissza Uradhoz Istenedhez.

II. Siralom.

Lamed. Az anyjoknak mondának: hol van kenyér, hol van bor? midőn ellankadtak, mint a sebesültek a város utzáin: midőn kilehelnék lelkeiket anyáik ölében.

Mem. Kihez foglak hasonlítani téged? vagy kihez foglak mondani hasonlónak téged Jerusálem leánya? kivel teszek össze, s mivel vigasztallak téged Sionnak szűz leánya? mert nagy mint a tenger nyomorúságod: ki fog meggyógyítani téged?

Nun. Prófétáid csak hamisságokat, és bolondságokat láttak számodra, és föl nem fődözték gonoszságodat, hogy bűnbánatra szólitanának föl, csak csalásokat láttak számodra, és száműzéseket.

Samech. Tapsoltak kezeikkel fölötted mindnyájan, kik átmentek az úton: süvöltöttek, és fejüket hajtogatták Jerusálem leánya fölött mondván: Ez-e ama tökéletes ékeségű város, az egész föld öröme?

Jerusálem, Jerusálem, térj vissza Uradhoz, Istenedhez.

III. Siralom.

Aleph. Én vagyok azon férfiú, ki az ő haragjának vesszeje alatt látom nyomorúságomat.

Aleph. Engem üzött, és sötétségre vezetett, és nem világosságra.

Aleph. Egyedül ellenemre fordította ismét, és ismét kezét egész nap.

Beth. Megfonnyasztotta bőrdmet, és húsomat; összezúzta csontaimat.

Beth. Körül épített engem; és körül vett epével és fáradsággal.

Beth. Sötét helyekre helyeztetett engem; mint az örökké holtakat.

Ghimel. Körös körül épített ellenem; hogy ki ne léphessek; megnehezítette békomat.

Ghimel. De midőn kiáltok, és könyörgöm is; kirekesztette imádságomat.

Ghimel. Berekesztette utaimat négyszegű kövekkel, és ösvényeimet fölforgatta.

Jerusálem, Jerusálem! térj vissza Uradhoz, Istenedhez.

NAGY SZOMBATON.

I. Siralom.

(Mondatik Pénteken délután.)

Jeremiás Próféta Siralmiból.

Heth. Az Ur irgalmassága, hogy meg nem emésztettünk, mert nem fogytak el könyörületességei.

Heth. Tudtam jó reggel: hogy nagy a te hivséged.

Heth. Az én részem az Ur, azt mondotta lelkem : azért várni fogom őtet.

Teth. Jó az Ur azok iránt, kik benne biznak, és a lelkek iránt, kik keresik őtet.

Teth. Jó csendességgel várni az Isten szabadítását.

Teth. Jó a férfinak, ha hordozza az igát ifjuságától fogva.

Jod. Leül magányosan és hallgat, mert ő bocsátotta rája.

Jod. A porba teszi száját; ha valanikép reménység lenne még.

Jod. Oda fordítja arcát az őtet verőnek, és eltelik gyalázatokkal.

Jerusálem, Jerusálem! térj vissza Uradhoz, Istenedhez.

II. Siralom.

Aleph. Mint meghomályosodott az arany, elváltozott a legjobb szín; széthányattak a szent helynek kövei az utcák szegletein.

Beth. Sionnak dicső fiai, és tiszta aranyba öltözöttek! hogyan elváltoztak cseréj edényekké, a fazekas kézművévé.

Ghimel. Még a denevérek is fölfüdték emlíket, s szoptatták kölkeiket; de az én népem leánya kegyetlen, mint a Struczmadár a pusztában.

Daleth. A csecsemőnek nyelve innyéhoz ragadt szomjuságban; kenyeret kértek a kiscsedek, és nem vala ki szegne nekik.

He. Kik kéjkedve élnek vala, az utakon veszték el; és kik bársonyban neveltettek, a ganajt ölelték.

Vau. És nagyobb lett népem leányának gonoszsága a Sodomainak vétkenél; mely egy perczen földúlatott, kezek hozzá járulta nélkül.

Jerusálem, Jerusálem! térj vissza Uradhoz, Istenedhez.

III. Siralom.

Kezdődik Jeremiás Próféta imádsága.

Emlékezzél meg Uram! mi történik velünk; tekintsd meg, és lásd meg gyalázatunkat. Örökségünk idegenekre szállt; házunk külsőkre. Árvákká lettünk atya nélkül, és anyáink özvegyekké. Vizünket pénzen ittuk, s fánkat áron vettük. Nyakunkon fogva hurczoltattunk, a kifáradtaknak nem engedtetett nyugalom Egyiptusnak nyújtottuk kezünket, és az Assiriusoknak, hogy kenyérrel kielégítenénk. Atyáink vétkeztek, kik nincsenek, és mi viseltük gonoszságukat. A szolgák uralkodtak rajtunk; nem volt ki megszabadítana kezökből. Életünk veszedelmével hoztuk vala a kenyeret magunknak a fegyver miatt a pusztában. Bőrünk mint a kemencze ki égett az éhség háborúsága miatt. Lealázták az asszonyokat Sionban, és a Szűzeket Juda városiban.

Jerusálem, Jerusálem! térj vissza Uradhoz, Istenedhez

SABBATO SANCTO.

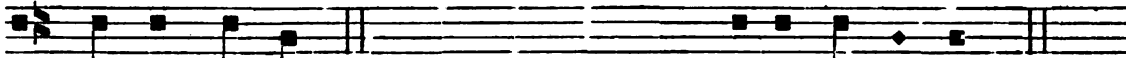
Ad benedictionem ignis, et Fontis Baptismalis.

Nagy Szombati rendtartás.

Tűz, és viz szentelésre.

Primo excutitur ignis de lapide foris ante Ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones. — Dein Sacerdos adstantibus Ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso — ante portam Ecclesiae benedicit novum ignem, et 5 grana. — Ingressi Ecclesiam, Diaconus, vel ipse Sacerdos accendit unam Candelam ex tribus in arundine positis, genuflectit, et cantat.

Tűz élesztetvén tűzköből a templom ajtaja mellett a Pap segédeivel, kik közül egyik öt tömjendarabot, a másik háromszegű gyertyatartót viz 3 gyertyával, kimegy a tűzhöz; s annak megszentelése után a templomba lépve meggyújtja egyikét a hármass gyertyának, s térdet hajtva énekli:

Lu-men Chri-sti

Chorus R.

De-o gra - ti - as.

Et procedens ad medium Ecclesiae, ibi accenditur alia candela: et iterum genuflexus, ut supra altius cantat, *Lumen Christi R Deo gratias.* — Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela; et rursus genuflexus ut prius, adhuc altius dicit, *Lumen Christi. R Deo gratias.*

A templom közepére érvén meggyújtja a másikat, s térdet hajtva emeltebb hangon énekli: *Lumen Christi. R. Deo gratias.* — Végre az oltár előtt meggyújtja a harmadikat, s még emeltebb hangon énekli: *Lumen Christi. R. Deo gratias.*

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in Cornu Epistolae, et Diaconus vadit ad pulpitem in plano Evangelii paratum, et cantat „*Exullet jam angelica turba*“ etc. et Praefationem.

Azután a Pap vagy Diaconus az Evangeliomi oldalon elkészített könyvtámlához megy; s elkezd énekelni: „*Exullet jam angelica turba coelorum*“ etc. és a Praefatiót.

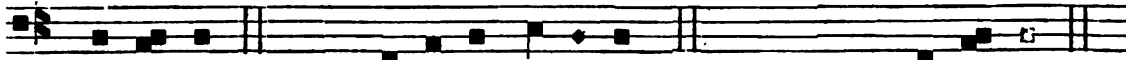
Completa benedictione Cerei, a Diacono canuntur 12 Prophetiae sine titulo: et Celebrans legit eas submissa voce, ut in Missali reperitur.

A husvéti gyertya megszentelése után olvastatnak a 12 Prophetiák, imádságaikkal.

Prophetia 1. In principio creavit Deus etc. ab universo opere, quod patrarat.

Qua completa, Sacerdos dicit:

|| Mely után a Pap mondja:

O - re - mus. *Diaconus.* Flectamus ge - nu - a *Subdiac. v. Chor.* Le - va - te.

Oremus. Deus, qui mirabiliter creasti etc. Per Dominum nost. R. Amen.

Proph. 2. Noe vero cum quingentorum etc. Dominus odorem svavitatis.

Oremus: Flectamus genua. R. Levate.

Oremus. Deus incommutabilis virtus etc. Qui tecum vivit. R. Amen.

Proph. 3. In diebus illis: Tentavit Deus Abraham etc. simul, et habitavit ibi.

Oremus. Flectamus genua. R. Levate.